ஸஞ்சிகை-2.

உ

ஶ்ரீ:

ருக்மிணீஸத்யபாமாஸமேத

ஶ்ரீகோபாலக்ருஷ்ணாய

பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஶ்ரீமத்பாகவதம்.

தசமஸ்கந்தம்

ஶ்ரீதரீயவ்யாக்யானத்துடனும்

தமிழ் அர்த்தத்துடனும்

கூடியது.

சென்னை திருவல்லிக்கேணி

"வாணீ பூஷணம்" அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

248

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... REGISTERED 11 AUG 1909 MADRAS

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS REGISTERED 11 AUG 1909 MADRAS.

𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌮𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌂
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌕𑍋𑌶𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌸𑌿𑌵𑌤𑍍 ।
𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂
𑌘𑍋𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌦𑌦𑌾𑌵𑌥 ।
𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍—
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌰𑍋𑌷𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍 ॥ கக
𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌖𑌿𑌲𑌜𑍀𑌵𑌮𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌭𑍁𑌜𑍌 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌹 ॥ கஉ

[illegible] ॥ க௦ ॥ [illegible] ॥ கக ॥

ஆறுவது அத்தியாயம்

கொடூரமனதுடையவளும் உறையிலிருக்கும கத்திபோல் உக்கிரமான சேஷ்டையுடையவளும் உத்தமஸ்திரீபோன்ற வேஷம் பூண்டவளுமான அப்பூதனையைக் கிருகத்தில் பார்த்து அவளுடைய காந்தியினல் மயங்கி யசோதையும்ரோகிணியும் (தடுக்காமல்) நின்ருர்கள். (௰)

பிறகு கொடூர மானபூதனையானவள் விஷமேஉருக்கொண்டு திரண்டெழுந்ததென அமைந்த ஸ்தனத்தைக் குழந்தைக்கு அவ்விடத்திலேயே கொடுத்தாள். பிறகு பகவான் கோபங்கொண்டுகைகளால் அவளுடை ஸ்தனங்களைப் பிடித்து பிராணவாயுவோடு சேர்த்து உறிஞ்சினர். (கக)

அந்த பூதனையானவள் குழந்தாய் விட்டுவிடு, விட்டுவிடு, போதும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அகில ஸந்திபந்தங்களிலும் உபத்திரவத்தை யடைந்து கண்களை மலர விழித்துக் கொண்டும், கைகால்களை உதறிக்கொண்டும் வேர்த்த சரீரத்துடனும் கதறினள். (கஉ)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑌭𑍀𑌰𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾
𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌚𑌾𑌲 𑌸𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 ।
𑌰𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃
𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 ॥ ௧௩

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍀𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍁𑌃
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌵𑌪𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌹𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ ௧௪

𑌪𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑌵𑍍𑌯𑍂𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫
𑌈𑌷𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ।

[illegible]

அவளுடைய சப்தத்தால், பூமியானது பர்வதங்களெல்லாம் நிலைகுலையும் படி நடுங்கியது. சொர்க்கலோகமும் நவக்கிரஹங்களும் நடுங்கின. பாதாளமும் சலனமடைந்தது. திக்குகளிலிருந்து பிரதித்வனி உண்டாயிற்று. ஜனங்களெல்லாம் இடிவிழுமென்றபயத்தால் பூமியில் விழுந்தார்கள். (௧௩)

ஹேபரிக்ஷித்தே! பூதனையானவள் இவ்விதம் மிகவருத்தத்துடன்பிராணனை விட்டு வாயைத் திறந்துகொண்டும் தலையை விரித்துக்கொண்டும் பூமியில் கைகால்களை பரத்திக் கொண்டும் தன்னுடைய (இராக்ஷஸி) ரூபத்தையடைந்து வஜ்ஜிராயுதத்தால் அடிபட்ட விருத்திராஸுரன் போல் விழுந்தாள். (௧௪)

விழுந்த அவளுடைய தேகமானது ஆறுகுரோசத்திற் குள்ளிருக்கிற விருக்ஷங்களைப் பொடியாகச் செய்தது. ஆச்சரியம்! (௧௫)

முதலில் பூதனையினுடைய ரோதனசப்தத்தைக்கேட்டு, தலை, செவி, மனது, இவைகளில் வேதனையடைந்த கோபாலர்களும் கோபிகைகளும், ஏர்க்

கண்டஶைலஸ்தநம் ரௌத்ரம் ப்ரகீர்ணாருணமூர்தஜம்॥ ௧௫
அந்தகூபகபீராக்ஷம் புலிநாரோஹபீஷணம்।
பத்தஸேதுபுஜோர்வங்க்ரி ஶூந்யதோயஹ்ரதோதரம் ௧௭
ஸந்தத்ரஸு: ஸ்ம தத்வீக்ஷ்ய கோபா கோப்ய: களேபரம்।
பூர்வம் து தந்நி:ஸ்வநிதபிந்நஹ்ருத்கர்ணமஸ்தகா:॥ ௧௮
பாலம் ச தஸ்யா உரஸி க்ரீடந்தமகுதோபயம்।
கோப்யஸ்தூர்ணம் ஸமப்யேத்ய ஜக்ருஹுர்ஜாதஸம்ப்ரமா:॥ ௧௯
யஶோதாரோஹிணீப்யாம் தா: ஸமம் பாலஸ்ய ஸர்வத:।
ரக்ஷாம் விததிரே ஸம்யக் கோபுச்சப்ரமணாதிபி:॥ ௨௦
கோமூத்ரேண ஸ்நாபயித்வா புநர்கோரஜஸார்பகம்।
ரக்ஷாம் சக்ருஶ்ச ஶக்ருதா த்வாதஶாங்கேஷு நாமபி:॥ ௨௧

ப்ரகீர்ணா அருணா மூர்தஜா யஸ்மிந் தத் ॥௧௫॥ அந்தகூபேதி । அந்தகூபாவிவ கபீரே அக்ஷிணீ யஸ்மிந் தத் । புலிநவதாரோஹௌ ஜகநே தாப்யாம் பீஷணம் । பத்தா: ஸேதவ இவ புஜா ஊர்வங்க்ரயஶ்ச யஸ்மிந் தத் । ஶூந்யதோயஹ்ரதவதுதரம் யஸ்மிந் தத் ॥௧௭॥ பூர்வமேவ தஸ்யா: ஶப்தேந தா: ஸந்த்ரஸ்தா: புநரதி தத்ரஸுரித்யாஹ—ஸந்தத்ரஸுரிதி தஸ்யா: நிஸ்வநிதம் அதிபயங்கரஶப்த: தேந பிந்நாநி ஹ்ருத்கர்ணமஸ்தகாநி யேஷாம் தே ॥௧௮॥௨௦॥ கோமூத்ரேணேதி । த்வாதஶாங்கேஷு லலாடாதிஷு கேஶவாதி த்வாதஶநாமபி: ॥௨௧॥ அநாவாந்தர பவ ப்ரயோஜநதிஸம்ப்ரதே

கால்போன்ற தெத்துப்பல்லையும்பர்வத குகைபோன்ற மூக்கையும், நடுவின, குன்று போன்றஸ்தனங்களையும், விரிந்தசெப்பட்டைமயிரையும் பாழுங்கிணறு போன்ற ஆழமான நேத்திரங்களையும், மணற் குன்றுபோன்ற நிதம்பத்தையும் அணைக்கட்டுப்போன்ற கைகால்களையும் ஜலமற்றமடுப்போன்ற உதரத்தையும் உடைய பூதனையின் சரீரத்தைப் பார்த்துப் பயந்தார்கள் (௧௫ ௧௮)

அந்த பூதனையினுடைய (சரீரத்தின்மேல்) பயமற்று விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தையை கோபிகைகள் துரிதமாக ஓடிவந்து எடுத்தார்கள். (௧௯)

அந்த கோபிகைகள், யசோதை, ரோஹிணி இவர்களுடன் குழந்தையின் நாற்புறததிலும் கோபுச்சப்பிரமணாதிகளாலே (பசுவின்வாலைக்கையில் வைத்துக்கொண்டு நாற்புறமும் சுற்றுதல்) ரக்ஷைசெய்தார்கள். (௨௦)

குழந்தைக்கு கோமூத்திரத்தால் ஸ்நாநம் செய்து வைத்து கோதூளியைப் பூசி கோமயத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு நெற்றிமுதலானபனிரண்டு அங்கங்களில் (பகவானுடைய) த்வாதசநாமங்களை உச்சரித்து ரக்ஷை செய்தார்கள். (௨௧)

गोप्यः संस्पृष्टसलिला अङ्गेषु करयोः पृथक् ।
न्यस्यात्मन्यथ बालस्य बीजन्यासमकुर्वत ॥ ௨௨

अव्यादजोऽङ्घ्रि मणिमांस्तव जान्वथोरू
यज्ञोऽच्युतः कटितटं जठरं हयास्यः ।
हृत्केशवस्त्वदुर ईश इनस्तु कण्ठं
विष्णुर्भुजं मुखमुरुक्रम ईश्वरः कम् ॥ ௨௩

चक्र्यग्रतः सहगदो हरिरस्तु पश्चा—
त्त्वत्पार्श्वयोर्धनुरसी मधुहाजनश्च ।
कोणेषु शङ्ख उरुगाय उपर्युपेन्द्र—
स्तार्क्ष्यः क्षितौ हलधरः पुरुषः समन्तात् ॥ ௨௪

इन्द्रियाणि हृषीकेशः प्राणान्नारायणोऽवतु ।
श्वेतद्वीपपतिश्चित्तं मनो योगेश्वरोऽवतु ॥ ௨௫

एवं रक्षां कृत्वा किंचिदुद्भूतास्वास्थ्याः पुनस्तत्रैव बीजन्यासमकुर्वतेत्याह—गोप्य इति । संस्पृष्टसलिलाः कृताचमनाः । आत्मनि पृथगङ्गेषु करयोश्च पृथक् अजादेर्द्वादशबीजानां मध्ये करशाखासु त्रीणि करयोः संधिषु पञ्च पञ्च । तथाऽवशिष्टानि हृदयादिनवकस्थानेषु अजादेरेकैकं बीजं न्यस्य । बालस्याप्यङ्गेषु

கோபிகைகள் ஆசமனம் செய்து தாங்கள் அங்கநியாஸம் கரநியாஸம் செய்துகொண்டு குழந்தையினுடைய அங்கங்களிலும் கரங்களிலும் நியாஸம் (வைப்பு) செய்தார்கள். (௨௨)

ஹே குழந்தாய்! உன்னுடைய பாதத்தை அஜர் என்னும் பெயருள்ள பகவான் ரக்ஷிக்கட்டும்; அணிரூபியான பகவான் முழங்காலை ரக்ஷிக்கட்டும்; எக்ஞரூபியானபகவான் தொடைகளை ரக்ஷிக்கட்டும்; அச்சுதரான பகவான் இடையைரக்ஷிக்கட்டும்; ஹயகிரீவரான பகவான் உதரத்தைரக்ஷிக்கட்டும்; கேசவர் இருதயத்தை ரக்ஷிக்கட்டும்; ஈசன் உன்னுடைய மார்பை ரக்ஷிக்கட்டும்; கண்டத்தை இனன் ரக்ஷிக்கட்டும்; புஜத்தை விஷ்ணு ரக்ஷிக்கட்டும்; முகத்தை உருக்கிரமர் ரக்ஷிக்கட்டும்; சிரஸை ஈசுவரன் ரக்ஷிக்கட்டும்; சக்ரபாணியானவர் முன்னிருந்து காக்கட்டும்; கெதாதரன் பின்னிருந்து காப்பாற்றட்டும். சாபபாணியான மதுசூதனரும் கத்தியைத்தரித்த அஜனரும் இருபக்கங்களிலுமிருந்து காப்பாற்றட்டும்; கோணங்களில், சங்கதரரான உருகாயர்காக்கட்டும். உபேந்திரர் மேலேஇருந்து காப்பாற்றட்டும்; கருடன் கீழிருந்து காக்கட்டும்; ஹல (கலப்பை)தரரான புருஷன் எல்லாதிக்குகளிலுமிருந்து காப்பாற்றட்டும்; ஹிருஷீகேசர், இந்திரியங்களைக்காப்பாற்றட்டும்; நாராயணன் பிராணனை

ப்ருஶ்நிக³ர்ப⁴ஸ்து தே பு³த்³தி⁴மாத்மாநம் ப⁴க³வாந் பர:।
க்ரீட³ந்தம் பாது கோ³விந்த³: ஶயாநம் பாது மாத⁴வ:॥ உசு

வ்ரஜந்தமவ்யாத்³வைகுண்ட² ஆஸீநம் த்வாம் ஶ்ரிய: பதி:।
பு⁴ஞ்ஜாநம் யஜ்ஞபு⁴க் பாது ஸர்வக்³ரஹப⁴யங்கர:॥ உஎ

டா³கிந்யோ யாதுதா⁴ந்யஶ்ச குஷ்மாண்டா³ யே(அ)ர்ப⁴கக்³ரஹா:।
பூ⁴தப்ரேதபிஶாசாஶ்ச யக்ஷரக்ஷோவிநாயகா:॥ உஅ

கோடரா ரேவதீ ஜ்யேஷ்டா² பூதநா மாத்ருகாத³ய:।
உந்மாதா³ யே ஹ்யபஸ்மாரா தே³ஹப்ராணேந்த்³ரியத்³ருஹ:॥ உகூ

ஸ்வப்நத்³ருஷ்டா மஹோத்பாதா வ்ருத்³தா⁴ பா³லக்³ரஹாஶ்ச யே।
ஸர்வே நஶ்யந்து தே விஷ்ணோர்நாமக்³ரஹணபீ⁴ரவ:॥ கூo

॥ஶ்ரீஶுக:॥

இதி ப்ரணயப³த்³தா⁴பி⁴ர்கோ³பீபி⁴: க்ருதரக்ஷணம்।

தத³ேவாஹ பஞ்சபி⁴:॥௨௨॥ அவ்யாதி³தி। அங்க்⁴ரிரங்க்⁴ரீ । ஜாநு ஜாநுநீ । ஸக்த²ம்
ஸக்த²நீ।அம்ஸ:॥ ௨௩ ॥ ததா² தி³க்ஷு ரக்ஷாம் கரோத்விதி த்ர்யாஹ—சக்ரீதி।சக்ர
ஸஹிதோ ஹரிஸ்தவாக்³ரதோ(அ)ஸ்து। ஸஹ க³த³யா ஸஹிதோ ஹரிஸ்தவ பஶ்சா
த³ஸ்து।க்ருதாஞ்ஜலி யோ யுத்³த⁴ம் யுத்³தா⁴ய உத்³யதோ ஹரி - அஸியுக்த: அஜநஸ்து நாதா²ஸ்து
ஶங்க²படஹாதி³ஶப்³தா³ய:-உத்தரஸ்யாம் தி³ஶி-அதோ தி³க்ஷு உபஸ்தா²ஸு॥௨௪॥ வாயவ்யாம்
ரக்ஷாம் க்ருத்வா தவ ரக்ஷாம் கரோத்விதி த்ர்யாஹ இந்த்³ரியாணீதி ॥௨௫॥ ப்ருஶ்நிக³ர்ப⁴ இதி।

இரக்ஷிக்கட்டும்; சுவேதத்வீபபதியான பகவான் சித்தத்தை ரக்ஷக்கட்டும்.
யோகீசுவரர், மனதை இரக்ஷிக்கட்டும். பிரிச்னி கெர்ப்பர் உன்னுடைய புத்தி
யை இரக்ஷிக்கட்டும். பரானனபகவான் அகங்காரத்தை இரக்ஷிக்கட்டும். விளையா
டுகிற உன்னை கோவிந்தர் இரக்ஷிக்கட்டும். சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற உன்னை
மாதவன் இரக்ஷிக்கட்டும். நடக்கிற உன்னை வைகுண்டர் இரக்ஷிக்கட்டும். உட்க்
கார்ந்து கொண்டிருக்கும் உன்னை ஸ்ரீயப்பதி இரக்ஷிக்கட்டும். புசிக்கிற உன்னை
ஸர்வகிரஹபயங்கரரான யஜ்ஞபுக் இரக்ஷிக்கட்டும்; விஷ்ணுவின் நாமோச்
சாரணத்தால் டாகினிகள், யாதுதானிகள்; கூச்மாண்டர்கள், பாலகிருகங்
கள், பூதப்பிரேதபிசாசங்கள், யக்ஷ, ராக்ஷஸ, விநாயகர்கள், கோடரா, ரேவதி,
ஜ்யேஷ்டா, பூதநா, மாதிருகாதிகள், உன்மாதங்கள், தேக, பிராண, இந்திரி
யங்களுக்கு விரோதியான அபஸ்மாரங்கள், ஸ்வப்நத்தில்கண்ட பெரிதான
உத்பாதங்கள், விருத்தகிருகங்கள், பாலகிருகங்கள், இவைகளெல்லாம் நாசத்
தையடையட்டும். (உ௬ உகூ)

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பிரியத்துடன் கோபிகைகள் ரக்ஷணம் செய்தார்கள். பிறகு மா

𑌪𑌾𑌯𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 𑍥 ௩௧
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌮𑌥𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑍤
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 𑍥 ௩௨
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌬𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌃 𑍤
𑌸 𑌏𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌹𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 𑍥 ௩௩
𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 𑍤
𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌶𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌦𑌹𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 𑍥 ௩௪
𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍂𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍌𑌰𑌭𑌃 𑍤
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌃 𑍥 ௩௫
𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌬𑌾𑌲𑌘𑍍𑌨𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌾𑌶𑌨𑌾 𑍤

[illegible] ॥௩௦॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌯𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௩௧॥௩௨॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍇 । 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌃 [illegible] । 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌵𑌾 । 𑌸𑌮𑌾𑌸 [illegible] । 𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌏𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௩॥ ௩௪॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 - [illegible] 𑌏𑌵 𑌸𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௩௫॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 [illegible]

தாவான யசோதை குழந்தைக்கு ஸ்தன்யபானம்செய்து வைத்துத்தூங்கவைத்தாள் (௩௰)

அப்பொழுது நந்தர் முதலிய கோபர்கள் மதுரையிலிருந்து கோகுலம் வந்தார்கள். பூதனையின் தேகத்தைப் பார்த்துமிக்க ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். (௩௧)

நந்தகோபர் கூறுகிறார்.

வசுதேவர் ரிஷியாகவாவது யோகீசுவரராகவாவது இருக்கவேண்டும். இது நிச்சயம். அந்தவசுதேவர் எவ்விதம் உத்பாதம் உண்டாகு மென்று சொன்னாரோ அவ்விதமேகாணப்பட்டது. (௩௨)

கோகுலவாஸிகளான கோபர்கள் பூதனையின் சரீரத்தை ஆயுதங்களால் சேதித்து அப்புறப்படுத்தி காஷ்டங்களைப் போட்டு தகித்தார்கள். (௩௩)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அவளுடைய ஸ்தன்னியபானஞ் செய்ததினால் பாபத்தினின்று விடுபட்டாள். பாபமற்றும் தகிக்கப்படுகிறதுமான அவளுடைய தேகத்திலிருந்து உண்டான புகையானது அகில் புகைபோல் வாசனை வீசிற்று. (௩௪)

உலகத்திலுள்ள பாலர்களை வதம் செய்யவந்தவளும், ரத்தபானம் பண்ணுகிறவளும், பூதனை யென்னும் பெயருள்ளவளுமான இந்தராக்ஷஸி, கொல்லவேணுமென்கிற எண்ணத்தினால் பகவானுக்கு தன் ஸ்தனத்தைக் கொடுத்தும் பெற்றதாய்அடையும்படியான நற்கதியையடைந்தாள். (௩௫)

𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ‖ ௩௬
𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 |
𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 ‖ ௩௭
𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍈𑌃 |
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ‖ ௩௮
𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 |
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌗𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 ‖ ௩௯
𑌪𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌲𑌮𑍍 |
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ‖ ௪௦
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌵𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ‖ ௪௧ ‖
𑌕𑌟𑌧𑍂𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌰𑌭𑍍𑌯𑌮𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 |
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ‖ ௪௨ ‖

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍇𑌶𑌵𑌶𑌾𑌹—**𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿** ‖௩௬‖ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨| 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 | 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 | 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌸𑌮𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣

இப்படியிருக்க பரமாத்மாவான கிருஷ்ணனுக்கு பிரியகரமான ஏதோ ஒரு வஸ்துவை சிரத்தாபக்தியுடன் அர்ப்பணஞ் செய்தவர்கள் நற்கதியை அடைவார்களென்பதைக் கேட்க வேணுமா? இது கிருஷ்ணனுடைய அன்புள்ள மாதாவைப் போலும். (௩௬)

லோகபூஜ்யர்களால் பூஜிக்கத்தகுந்ததாயும் பக்தர்களுடைய ஹிருதயத்தில் பிரகாசிக்கிறதுமான பாதாரவிந்தங்களை பகவான் எவளுடைய அங்கத்தில் போட்டுக் கொண்டு ஸ்தன்னிய பானம்பண்ணினரோ, அந்த ராக்ஷஸியும் கிருஷ்ணனுடைய தாயாரால் அடையக்கூடிய சுவர்க்கத்தை அடைந்தாள் (௩௭)

இப்படியாகில் கிருஷ்ணனால் பானம் பண்ணப்பட்ட ஸ்தனங்களையுடைய உபமாதாக்களும் கோக்களும் நற்கதியை அடைவார்களென்பதைக் கேட்க வேண்டியதுண்டா? (௩௮)

மோக்ஷமுதலிய சகலபுருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடியவரும் தேவகி புத்திரருமான பகவானைப் புத்திரனைப் போல் பாவித்து ஸ்தன்யபானஞ் செய்விக்கிற ஸ்திரீகளுக்கு அக்ஞானத்தால் உண்டாகிற சம்ஸாரம் மறுபடியும் உண்டாகாது. (௩௯ ௪0)

நந்தகோபரோடு வெளியே சென்றிருந்த சில கோகுலவாசிகள் சவதூமத்தின் வாஸனையை யுணர்ந்து இதுஎன்ன: எங்கிருந்து உண்டாயிற்று, என்று சொல்லிக்கொண்டு கோகுலத்துக்குள் வந்தார்கள். இவ்விடத்துள்ளகோபாலர் கோபிகைகள் எல்லோரும் பூதனையின் மரணத்தைவர்ணிக்க கேட்டுமிக்க

ते तत्र वर्णितं गोपैः पूतनागमनादिकम् ।
श्रुत्वा तन्निधनं स्वस्ति शिशोश्चासन् सुविस्मिताः ॥௪௨॥
नन्दः स्वपुत्रमादाय प्रेत्यागतमुदारधीः ।
मूर्ध्न्युपाघ्राय परमां मुदं लेभे कुरूद्वह ॥௪௩॥
य एतत्पूतनामोक्षं कृष्णस्यार्भकमद्भुतम् ।
शृणुयाच्छ्रद्धया मर्त्यो गोविन्दे लभते रतिम् ॥௪௪॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे षष्ठोऽध्यायः.

ब्रह्मवदनम् । गोपा गोपिकास्तु तद्गोपवन्दिति ॥௪௧॥௪௨॥ य इति । एतत्पूतनामोक्षं - कृष्णस्य - अर्भकम् - अर्भकचरितम् । किं तत्पूतनामोक्ष इति "अस्तन्यं दैत्यकार्यानीशः पूतनायाश्च मोक्षः । स्तन्यपानतः प्राणैः प्राणापहृतिरद्भुतम्" श्रीधरीयोऽयं श्लोकः ॥௪௪॥
इति भावार्थदीपिकायां - षष्ठाध्यायव्याख्या.

ஆச்சரியத்தை அடைந்து, குழந்தைக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். (௪௧ ௪௨)

புத்திசாலியான நந்தர் புத்திரனை எடுத்து உச்சிமுகந்து மிக்க சந்தோஷத்தை அடைந்தார். (௪௩)

இந்த குழந்தையின் அற்புதமான சரித்திரத்தை எவன் கேட்கிருனே அவனுக்குப் பகவானிடத்தில் பரிபூர்ணமான பக்தியுண்டாகும். (௪௪)

10-வது ஸ்கந்தம்.

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

யேந யேநாவதாரேண பகவாந் ஹரிரீஸ்வர:।
கரோதி கர்ணரம்யாணி மநோஜ்ஞாநி ச ந: ப்ரபோ ॥ க ॥

யச்ச்ருண்வதோऽபைத்யரதிர்விதৃஷ்ணா
ஸத்த்வம் ச ஶுத்த்யத்யசிரேண பும்ஸ:।
பக்திர்ஹரௌ தத்புருஷே ச ஸக்யம்
ததேவ ஹாரம் வத மந்யஸே சேத் ॥ உ ॥

அதாந்யதபி க்ருஷ்ணஸ்ய தோகாசரிதமத்புதம்।
மாநுஷம் லோகமாஸாத்ய தஜ்ஜாதிமநுருந்தத: ॥ ௩ ॥

[illegible]

7-வது அத்தியாயம்.

பரிக்ஷித்து கேட்கிறார்.

ஜகதீசுவரனான பகவான் எந்தெந்த அவதாரம் செய்து காதுக்கு இன்பமுமனோகரமுமான விளையாட்டைச் செய்தாரோ அதையும் கேட்கிறவர்களுக்கு மனச்சலிப்பு உண்டாக்காததும் அந்தக்கரண சுத்திதரக்கூடிய பகவானிடத்தில் பக்தியையும் பகவத் பக்தாளிடத்தில் சினேகத்தையும் தரக்கூடியதுமான சரித்திரத்தை எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேணுமென்று பிரியப்படுவீராகில் சொல்லும். (க உ)

மானிடஜென்மாவைப்பெற்று அம்மனித ஜாதிக்குரியவைகளை ஆசரிக்கிற பகவானுடைய அற்புதமான பாலலீலையைச்சொல்லுங்கள். (3)

12

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍌𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌚𑌕𑍈—
𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀॥ ॥௪॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌰𑌗𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌧𑍇𑌨𑍁𑌭𑌿—
𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌶𑍀𑌶𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃॥ ॥௫॥

॥𑌶𑌕𑌟𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍॥

𑌔𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑍌𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍀 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾
𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍॥ ॥௬॥

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰॥௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂। 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂। 𑌅𑌶𑍀𑌶𑌯𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌯𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀॥௫॥ 𑌔𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑌕𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌉𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌲𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍॥௬॥ 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

சுகர் கூறுகிறார்.

ஒருநாள் (குழந்தையானது) கவிழ்ந்துகொண்டது. அன்றையதினம் குழந்தையின் ஜன்ம நக்ஷத்திரமும் சேர்ந்தது. (அன்று குழந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய) மங்கள ஸ்நானத்திற்கு யசோதையானவள் அநேகம் கோபஸ்திரீகளை யழைத்து வேதியர்கள் மந்திரவாசகமும் வாத்திய கோஷமும் முழங்க (மங்களஸ்நாநத்தை விமரிசையாக) நடத்தினாள். (௪)

அன்னம், வஸ்திரம், (புஷ்ப) மாலை, உத்தமமான, பசுக்கள் இவைகளை பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட (கிருஷ்ண பகவானுன) குழந்தைக்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்வித்ததும் நந்த பத்நியான யசோதை குழந்தைக்குநித்திரை வரக்கண்டு,மயக்கந்தீரப் படுக்கவைத்தாள்.(௫)

சகடஸம்ஹார கட்டம்.

குழந்தையின் மங்கள ஸ்நான உத்ஸவத்தில் மனது சென்றயசோதை (அவ்வுற்சவத்திற்காக வந்திருந்த) கோபஸ்திரீகளை பூஜிப்பதிலிருந்தமையால் (அப்பொழுது) அழுதகுழந்தையின் சப்தம் அவள்காதில் படவில்லை. (அச் சமயத்தில்) குழந்தைஸ்தன்னிய பானம் செய்ய விருப்பத்துடன் அழுதுகொண்டு தன் கால்களை உயர உதரிற்று (௬)

अधःशयानस्य शिशोरनोऽल्पक-
प्रवालमृद्वङ्घ्रिहतं व्यवर्तत।
विध्वस्तनानारसकुप्यभाजनं
व्यत्यस्तचक्राक्षविभिन्नकूबरम्॥ ॥७॥
दृष्ट्वा यशोदाप्रमुखा व्रजस्त्रिय
औत्थानिके कर्मणि याः समागताः।
नन्दादयश्चाद्भुतदर्शनाकुलाः
कथं स्वयं वै शकटं विपर्यगात्॥
इति ब्रुवन्तोऽतिविषादशोभिता
जनास्समन्तात्परिवव्रुरातुरात्॥ ॥८॥
ऊचुरव्यवसितमतीन् गोपान् गोपीश्च बालकाः।
रुदतानेन पादेन क्षिप्तमेतन्न संशयः॥ ॥९॥

अधःशयानस्य शिशोः। अल्पकः प्रवालवन्मृदू अङ्घ्री यस्य तेन हतम्। अनः शकटं व्यवर्तत विपरीतमभवत्। कथम्। विध्वस्तानि नानारसवन्ति कुप्यभाजनानि सुवर्णरजतव्यतिरिक्तकांस्यादीनि यथा भवन्ति तथा। चक्रे च अक्षश्च चक्राक्षाः व्यत्यस्ताः चक्राक्षाः यस्मिन्। विभिन्नः कूबरो युगन्धरो यस्मिन् तत् तत् यथा भवति तथा व्यवर्ततेति॥७॥ **दृष्ट्वेति**। अद्भुतदर्शनेनाकुला व्यग्राः। तदेवाह- **कथमिति**। विपर्यगात् विपरीतमभवत्॥८॥९॥ **नेति**। न श्रद्दधिरे विश्वासं न जग्मुः। उत अपि। बालस्यैतन्न संभवति। गते च बालाः किं जानन्तीति॥१०॥ **रुदन्तमिति**। रक्षोघ्नैः सूक्तैः रक्षां चक्रुः॥११॥ हुत्वा हविर्भिर्द्विजविप्रवेष्टितं विलम्बयन्नाह - **वाचयित्वेति**। बलि

சகடத்தின் கீழ் சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற பகவானுடைய இளந் துளிர்போன்ற மெதுவான கால்களால் உதைக்கப்பட்ட சகடம் மாறி விழுந் தது. அப்பொழுது சகடத்திலிருந்த பித்தளை வெண்கலம் முதலியன உடை ந்தும் அச்சு சக்கரங்கள் மாறியும் குடங்கள் நொறுங்கியும் போயின. (எ)

இந்தஉற்சவத்தில் வந்திருந்தகோபஸ்திரீகளும் யசோதையும்நந்தாதிகளாண கோபர்களும் இதைப்பார்த்து மிக்க ஆச்சரியத்தை யடைந்து எப்படிஇந்தச் சகடம் தானுகமாறி விழுந்ததென்று ஒருவருக் கொருவர் பேசிக்கொண் டார்கள்.மற்றஜனங்கள் நிரம்பவும் மனவருத்தத்துடன் குழந்தையைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள். (அ)

அவ்விடத்திலிருக்கிற பாலர்கள் சந்தேகத்தை அடைந்த கோபர் கொபி கைகளைப்பார்த்து அழுதுகொண்டிருந்த இந்த குழந்தை காலால் உதைத்து தள்ளிற்று; அதில் சந்தேகமில்லை என்ருர்கள். (௯

ந தே ஶ்ரத்ததிரே கோபா பாலபாஷிதமித்யுத।
அப்ரமேயம் பலம் தஸ்ய பாலகஸ்ய ந தே விது:॥ ॥௧௦॥
ருதந்தம் ஸுதமாதாய யஶோதா க்ரஹஶங்கிதா।
க்ருதஸ்வஸ்த்யயநம் விப்ரை: ஸூக்தை: ஸ்தநமபாயயத்॥ ॥௧௧॥
பூர்வவத்ஸ்தாபிதம் கோபைர்பலிபி: ஸபரிச்சதம்।
விப்ரா ஹுத்வார்சயாஞ்சக்ருர்தத்யக்ஷதகுஶாம்புபி:॥ ॥௧௨॥
யேऽஸூயாந்ருததம்பேர்ஷ்யாஹிம்ஸாமாநவிவர்ஜிதா:।
ந தேஷாம் ஸத்யஶீலாநாமாஶிஷோ விபலா: க்ருதா:॥ ॥௧௩॥
இதி பாலகமாதாய ஸாமர்க்யஜுருபாக்ருதை:।
ஜலை: பவித்ரௌஷதிபிரபிஷிச்ய த்விஜோத்தமை:॥ ॥௧௪॥
வாசயித்வா ஸ்வஸ்த்யயநம் நந்தகோப: ஸமாஹித:।
ஹுத்வா சாக்நிம் த்விஜாதிப்ய: ப்ராதாதந்நம் மஹாகுணம்॥ ॥௧௫॥

ஸ்ரீ: ஸூக்தை:। யத்வா ஸூக்தை: ருக்ஷபிர்பலிபிருபஹிதம் ஸபரிச்சதம் யதாபூர்வம் ஸ்தாபிதம் விப்ரா: தத்யக்ஷதகுஶாம்புபிரர்சயாஞ்சக்ரு:। ஹுத்வா ப்ராக் ஹோமம் விதா யேதி॥௧௨॥ யஇதி। அஸூயா, குணேஷு தோஷாவிஷ்கரணம்। ஈர்ஷ்யா, அக்ஷமா தி:। தேஷாமாஶிஷ: க்ருதா ஸ்வைர் ஸ்வஸ்த்யயநாத்யாஶிஷ: க்ருதா:॥௧௩॥ இதீதி। இத்யேவம் நிஶ்சித்ய ஸாமர்க்யஜுர்பிருபாக்ருதை: அபிமந்த்ரிதை: ஜலைஸ்ஸஹ க்ருதை: பவித்ரா ஓஷதயோ யேஷு ஜலேஷு தை: த்விஜோத்தமை: கர்த்ருபிரபிஷேகம் காரயித்வா॥௧௪॥

கோபர்கள் இந்த பாலர்கள் சொன்ன வார்த்தையை நம்பவில்லை. குழந்தையான பகவானுக்கு அப்பிரமேயமானபலமிருக்குமென்று அறியவில்லை. (௰)

யசோதையானவள் பாலகிரகமோ என்று சங்கைகொண்டு அழுதுகொண்டிருக்கிற குழந்தையை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு பிராமணரை ஆசீர்வாதம் செய்யச்சொல்லி ஸ்தன்னியபானம் செய்துவைத்தாள். (௧௧)

(அரிஷ்டசாந்தியை) நன்றாகத் தெரிந்த கோபர்களால் முன்போல் பரிவாரங்களோடு ஏற்படுத்தப்பட்டதை பிராமணர்கள் ஹோமம் செய்து தயிர் அக்ஷதை குசோதகம் இவைகளால் பூஜித்தார்கள். (௧௨)

காமகுரோத லோப மோக மத மாற்சரிய மற்றவர்களாயும் சத்தியவாதிகளாயுமிருக்கிற பிராமணர்களுடைய ஆசீர்வாதம் வீணாகபோகாதென்று நினைத்து குழந்தையை எடுத்து வெளியில் வைத்து ரிக்கு எஜுஸ் ஸாமம் இவைகளால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட தீர்த்தங்களால் பிராமணர்களைக் கொண்டு பரிசுத்தமான ஓஷதிகளையும் சேர்த்து அபிஷேகம் செய்துவைத்து சொஸ்திவாசனமும் செய்து வைத்துத் தவறுதலன்றி நந்தகோபர் அக்னியில் ஹோமம்செய்துவைத்து பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்தார்(௧௩) (௧௫)

𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌃𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌃।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤॥ ॥௧௬॥
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃।
𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍॥ ॥௧௭॥

॥𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌘𑌟𑍍𑌟𑌃॥

𑌏𑌕𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌲𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍀।
𑌗𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌨 𑌸𑍇𑌹𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌵𑌤𑍍॥ ॥௧௮॥
𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁॥ ॥௧௯॥

𑌵𑌾𑌸𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾॥௧௫॥ 𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃। 𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤 𑌆𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌸𑌮𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍॥௧௬॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌕𑌟𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾।
𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌧𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌯𑌦𑌸𑍌॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃। 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌰𑍋𑌹𑌮𑌙𑍍𑌕𑌂॥௧௮॥ 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌗𑌮𑌨𑌾𑌵𑌸𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂𑌮𑌾

தன்னுடைய புத்திரனுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்படி எல்லா நற்குணங்களோடுங் கூடியதும், வஸ்திரம், மாலை, ஸ்வர்னமாலை முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான பசுக்களை பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்து ஆசிர்வாதம் செய்துவைத்தார். (௧௬)

எந்த பிராமணாள் மந்த்ரவித்துக்களாயும் அனுஷ்டானமுள்ளவர்களாயுமிருக்கிறார்களோ அவர்கள் செய்கிற ஆசிர்வாதம் ஒருக்காலும் வீணாகமாட்டாது. (௧௭)

திருணாவர்த்தாஸுரஸம்ஹார கட்டம்.

சிலகாலங்கழித்து யசோதையானவள் தன் மடியில் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு லாலனம் செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது குழந்தையானது மலைபோல் கனத்தது. அந்த பாரந்தாங்க சக்தியற்றவளானாள். (௧௮)

(ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய உதரத்திலிருக்கிற ஜகத்தின்) பாரத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட யசோதையானவள் மிகவும் ஆச்சரியத்தை யடைந்து பூமியில் குழந்தையைவைத்து இதனால்குழந்தைக்குயாதொருஅரிஷ்டமும் நேரிடாமலிருக்கவேண்டுமென்று மஹாபுருஷனை தியானம்பண்ணிக்கொண்டு கிருஹகிருத்தியங்களைச்செய்தாள். (கிருஹகிருத்தியங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தாளேயல்லது கிருஷ்ணனுடைய உதரத்தில் ஜகம் இருப்பதாக அறியவில்லை, (௧௯)

தைத்யோ நாம்நா த்ருணாவர்த்த: கம்ஸப்ருத்ய: ப்ரணோதித:|
சக்ரவாதஸ்வரூபேண ஜஹாராஸீநமர்பகம்॥ ॥௨௦॥

கோகுலம் ஸர்வமாவ்ருண்வந் முஷ்ணம்ஶ்சக்ஷும்ஷி ரேணுபி:|
ஈரயந் ஸுமஹாகோரஶப்தேந ப்ரதிஶோ திஶ:॥ ॥௨௧॥

முஹூர்த்தமபவத்கோஷ்டம் ரஜஸா தமஸாவ்ருதம்|
ஸுதம் யஶோதா நாபஶ்யத் தஸ்மிந் ந்யஸ்தவதீ யத:॥ ॥௨௨॥

நாபஶ்யத்கஶ்சநாத்மாநம் பரம் சாபி விமோஹித:|
த்ருணாவர்த்தநிஸ்ருஷ்டாபி: ஶர்கராபிருபத்ருத:॥ ॥௨௩॥

இதி கரபவநசக்ரபாம்ஸுவர்ஷே
ஸுதபதவீமபலாவிலக்ஷ்ய மாதா|
அதிகருணமநுஸ்மரந்த்யஶோசத்—
புவி பதிதா ம்ருதவத்ஸகா யதா கௌ:॥ ॥௨௪॥

ஊர்த்வாரோபிதம் ஸாரஜாநதீ உத்ஸங்கயா ஸ்வாபமாரோபயாஞ்சகார| ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய கிரிஸமம் ஜகதாம் ஸாரேண பீடிதா விஸ்மிதா ஸதீ| யதா ஜகதாம் ஈஶ்வரம் கஶ்மலம் ஸ்ம்ருத்வேவ| ந து ஜகதீஶ்வரத்வேந வேத்தி॥௧௯॥௨௦॥ கோகுலமிதி| பரம் பரமநாத்மநி த்யஜதி॥ ௨௧ ॥ முஹூர்த்தமிதி| யத: யத்ர ந்யஸ்தவதீ தஸ்மிந் ஸ்தாநே நாபஶ்யத்॥௨௨॥௨௩॥ இதீதி| கரபவநசக்ரபாம்ஸுவர்ஷே ஸதி॥௨௪॥ பஹிர்த்திதி| உபாரத: ஶா

• • கம்ஸனுடைய வேலைக்காரனும் கம்ஸனால் ஏவப்பட்டவனும் திருணவர்த்தனென்று பெயருள்ளவனுமான அசுரன் சுழல்காற்று ரூபமாகவந்து உட்கார்ந்திருக்கும் குழந்தையை அபஹரித்தான். (௨௦)

அந்த அசுரன் எல்லாருடைய கண்களிலும் தூளியைவாரி யிரைத்தும் திக்குவிதிக்குகளில் கோரமான சப்தத்தைச் செய்துகொண்டும் கோகுலம் முழுவதும் பாவிக்கொண்டுசுற்றினான். (௨௧)

ஒரு முகூர்த்தகாலம் கோகுலமானது இருள் மூடியதுபோல் தூளியால் மறைக்கப்பட்டது (அப்பொழுது)யசோதையானவள் எவ்விடத்தில் குழந்தையை விட்டிருந்தாளோ அவ்விடத்தில் குழந்தையைக் காணவில்லை. (௨௨)

திருணவர்த்தனால் வாரியிறைக்கப்பட்ட கற்களால் உபத்திரவத்தையடைந்து அதனால் மயக்கத்தை யடைந்த ஒவ்வொருவரும் தங்களையும் பிறரையும் பார்க்கக் கூடவில்லை. (௨௩)

இவ்விதம் குரூரமான சுழல்காற்றினால் மண்மாரியானது உண்டாயிருக்கும் பொழுது குழந்தையைக் காணாமல் மாதாவான யசோதையானவள் கன்றுசெத்த பசுப்போல்மிகவருத்தத்துடன்பூமியில் விழுந்து அழுதாள். (௨௪)

ருதிதமனுநிஶம்ய தத்ர கோப்யோ
ப்ருஶமனுதப்ததியோऽஶ்ருபூர்ணமுக்ய: |
ருருதுரனுபலப்ய நந்தஸூனும்
பவன உபாரதபாம்ஸுவர்ஷவேகே || ௨௫ ||

த்ருணாவர்த உபஶாந்தரயோ வாத்யாரூபதரோ ஹரன் |
க்ருஷ்ணம் நபோகதோ கந்தும் நாஶக்நோத் பூரிபாரப்ருத் || ௨௬ ||
தமஶ்மானம் மன்யமான ஆத்மனோ குருமத்தயா |
கலே க்ருஹீத உத்ஸ்ரஷ்டும் நாஶக்நோதத்புதார்பகம் || ௨௭ ||
கலக்ரஹணநிஶ்சேஷ்டோ தைத்யோ நிர்கதலோசன: |
அவ்யக்தராவோ ந்யபதத் ஸஹபாலோ வ்யஸுர்வ்ரஜே || ௨௮ ||
தமந்தரிக்ஷாத் பதிதம் ஶிலாயாம்
விஶீர்ணஸர்வாவயவம் கராலம் |
புரம் யதா ருத்ரஶரேண வித்தம்
ஸ்த்ரியோ ருதத்யோ தத்ருஶு: ஸமேதா: || ௨௯ ||

ப: பாம்ஸுவர்ஷஸ்ய வேகோ யஸ்மிந் தஸ்மிந் பவநே ஸதி | தத்ர தஸ்யா ருதிதம் அநு நிஶம்ய கோப்யோ ருருது: || ௨௫ || த்ருணாவர்த இதி | வாத்யா சக்ரவாத: தத்ரூபதர: | க்ருஷ்ணம் ஹரந் ஶாந்தரய: ஸ்வயம் விநஷ்டோ கத: | தத: பரம் கந்தும் பாராதிரேகாந் நாஶக்நோதித்யர்த்த: || ௨௬ || தமிதி | குருமத்தயா அதிமாத்ரேண பாரேண | தம் அஶ்மாநம் அஶ்மஸத்ருஶம் | உபலப்யாயம் மந்யமாந: | தேநைவ ஹேதுநா கலே க்ருஹீத: தம் த்யக்துமிவ நவி நாஶக்நோத்

அப்பொழுது காற்றினால் உண்டான புழுதியடங்கியவுடன் யசோதையின் ரோதனத்தைக்கேட்டு (வந்த கோபஸ்திரீகளும் (குழந்தையைக்காணாமல் அழுதார்கள். (௨௫)

சுழல்காற்றின் ரூபத்தைத்தரித்து கிருஷ்ணனை அபஹரித்து ஆகாயமார்க்கத்தில் செல்லும் திருணவர்த்தன் அதிக பாரத்தை வகித்திருப்பதால் போகசக்தியற்றவனானான். (௨௬)

(திருணவர்த்தன்) தன்னைக்காட்டிலும் அக்குழந்தை அதிக பாரமாக இருப்பதால் கல்லோவென்றெண்ணித்தள்ள யத்தனித்தும், குழந்தைஇவன் கழுத்தைக்கெட்டியாய் இரண்டுகைகளாலும் கட்டிக்கொண்டமையால், ஆச்சரியமான அக்குழந்தையை கீழேதள்ளமுடியவில்லை. (௨௭)

குழந்தை கழுத்தைப் பிடித்துக்கொண்டதால் சேஷ்டையற்று (திருணவர்த்தன்) விழி பிதுங்கி கத்தமுடியாமல் உயிர் துறந்து குழந்தையுடன் கோகுலத்தில்விழுந்தான். (௨௮)

பரமசிவனுடைய பாணத்தினால் அடிபட்ட திரபுரம்போல் ஆகாசத்திலிருந்து ஓர் சிலையில் விழுந்து அவயவங்கள் சிதறுண்டுகிடந்தான். (இதைக்கண்டு பயந்து(கோபிகைகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அழுதுகொண்டு அவனைப்பார்த்தார்கள். (௨௯)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨—
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌨𑍀𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌤𑍀𑌵 𑌮𑍋𑌦𑌮𑍍 ॥௩௦॥
𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍇𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾
𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌖𑌲𑌃—
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। ॥௩௧॥
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌟𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥ ॥௩௨॥

[illegible] ॥ ௨௭ ॥ ௨௯ ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯। 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌗𑌗𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣। 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨। 𑌨𑍀𑌤𑌂। 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂। 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌤𑍀𑌵 𑌮𑍋𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௩௦॥ 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 । 𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃। 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃। 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌹॥ 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿॥

திருணுவர்த்தனுல் பூமியிலிருந்து ஆகாசத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட குழந்தையான (பகவான்) மிருத்தியுவினிடத்திலிருந்து விடுபட்டு, இறந்து கிடந்த திருணுவர்த்தனுடையமார்பில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு, நந்தர் முதலிய கோபர்களும் கோபஸ்திரீகளும் ஆச்சரியப்பட்டு, குழந்தையையெடுத்துயசோதையிடம்கொடுத்துமிரம்ப சந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள். (௩௦)

ஆ! ஆச்சரியம்! ராக்ஷஸன் கொல்லயத்தனித்த குழந்தை திரும்பவும் தப்பிப்பிழைத்தது. பாபியானவன் தன் பாபத்தால் கொல்லப்படுகிறுன், சாது தன் சத்கர்மத்தால் க்ஷேமமடைகிறுன். (௩௧)

மரித்துப்போயிற்று என்று எண்ணும்படியா யிருந்த குழந்தை தெய்வவசத்தால் உயிர் பிழைத்துத்தன் பந்துக்களையடைய நாம் என்ன புண்ணியம் செய்தோம்! நாம் செய்த தபஸு என்ன! நாம் செய்தபகவத் பூஜை என்ன! நாம் எல்லாப்பிராணிகளிடத்தும் என்ன தயை பாராட்டிவந்தோமோ தெரியவில்லையே.! (௩௨)

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌹𑌶𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇 |
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌵𑌚𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 || ||௩௩||

𑌏𑌕𑌦𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 |
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾 || ||௩௪||

||𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍||

𑌪𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌲𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌞𑍍 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍋 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌇𑌦𑌮𑍍 || ||௩௫||

𑌖𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌨𑍀𑌕𑌮𑌾𑌶𑌾—
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 |
𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌗𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌿 || ||௩௬||

[illegible]

நந்தகோபர் இந்த பிருஹத்வநத்தில் நேரிட்ட அநேகவிதமான உத்பாதங்களைப்பார்த்து ஆச்சரியத்தையடைந்து வசுதேவருடைய வார்த்தையை மிகவும் சிலாகித்தார். (௩௩)

யசோதையானவள் ஒருசமையம் குழந்தையைமடியில் வைத்துக்கொண்டு பிரீதியுடன் ஸ்தன்யபானம் பண்ணிவைத்தாள். (௩௪)

விசுவரூபதரிசனம்

யசோதையானவள் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்துவிட்டு விளையாட்டுக்காட்டிக்கொண்டு அக்குழந்தையின் மந்தகாச பூரித வதன வழகைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது குழந்தை வாயைத்திறந்துகொட்டாவி விட்டது. அந்த வாயில் ஆகாயம், பூமி, சந்திரசூரியர், நக்ஷத்திரங்கள், திக்குகள் அக்னி, வாயு, சமுத்திரங்கள், தீவுகள், பர்வதங்கள், நதிகள், வனங்கள், ஸ்தாவரம் பூதங்கள் முதலிய சர்வமுங்காணப்பட்டன. (௩௫) (௩௬)

ஸா வீக்ஷ்ய விச்வம் ஸஹஸா ராஜந் ஸஞ்ஜாதவேபது:|
ஸம்மீல்ய ம்ருகசாவாக்ஷீ நேத்ரே ஆஸீத்ஸுவிஸ்மிதா|| ||௩௭||

இதி ஸ்ரீபாகவதே மஹாபுராணே தசமஸ்கந்தே த்ருணாவர்தமோக்ஷோ நாம

ஸப்தமோऽத்யாய:.

ஸோ வாஃகு|| ஸுஹிதி| ஸம் ஸம்ராஜ்யம்| நயாந மீலீந| தத்ராஹிதஃ நஷ்ட:|| ௩௬||௩௭||

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஸப்தமோத்யாயவ்யாக்யா.

ஹேபரிக்ஷித்தே! யசோதையானவள் இந்த உலகத்தைப்பார்த்து உடம்பில் நடுக்கம் உண்டாகி கண்களை மூடிக்கொண்டு மிக்க ஆச்சரியப்பட்டாள். (௩௭)

பத்தாவது ஸ்கந்தம்

ஏழாமத்தியாயம் முற்றிற்று.

||𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃||

||𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃||.

𑌗𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃|
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃|| ||௧||

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌃|
𑌆𑌨𑌰𑍍𑌚𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍|| ||௨||

𑌸𑍂𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍|
𑌨𑌂𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌕𑌿𑌮𑍍 || ||௩||

||𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃||

𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌲𑌨𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍|
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍|| ||௪||

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇|
𑌮𑍃𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇||
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃|
𑌨𑌾𑌟𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃||

௧||௨|| 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 — 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌲𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿| 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌲𑌨𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 |𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌯| 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌦𑍀𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂|𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃||௪||

எட்டாம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜாவே! மகாதபஸ்வியும் யதுக்களுக்குப் புரோகிதருமான கர்கமஹர்ஷியானவர் வசுதேவரால் ஏவப்பட்டு நந்தகோகுலம் வந்தார். (௧)

நந்தகோபர் இந்த கர்கமஹர்ஷியின் வரவைக்கண்டு எழுந்திருந்து எதிர்கொண்டுபோய் அஞ்சலி பந்தம் செய்து, நமஸ்கரித்து அழைத்துவந்து பகவானைப்போல் (மதித்து) அவரைப்பூஜித்தார். (௨)

மஹர்ஷியை உட்காரவைத்து பூஜித்து பிரியவசனங்களால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்துசந்தோஷப்படுத்தி "பரிபூரணரான உங்களுக்கு என்ன செய்யப்போகிறேன்" என்றார். (௩)

நந்தர்கூறுகிறார்.

மஹத்துக்களுடைய வரவானது ஏழைகளும் கிருஹஸ்தர்களுமான மனுஷ்யர்களின் க்ஷேமத்திற்காகவே தவிர மற்றொன்றுக்கும் அன்று. (௪)

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌤𑍀𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍॥ ॥௫॥
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌬𑌾𑌲𑌯𑍋𑌰𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃॥௬॥

॥ 𑌗𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍॥ ॥௭॥

𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌤𑍀𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌯𑌨𑌂। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂। 𑌯𑍇𑌨𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮। 𑌅𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂। 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌿 𑌫𑌲𑌂। 𑌤𑌦𑍇𑌵। 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍇। '𑌯𑌦𑍁𑌪𑌚𑌿𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌵𑍍𑌯𑌂𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍀𑌪 𑌇𑌵' 𑌇𑌤𑌿॥௫॥ 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌤𑍍𑌵𑌂𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌽𑌂𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 । 𑌅𑌤𑍋𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌂𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌇𑌵𑌾𑌹—𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌚𑍇𑌦𑌤 𑌆𑌹—𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌆𑌹—𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௭॥ 𑌕𑌂𑌸𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍁। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌪𑌾𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿॥௮॥ 𑌮𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । '𑌕𑌿𑌂𑌮𑌯𑌾𑌹𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌂𑌦𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾॥'𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌰𑌾𑌣𑍇𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂

எந்த ஜோதிஷ சாஸ்திரத்தினால் புருஷன் சுபாசுபங்களை அறிவனோ, எது அதீந்திரிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஜோதிஷசாஸ்திரம் உங்களால் செய்யப்பட்டது. (௫)

நீங்கள் பிரம்ம வித்துக்களுக்குள் சிரேஷ்டர். மனுஷியர்களுக்கு ஜன்மத்தினால் பிராமணன் குருவாகிறான். ஆகையால் அவ்விரண்டு குழந்தைகளுக்கும் ஸம்ஸ்காரம் செய்துவைக்க அர்ஹர் நீரே. (௬)

கர்கர் கூறுகிறார்

நான் யதுக்களுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஆசார்யனென்று பிரஸித்தம். உம்முடைய புத்திரனுக்கு நான் ஸம்ஸ்காரம் செய்தால் கம்ஸன் தேவகியின் புத்திரனென்று நினைப்பான். (௭)

[illegible]
[illegible] ॥௮॥
[illegible]
[illegible] ॥௯॥

[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥௧௦॥

[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥௧௧॥

[illegible]

அந்தப்பாபபுத்தியுள்ள கம்ஸன் உமக்கும் வசுதேவருக்கும் உள்ள ஸ்நேகத்தை அறிந்தவன். தேவகியின் எட்டாவது கர்ப்பம் ஸ்திரீபிரஜையாக ஆகமாட்டாது என்று நினைத்தும் தேவகி புத்திரியின் வார்த்தையைக்கேட்டும் சங்கித்து இவ்விடம்வந்து குழந்தையை கொன்றுவிடுவான். அப்பொழுது எனக்கு தோஷம் ஸம்பவிக்கும். (௮)(௯)

நந்தர் கூறுகிறார்

இந்த கோகுலத்தில் எங்களுக்குக் கூடத்தெரியாமல்ரஹஸ்யத்தில்த்விஜாதி(பிர்ம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்)களுக்கு உரிய ஸம்ஸ்காரத்தை ஸ்வஸ்திவாசன பூர்வகமாகச் செய்யும். (௰)

சுகர் கூறுகிறார்

ஏ-பரிக்ஷித்து மகாராஜாவே! கர்கமஹர்ஷியின் அபிப்பிராயத்தையே நந்தகோபர் பிரார்த்தித்தார். அப்படிப்பிரார்த்திக்கப்பட்ட கர்கமஹர்ஷியானவர் அந்தபாலர்களுக்கு ரஹஸ்யத்தில் நாமகரணம் செய்து வைத்தார். (௧௧)

கர்கர் கூறுகிறார்.

இந்த ரோகிணிபுத்திரனிடத்தில் தனது சிநேகிதர்களைத்திருப்தி செய்து வைக்கும் குணங்களிருப்பதால், இவன் ராமனென்று அழைக்கப் படட்டும். பலம் அதிகமாயிருப்பதால் பலனென்றும் அழைக்கப்படுவான். ஒருவர்க்கொருவர் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் விரோதித்துக் கொண்ட யாதவர்களை ஒன்று சேர்த்துவைக்கப் போவதால் இவனுக்குப் பெயர் சங்கர்ஷணனென்றுகுக.

॥𑌗𑌰𑍍𑌗𑌃॥

𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃।
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃।
𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿। ॥௧௨॥
𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌤𑌨𑍂𑌃।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍀𑌤 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃॥ ॥௧௩॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ ॥௧௪॥
𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇।
𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃॥ ॥௧௫॥

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋𑌽𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 । 𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌷𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍈𑌶𑌂𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇। 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿॥௧௨॥ 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥௧௩॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌥𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌂𑌦𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌤 𑌏𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥ 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌨𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌜𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃

(கருத்து) தேவகியின் கர்ப்பத்திலிருந்து ரோகிணி உதரத்துக்கு மாயா தேவியால் கொண்டுவரப்பட்டமையால் சங்கர்ஷணன் என்றுண்டான பெயரின் காரணம் வெளிப்படாமலிருக்கும் பொருட்டு மறைத்தார். (௧௨)

இவன் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் சரீரத்தையடைவான். அப்பொழுது இவனுக்கு சுக்லம் (வெளுப்பு) ரக்தம் (செகப்பு) பீதம் (மஞ்சள்) என்கிறமூவகை நிறமுண்டு. இப்பொழுது கிருஷ்ண (கறுப்பு)வர்ணத்தையடைந்தான். ஆதலால் இவனுக்குக் கிருஷ்ணனென்று பெயராகுக. (௧௩)

முந்தி ஒருகாலத்தில் உன் புத்திரன் வசுதேவருக்குக் குழந்தையாகப் பிறந்திருப்பதால் வாசுதேவனென்று, தெரிந்த பெரியோர்கள் கூறுவார். (௧௪)

கர்கர் முந்தியென்னும் பதத்தை மேல் வாக்கியத்தில் உபயோகித்தது தம் குழந்தையின் பூர்வஜென்மவிருத்தாந்தம் சொல்வதாக நந்தகோபர் நினைக்கட்டுமென்பதற்கேயாம்

உன் புத்திரனுடைய குணம் கர்மம் இவைகளுக்குத் தக்கபடி அநேக நாமங்களும் ரூபங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளை நான் அறியேன். இதர ஜனங்களு மறியமாட்டார்கள். (௧௫)

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥॥ ॥௧௬॥
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌪𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌰𑌾𑌜𑌕𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌜𑌿𑌗𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍂𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ॥௧௭॥
𑌯 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌰𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃॥ ॥௧௮॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃॥ ॥௧௯॥

॥𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑌤𑍇।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍॥ ॥௨௦॥

॥𑌬𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌾𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌।
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃॥ ॥௨௧॥

𑌰𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹—𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂। 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌃 𑌸𑌪𑌦𑌿॥௧௬॥𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍇𑌨𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃𑌸𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚

கோபர்களுக்கும் கோகுலத்திற்கும் சந்தோஷமுண்டாக்குகிற இக்குழந்தையானவன் உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணப்போகிறான். நீங்கள் இவனைக்கொண்டு ஸகலதுக்கசாகரங்களையும் தாண்டப் போகிறீர்கள். (௧௬)

நந்தகோபரே! பூர்வம் அரசனற்ற தேசத்தில் சோரர்களால் பீடிக்கப்பட்டசாதுக்கள் இந்தக் குழந்தையால் இரக்ஷிக்கப்பட்டு சாதுக்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து சோரர்களை ஜயித்தார்கள். (௧௭)

விஷ்ணுபக்தர்களான தேவர்களை அசுரர்கள் அவமானப்படுத்த முடியாததுபோல், இந்தக் குழந்தையிடத்தில் பிரீதியுள்ள மனிதர்களை சத்துருக்கள் அவமானம் செய்யமுடியாது. (௧௮)

ஆகையினல் ஓ நந்தகோபரே உன்னுடைய புத்திரன் குணங்களாலும் ரூபத்தாலும் கீர்த்தியாலும் மாஹாத்மியத்தாலும் நாராயணனுக்கு ஸமானமானவன். இந்தப் புத்திரனை ஜாவதானமாகக் காப்பாற்றும். (௧௯)

சுகர் கூருகிறார்.

இவ்விதமாக தனக்கு கட்டளையிட்ட கர்காமஹர்ஷிஞ் சென்றபிறகு நந்தகோபர் நாம் கிருதார்த்தனுனேனென்று சந்தோஷமடைந்தார் (௨௦)

குழந்தைகளின்வேளையாட்டு.

இப்படிச் சிலகாலஞ் சென்றபிறகு ராம கிருஷ்ணர் இரண்டு பேர்களும் கோகுலத்தில் தவழ்ந்து விளையாடினார்கள். (௨௧)

𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌨𑍍𑌤𑍌
𑌘𑍋𑌷𑌪𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇𑌷𑍁।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌂
𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌭𑍀𑌤𑌵𑌦𑍁𑌪𑍇𑌯𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃॥ ॥௨௨॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌘𑍃𑌣𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌
𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌵𑍁𑌪𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌬𑌤𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌲𑍍𑌪𑌦𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌯𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌮𑍍॥ ॥௨௩॥

[illegible] 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥ [illegible] ॥௨௧॥ **𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿**। 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 [illegible]। 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌂 𑌤𑍌 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌥𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌪𑌾𑌦𑌭𑍂𑌷𑌣𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌘𑍋𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌। 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌮𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍀𑌤𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌪𑍇𑌯𑌤𑍁𑌃॥௨௨॥ **𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿**। 𑌤𑌦𑌾 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌂 𑌯𑌯𑌤𑍁𑌃। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌘𑍃𑌣𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 [illegible] 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌚 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍌 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌾 𑌦𑌶𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍॥௨௩॥ **𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿**। 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑍌 𑌜𑌾𑌤𑍌। 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇। 𑌤𑌦𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃। 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌹𑍃

சேறுக விருந்த இடைத்தெருவில், இராம கிருஷ்ணுளாகிய இரண்டு குழந்தைகளும் இடையிற்கட்டியிருந்த சலங்கைகுலுங்க விளையாடி, அச்சலங்கையின் ஒலியினுல் ஆனந்தமடைந்து கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது அங்கேதெருவில் போய்க்கொண்டிருந்தவர்களுக்குப் பயப்படுவது போலவும், (ஒன்றும், அறியாதவர்போலவும் குழந்தைப்பருவத்துக்கேற்றபடி அவர்களைத் தொடர்வதுமாக விருந்து தாயாரிடம் போய்ச்சேர்ந்தன. (௨௨)

யசோதையும் ரோஹிணியும் இப்படித்தேகமுழுமையும் சேறு பூசப்பட்டு வந்த தங்கள் குழந்தைகளை மிகவும் அன்போடு கட்டியெடுத்து ஸ்தன்னியபானஞ் செய்துவைத்து அக்குழந்தைகளின் மந்தகாச முகங்களைப்பார்த்து ஆனந்தமடைந்தார்கள். (௨௩

𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌲𑍀𑌲𑌾—
𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌤𑌦𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑍈𑌃।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤 𑌉𑌭𑌾𑌵𑌨𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌜𑌹𑍃𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃॥௨௪॥

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌜𑌲𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌪𑌰𑌾𑌵𑌤𑌿𑌚𑌲𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑍍।
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑍌
𑌶𑍇𑌕𑌾𑌤 𑌆𑌪𑌤𑍁𑌰𑌲𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑍍॥ ॥௨௫॥

𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇।
𑌅𑌘𑍃𑌷𑍍𑌟𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾॥ ॥௨௬॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌬𑌾𑌲𑌕𑍈𑌃।
𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌦𑌮𑍍॥ ॥௨௭॥

𑌷𑍁𑌃 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌃 𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌॥௨௪॥ 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌿𑌚𑌲𑍌 𑌤𑍌 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂। 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌨 𑌶𑍇𑌕𑌾𑌤𑍇। 𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌲𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌅𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌪𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 "𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 ॥௨௫॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵

இடைத்தெருவின்மத்தியில்(போய்க்கொண்டிருந்த அநேகம்கன்றுக்குட்டியின் வால்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவைகள் இழுக்க அதன் வழியே சென்று பாலலீலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்த இரண்டு குழந்தைகளையும் கோபஸ்திரீகள் வீட்டுவேலையையும் கவனியாது பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். (உச)

இப்படிக் குழந்தைகளானது ஆநந்தகாமாக விளையாடுவதை யசோதையும் ரோகிணியும் பார்த்து மயக்கமடைந்து, தங்கள் வீட்டு வேலையைக் கவனியாமலிருந்ததோடு, மாடுமுட்டுதல், முள்தைத்தல், அக்னி, ஜலம், ஆயுதம் முதலியவைகளால் குழந்தைகளுக்கு இடையூறு நேரிடுமே யென்பதையும் எண்ணமல் அவைகளைத்தடுக்க சாமார்த்திய மற்றவர்களானார்கள். இதனல் இக்குழந்தைகளைப் பெற்ற தாய்மாரிருவரும் இல்லற நெறியின் எல்லையற்ற இன்பானுபவம் அடைந்தார்கள். (உரு)

ஹேபரீக்ஷித்தே! கோகுலத்தில் ராமனும் கிருஷ்ணனும் சிலகாலம் தவழ்ந்தும் நடந்தும் விளையாடினார்கள். (உசு)

சிலகாலம் சென்ற பிறகு பகவானான கிருஷ்ணன், தனக்கு மித்திரர்களான கோபாலபாலர்களுடனும்' ராமனுடனும், கோபஸ்திரீகளுக்கு ஆனந்தத்தையுண்டுபண்ணி விளையாடினர். (உஎ)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌚𑌾𑌪𑌲𑌮𑍍।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥ ॥௨௮॥

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌹𑌾𑌸𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌦𑌧𑌿𑌪𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌯𑍋𑌗𑍈𑌃।
𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌸 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌸𑌗𑍃𑌹𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍॥
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌕𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍—
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌵𑌯𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍।
𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌂 ॥௩௦॥
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃॥

𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌚𑌾𑌪𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌸𑍂𑌚𑌕𑌃 । 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌯𑌂𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥௨௮॥𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥𑌅𑌸𑌮𑌯𑍇𑌽𑌦𑍋𑌹𑌕𑌾𑌲𑍇।𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍇 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌹𑌾𑌸𑌃।𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌚𑍌𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌤𑍁𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂।𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌨𑍇𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚। 𑌦𑌧𑌿 𑌚 𑌪𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌧𑌿𑌪𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿।𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿।

கிருஷ்ணனுடைய அழகான பாலலீலையைப் பார்த்து கோபஸ்திரீகள் எல்லாரும் சேர்ந்து பின் வருமாறு யசோதையிடம் சொன்னார்கள். (௨௮)

பசுக்கள் கறக்காதசமயத்தில் கன்றுகளை அவிழ்த்து விடுகிறான். கன்று கத்தும் போது சிரிக்கிறான். நல்ல தயிர் பால் வெண்ணை இவைகளைத்திருடிச் சாப்பிடுகிறான். புசித்த மிச்சத்தை வானரங்களுக்குக் கொடுக்கிறான். அவைகள் சாப்பிடாதபக்ஷத்தில் அந்த பாண்டத்தை உடைக்கிறான். இவன் தேடும், கிருஹத்தில் தயிர் பால் வெண்ணை முதலியவைகள் கிடைக்காவிட்டால் இந்த கிருஹத்தை எரித்து விடுவேனென்று கோபித்து வெளியே போகிறான். வீட்டுக்காரன் தன்னிடம் கோபித்தால், தொட்டிலில்ப்படுத்திருக்கும் குழந்தைகளை அழவிட்டு வெளியே போகிறான். (௨௯)

இவன் எப்பொழுதுதிருடுகிறான் எனில், நாங்கள் (கோபஸ்திரீகள்) வீட்டுவேலை செய்துகொண்டிருக்கும்சமையத்தில் எங்களை யறியாமல் வீட்டுக்குள் வந்து உரியில் வைததிருக்கும் சட்டியில் என்ன வஸ்துள்ள தென்பதை யறிய முதலில் பாண்டத்தைக் கல்லாலடித்து துவாரஞ்செய்கிறான். துவாரஞ் செய்து இன்ன வஸ்து வென்று அறிந்தபின், அதை எடுக்க முயலுகிறுன். கைக்கெட்டாவிட்டால் உரல் முதலிய பீடங்களைக் கவிழ்த்து அதன்மேலேறி பாண்டத்திலிருக்கும் பதார்த்தங்களை பக்ஷிக்கிறான். கிருகம் இருட்டாயிருந்தால் தன்னுடைய ரத்னபரணம் பூண்டதேகத்தையே தீபமாக அமைததுக் கொள்ளுகிறான். (௩௦)

ஏவம் தார்ஷ்ட்யாந்யுஶதி குருதே மேஹநாதீநி வாஸ்தௌ
ஸ்தேயோபாயைர்விரசிதக்ருதி: ஸுப்ரதீகோ யதாஸ்தே।
இத்தம் ஸ்த்ரீபி: ஸபயநயநஶ்ரீமுகாலோகிநீபி — [ர்வ்யாக்யாதார்தா ॥௩௧॥
வ்யாக்யாதார்தா ப்ரஹஸிதமுகீ நஹ்யுபாலப்துமைச்சத்
*கோப்ய: கதாவந வ்ரஜஸுந்தர்யஸ்தா க்ருஷ்ண —
சேஷ்டிதம் ஶ்ருத்வா ப்ரஹஸ்ய தாஸ்தா:।
க்ருஷ்ணா ததஸ்த்வம் ததேவ நிஜாநஶ்சிந்தா
ஸ்வபுத்ரோ தா நிவ்ருத்தா: ஸ்வக்ருஹாந் ஸமுஜ்ஜா:॥

॥ம்ருத்பக்ஷணம்॥

ஏகதா க்ரீடமாநாஸ்தே ராமாத்யா கோபதாரகா:।
க்ருஷ்ணோ ம்ருதம் பக்ஷிதவாநிதி மாத்ரே ந்யவேதயந்॥௩௨॥

தேஷாம் ஹ்ருத்யே த்ருஷ்ட்வைவ சோரவிநோதேந சேதஸி ஹாஸம் ஜநயதி। ஸ்வவிஷ
த்ருஷ்ட்வா ஸுக்யாநுபவே ஸதி ஸ: க்ருஷ்ண: க்ருஹாய பக்ஷ்யாதீதி கோபிதோ யாதி।
யதா ஸக்ருஹா: க்ருஹிண: தேஷ்ய: கோபித: தேஷாம் தோகாந் பாலாந்
பயப்ரம்காதிஷு ஸம்ஸ்தாந் ப்ரஹாரணமோதநாதிபி: உபக்ரோஶ்ய ப்ராபோதி
தாந் க்ருத்வா யாதீதி॥௨௬॥ ஸ்வஸ்தை: ஸ்தேய போதேரிதஸ்ய த்ருஷ்டவம்ஶ
யதி ஶாஸ்த்ரம்। ஹஸதி ॥ தம் ஜகஸ்யஸ்ஹாம் ஶேஷம் அங்கநிக்ரஹிதே தஶ்யா
தள பயநம் ஜ்ஞாநம் யஸ்ய ஸ:। ஹித்ரம் ரசயதி। தஸ்மிந் ஹித்ரே ப்ரவநாதிவிஷ
யாம் தயாஸ்தே க்ருஹே। ஸ்வாம் ஜநேவாயுப்ரதீபம் விரசயதி। விஶேஷதோ
ப்ருதமணிகணம்। யஹி காலே யஸ்மிந் ஸமயே। அத்ர ஹாம் ஶோகம் ஜகுஷு:॥௩௦॥
ஏவமிதி। ஏ ஏ சோர சோர இத்யாக்ஷிப்த: ஸ்ரீக்ருஷ்ண: கபோல சோர:
அஹம் க்ருஹஸ்வாமீத்யாதீநி தார்ஷ்ட்யாநி ப்ரஸமஞ்சவசாம்ஸி உஶதி ஜல்பதி।

அடே! அடே! திருடா, என்று அதட்டினல் "நீ தான் திருடன்" நான் வீட்டுக்காரன் என்று தைரியமாய் பதிற்சொல்லுகிறுன். எந்த வீடு மெழுகிச் சுத்தம்செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த வீட்டை அசுத்தப்படுத்துகிறுன். இப்படியாகத்திருடுவதற்கு உபாயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு நிர்ப்பயமாய்ஸாது போலிருக்கிறுன் என்று கோபஸ்திரீகள் சொன்னுர்கள். இப்படி கோபஸ்திரீகள் சொல்ல, யசோதையானவள் அவை முழுவதையும் கேட்டு குழந்தையைக் கண்டிக்க மனங்கொள்ளாமல் சந்தோஷமடைந்தாள். (௩௧)

மிர்த்பக்ஷணம்

கோபாலர்களும் ராம கிருஷ்ணுளும் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது கிருஷ்ணன்சிறிது மண்ணை யள்ளி உண்டான். இதைப் பார்த்த மற்றவர்கள் யசோதையிடம் சென்று கிருஷ்ணன் மண்ணைத்தின்று விட்டான் என்று சொன்னுர்கள் (௩௨)

*அயம் ஶ்லோக: க்வசித்கோஶே த்ருஶ்யதே

सा गृहीत्वा करे कृष्णमुपालभ्य हितैषिणी।
यशोदा भयसम्भ्रान्तप्रेक्षणाक्षमभाषत॥ ॥௩௩॥

॥यशोदा॥

कस्मान्मृदमदान्तात्मन्भवान्भक्षितवान्रहः।
वदन्ति तावका ह्येते कुमारास्तेऽग्रजोऽप्ययम्॥ ॥௩௪॥

॥श्रीकृष्णः॥

नाहं भक्षितवानम्ब सर्वे मिथ्याभिशंसिनः।
यदि सत्यगिरस्तर्हि समक्षं पश्य मे मुखम्॥ ॥௩௫॥

अथवा [illegible] यशोदे। यथा [illegible] [illegible]। [illegible] [illegible] उपालब्धुं [illegible]। [illegible] ॥௩௨॥ [illegible] उपालभत। [illegible] अथ यदाह—सा करेति। ॥௩௨॥ सेति। उपालभ्य निर्भर्त्स्य। भयेन सम्भ्रान्ते प्रेक्षणे चपलनिरीक्षणे अक्षिणी यस्य तम्॥௩௩॥ कस्मादिति। अदान्तात्मन् चपलमात्र। यथा [illegible] रहः एकान्ते। [illegible] अग्रजोऽपि। बलरामोऽपि वदतीत्यर्थः॥௩௪॥ नेति। नाहं भक्षितवानिति। सर्वे मिथ्याभिवादिनः। नहि बाह्यं किञ्चिन्मया भक्षितम्। [illegible] समक्षं प्रत्यक्षम्॥௩௫॥ यदीति। [illegible]

அந்த யசோதையானவள் குழைந்தைக்கு இதஞ்செய்ய வெண்ணி அவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அதட்டவே கிருஷ்ணன் பயந்து மருண்டு விழிக்கவும் அவனைப்பார்த்து சொல்லுகிருள். (௩௩)

யசோதைகூறுகிருள்.

சபலசித்த ! நீ எதற்காக மண்ணை ரஹஸ்யமாகத் தின்ருய். உன்னுடைய சிநேகிதர்களான இந்த குமாரர்களும் உன் தமயனும் சொலுகிருர்களே. (௩௪)

கிருஷ்ணண் கூறுகிருர்.

ஏ, மாதாவே ! நான் மிருத்தை பக்ஷிக்கவில்லை. எல்லாரும் பொய் சொல்லுகிருர்கள். அவர்கள் சொல்வது வாஸ்தவமென்ருல் என்னுடைய முகத்தை பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பார். (௫௩)

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃॥ ॥௩௬॥

॥𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥

𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌚 𑌖𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌃।
𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌭𑍂𑌗𑍋𑌲𑌂 𑌸𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍॥ ॥௩௭॥
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌚।
𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃॥ ॥௩௮॥

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌾𑌲—
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑍇𑌦𑌮𑍍।
𑌸𑍂𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑍍॥ ॥௩௯॥
𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑍋 𑌬𑌤 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍋𑌹𑌃।
𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯
𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍌𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃॥ ॥௪௦॥

𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌥𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑍃𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌤𑌿॥௩௬॥𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍇। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶। 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿। 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂। 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂। 𑌖𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌲𑍋𑌕𑌂 । 𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌭𑍂𑌗𑍋𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌲𑍋𑌕𑌂। 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌵𑌨𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁

அப்படியானல் வாயைத்திறவென்று கிருஷ்ணனைப்பார்த்து யசோதை சொன்னள். கபடமாகமானிட பாலவேஷங்கொண்டும் குறைவற்ற அணிமாதி சித்திகளோடு கூடினவருமான கிருஷ்ணபகவான் வாயைத்திறந்தார். (௩௬)

விசுவரூபதரிசனம்.

அப்பொழுது யசோதையானவள் குழந்தையின் வாயில் ஸ்தாவர ஜங்கமமான ஜகத்து, திக்குகள், பர்வதங்கள், தீவுகள், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், சந்திரன், ஸூரியன், நக்ஷத்திரங்கள், இந்திரியங்கள், மனஸு, பூத தன் மாத்திரைகள், ஸத்வரஜதமோகுணங்கள், ஜீவன், காலம் ஸ்வபாவம், கருமம், லிங்கசரீரம்; தான், தானிருக்கு மிடம்இவைகளோடு பார்த்துச்சங்கையடைந்துவாயைத்திறந்து கொண்டிருக்கிற குழந்தையின் சரீரத்தைப்பார்த்து இது ஸ்வப்நமோ, அல்லது தேவமாயமோ அல்லது எனது புத்திமோஹமோ அல்லது இந்தக் குழந்தையின் ஸ்வாபாவிகமான ஐச்வரியமோ என்று சந்தேகம் அடைந்தாள். (௩௭ ௩௮ ௩௯ ௪௦)

𑌅𑌥𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂—
𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾।
𑌯𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍॥ ॥௪௧॥
𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌤𑍋
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌾 𑌸𑌤𑍀॥
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸 𑌮𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌃॥ ॥௪௨॥

𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥௩௭॥ 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍॥ 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑌿। 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃॥௩௮॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍। 𑌸𑍂𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯। 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹। 𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑌃। 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃। 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃। 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌆𑌶𑌯𑌶𑍍𑌚। 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍। 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯। 𑌸𑍂𑌨𑍋𑌃 𑌆𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿। 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪॥௩௯॥ 𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹—𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾। 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃। 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇। 𑌅𑌥 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇। 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌿 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌤𑌿। 𑌅𑌥𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌥𑌵𑌾। 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃। 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌔𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌃॥௪௦॥ 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌅𑌥𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌤𑌥𑌾

யசோதையானவள் (குழந்தையை ஈசுவரன் என்று மனதில் நிச்சயித்து) எந்த வஸ்துமனோவாக்குகாயங்களுக்கு எட்டாததோ எது ஜகத்துக்கு ஆதாரமோ, எதனால் உலகம் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறதோ, எதனால் உலகம்பிரகாசிக்கிறதோ, அந்தப்பிர்ம்மத்தை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேனென்றாள். (௪௧)

இவன் (நந்தகோபர்) என்னுடைய நாயகன், இது என் குழந்தை, இது என் வீடு கோபிகை கோபாலர்கள் எல்லாம் என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் என்று எவனுடைய மாயை என்னைமயக்கி எண்ணும்படி செய்கிறதோ அவனே எனக்குக் கதியென்றாள். (௪௨

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃॥ ॥௪௩॥
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌸𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌕𑌲𑌿𑌲𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾॥ ॥௪௪॥
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍈𑌃।
𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥ ॥௪௫॥

॥𑌰𑌾𑌜𑌾॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍।
𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌪𑌪𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃॥ ॥௪௬॥

[illegible]

யசோதை இப்படித்தத்வம் அறிந்தவுடன் எங்கும் வியாபகமான ஈசுவரன் புத்திர வாஞ்சையை (அவளுக்கு) உண்டுபண்ணக்கூடிய தன்னுடைய மாயையைஉண்டுபண்ணினார். (௪௩)

அந்த யசோதையானவள் உடனே பகவத்ஸ்மரணையை மறந்து, குழந்தையை மடியில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு முன்போல் மனதில் பிரியங் கொண்டாள். (௪௪)

கர்மகாண்டத்திலும் உபநிஷத்துக்களினாலும் ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தினாலும், யோகங்களினாலும், பாஞ்சராத்திரங்களினாலும் கூறப்பட்ட மாகாத்மியத்தை யுடைய பகவானை அந்த யசோதையானவள் புத்திரனாக நினைத்தாள். (௪௫)

ராஜா கூறுகிறார்.

நந்தர் என்னபுண்ணியம் செய்தார்! தன் ஸ்தந்யபானத்தைப் பகவான் பானம் செய்ய அந்தயசோதையும் என்னதவம் செய்தாள்! (௪௬)

பிதரௌ நாந்வவிந்தேதாம் க்ருஷ்ணோதாரார்பகேஹிதம்।
காயந்த்யத்யாபி கவயோ யல்லோகசமலாபஹம்॥ ॥௪௭॥

॥ஸ்ரீசுக:॥

த்ரோணோ வஸூநாம் ப்ரவரோ தரயா பார்யயா ஸஹ।
கரிஷ்யமாண ஆதேசான் ப்ரஹ்மணஸ்தமுவாச ஹ॥ ॥௪௮॥
ஜாதயோர்நௌ மஹாதேவே புவி விச்வேச்வரே ஹரௌ।
பக்தி: ஸ்யாத் பரமா லோகே யயாஞ்ஜோ துர்கதிம் தரேத்॥ ॥௪௯॥
அஸ்த்வித்யுக்த: ஸ பகவான் வ்ரஜே த்ரோணோ மஹாயசா:।
ஜஜ்ஞே நந்த இதி க்யாதோ யசோதா ஸா தராபவத்॥ ॥௫௦॥

ஸாங்க்ய இதி। யோகை: பாசுபதைரிதி। ஸாத்வதை: பாகவதைரிதி। உபகீயமாநம் மாஹாத்ம்யம் யஸ்ய தம் ॥ ௪௫ ॥ ஏதத்விஸ்மயேந ப்ருச்சதி। நந்த இதி ॥ மஹோதயம் மஹாந் உதய உத்பவோ யஸ்மாத் தத் ॥௪௬॥ பிதராவிதி ॥ யயோ: ப்ரஸந்நோ பகவான்। தௌ பிதராவபி யம் நான்வவிந்தேதாம் ந ப்ராப்னுவதாம்। க்ருஷ்ணஸ்யோதாரஸ்ய அர்பகேஹிதம் பாலலீலாம்। யத்து கவயோ காயந்தி। தஸ்ய யோகிநோ விந்தந்தி। ஸ கிம் ஶ்ரேய: அகரோதிதி ॥ ௪௭ ॥ த்ரோண இதி॥ ப்ரஹ்மண ஆதேசான் கோபாலநாதிலக்ஷணான் ॥௪௮॥ ஜாதயோரிதி॥ ஜாதயோர்நௌ புவி ஜாதயோராவயோரித்யந்வய:। ஹரௌ பக்தி: ஸ்யாதிதி ப்ரார்த்திதவாந்॥ ௪௯॥ அஸ்த்விதி। ஸ ஏவ த்ரோணோ ஜஜ்ஞே ஸ ச நந்த இதி க்யாத:। ஸா தரா யசோதாऽபவத் ॥௫௦॥ தத இதி। கோபகோபீநாமபி வஸ்துஸ்வபாவா

மாதா பிதாக்களான வஸுதேவர் தேவகி இவர்களிடத்தில் பகவான் அவதரித்து அனுக்கிரகம் செய்தாலும், உலகத்தில் மகா கவிகளால் புகழ்ந்து கானம் பண்ணப்படுகிற அந்த பகவானுடைய அற்புதமான பாலலீலையை அறியவில்லை. (௪௭)

சுகர் கூறுகிறார்.

பிர்ம்மாவானவர், அஷ்ட வஸுக்களுக்குள் சிரேஷ்டரான துரோணரென்பவரையும் அவர் பத்தினி தரையென்பவளையும் பூலோகம்போய் கோசம்ரக்ஷணம் செய்யென்று ஆக்ஞாபித்தார். (௪௮)

அப்பொழுது துரோணரென்பவர் பிர்மாவிடத்தில் நாங்கள் எடுக்கும் மானிடப்பிறவியில் எங்களுக்கு ஸர்வேசுவரரான பகவானிடத்தில் எந்த பக்த்தியினுல் உலகத்தில் அக்ஞானி கூட ஸம்ஸாரஸாகரத்தைத் தாண்டுவானே அப்படிப்பட்ட பக்தி உண்டாகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். (௪௯)

அப்போது பிர்ம்மாவானவர் அப்படியே ஆகட்டு மென்று அனுக்கிரகித்தார். யசஸ்வியான துரோணர் நந்தராயும் அவரது பத்னியான தரையென்பவள் யசோதையாகவும் இடைத்தெருவில் பிறந்தார்கள் (௫௦)

ததோ பக்திர்பகவதி புத்ரீபூதே ஜநார்தநே।
தம்பத்யோர்நிதராமாஸீத்கோபகோபீஷு பாரத॥ ॥௫௧॥
க்ருஷ்ணோ ப்ரஹ்மண ஆதேஶம் ஸத்யம் கர்தும் வ்ரஜே விபு:।
ஸஹ ராமோ வஸம்ஶ்சக்ரே தேஷாம் ப்ரீதிம் ஸ்வலீலயா॥ ॥௫௨॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
விஶ்வரூபதர்ஶநே
அஷ்டமோऽத்யாய:.

—·:(*):·—

தம்பத்யோர்பக்தி:। தயோ: புத்ரநிர்வ்ருத்தாவிதி॥௫௧॥ க்ருஷ்ண இதி। ஸ்வலீலயா புத்ரஹாவாநுகாரிண்யா॥௫௨॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாமஷ்டமோऽத்யாய:.

—·:(*):·—

ஆகையினல் புத்திரனுகப் பிறந்த இந்த பகவானிடத்தில் யசோதை நந்தகோபர் இவர்களுக்கு பக்தி உண்டாயிற்று. ஏ பரீக்ஷித் மஹாராஜாவே! கோபர்கள் கோபிகைகள் இவர்களுக்கும் அக் குழந்தையிடத்தில் மிகவும் பக்தி உண்டாயிற்று. (௫௧)

கிருஷ்ணன் பிர்மாவினுடைய ஆக்ஞையை ஸத்தியமாகச் செய்ய வேண்டியதற்காக பலராமனேடு கூட கோகுலத்தில் வசித்து யசோதை, நந்தகோபர் கோபர்கள், கோபிகைகள் இவர்களுக்குத் தன்னுடைய லீலையில் பிரீதியை உண்டுபண்ணினர் (௫௨)

எட்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

நவமாத்யாயப்ராரம்ப:
॥பாதராயணி:॥

ஏகதா க்ருஹதாஸீஷு யஶோதா நந்தகேஹிநீ।
கர்மாந்தரநியுக்தாஸு நிர்மமந்த ஸ்வயம் ததி॥ ॥௧॥
யாநியாநீஹ கீதாநி தத்பாலசரிதாநி ச।
ததிநிர்மந்தநே காலே ஸ்மரந்தீ தாந்யகாயத॥ ॥௨॥
க்ஷௌமம் வாஸ: ப்ருதுகடிதடே பிப்ரதீ ஸூத்ரநத்தம்
புத்ரஸ்நேஹஸ்நுதகுசயுகம் ஜாதகம்பம் ச ஸுப்ரூ:।
ரஜ்ஜ்வாகர்ஷஶ்ரமபுஜசலத்கங்கணௌ குண்டலே ச
ஸ்விந்நம் வக்த்ரம் கபரவிகலந்மாலதீ நிர்மமந்த॥ ॥௩॥
தாம் ஸ்தந்யகாம ஆஸாத்ய மத்நந்தீம் ஜநநீம் ஹரி:।
க்ருஹீத்வா ததிமந்தாநம் ந்யஷேதத் ப்ரீதிமாவஹந்॥ ॥௪॥

நவமே வயஸஸ்த்வக்ஷே கதா மாத்ரா தத்க்ருதம்।
விநோதக்ருஷ்ணஸம்பந்தாபிக்ருஷ்டம்பாதோத்தரம் பந்தநம்॥
ததநுபராஸ்ரீதம் விஷ்வக்ரூஷா விஸ்தவேதஸ:॥
பந்தநவ்யாப்ரஷ்ணாவத்ரூதாம் வர்ணதாம் ஹோரநுதம் ஸப்ரயஸு॥

ஏகதேதி।ஸ்வயம்ததிநிர்மமந்த॥௧॥யாநீதி।தத்பாலசரிதாநி தாநிகாநாந்யாநி॥௨॥க்ஷௌமமிதி।ஸூத்ரநத்தம்காஞ்சீபத்தம்।ரஜ்ஜ்வாகர்ஷணஶ்ரமேண ஶ்ரமயுக்தயோ
ர்புஜயோ:ஶ்லத்கங்கணௌசலதஶ்சபலாநிகஞ்ஜ்யா ஊர்த்வோத்யஸ்யாஸ்யா॥௩॥௪॥

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்
சுகர் கூறுகிறார்

நந்தருடைய பத்னி யசோதை ஒருஸமயம் வீட்டு வேலைக்காரிகளை இதர காரியங்களைச் செய்ய ஏவி தான் தயிர்கடைந்து கொண்டிருந்தாள். (௧)

தயிர்கடையும் காலத்தில் யசோதையானவள் கிருஷ்ணனுடைய எந்தெந்த பாலலீலைகள் கானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளை ஸ்மரித்துக் கொண்டு கானம் பண்ணினாள். (௨)

அப்பொழுது யசோதை தன் அழகான இடுப்பில் அரைநூன்மாலை அணிந்து வெண்பட்டு உடுத்துக்கொண்டிருந்தாள். கிருஷ்ணனிடத்தில் அவள் கொண்ட ப்ரீதியினால் பால்சுரந்திருந்த ஸ்தனங்கள் அசைந்து கொண்டிருந்தன. புஜங்கள் சிரமமடைந்திருந்தன. முகம் வேர்த்திருந்தது. கூந்தல் அவிழ்ந்து அதிலிருந்து மாலதீ புஷ்பங்கள் உதிர்ந்தன. (௩)

பகவானானவர் ஸ்தந்யபானம் பண்ணவேணுமென்கிற இச்சையினால், தயிர் கடைந்து கொண்டிருக்கிற மாதாவிடம் சென்று மத்தைப் பிடித்து அவளுக்குப் பிரியம் காட்டித் தயிர் கடையவொட்டாமல் தடுத்தார். (௪)

𑌤𑌮𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌮𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾 𑌯𑌯𑌾—
𑌵𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇॥ ॥௫॥

𑌸 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍋𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌧𑌰𑌂
𑌸𑌂𑌦𑌶𑍍𑌯 𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌥𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑌦𑌶𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌹𑍋
𑌜𑌘𑌾𑌸 𑌹𑍈𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃॥ ॥௬॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌸𑍁𑌶𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍।
𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌜𑍍—
𑌜𑌹𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀॥ ॥௭॥

𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌚𑍁𑌲𑍍𑌲𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑍇। 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌾𑌪𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇। 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌦𑍃𑌷𑌦𑌶𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣। 𑌪𑍇𑌷𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂। 𑌗𑌤𑌃। 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍈𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍॥௬॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌶𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂। 𑌦𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯। 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾॥௭॥ 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑍇𑌤𑌿। 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾। 𑌶𑌾𑌖𑌿𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇। 𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑌾𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑌾𑌯। 𑌬 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌽𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍀 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌭𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿

இப்படிப் பிரியத்தோடு வந்து தன்னைக் கட்டிக்கொண்ட குழந்தையை யசோதை எடுத்து புன்சிரிப்புடன் கூடின அப்பாலனுடைய முகத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண் டிருந்தாள். அச்சமயம்அடுப்பில் காய்ந்து கொண்டிருந்த பால் பொங்கி (பாத்திரத்திற்குமேல்) வழிந்தது. அப்பொழுது ஸ்தந்யபானம் பண்ணித் திருப்தியடையாத பாலனைக்கீழேவிட்டு ஓடினாள்.(௫)

பாலரூபியான பகவான் அதனால் கோபங்கொண்டு பல்லைக்கடித்து உதடு துடிக்க, கபடமாகக்கண்ணில் ஜலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு எழுந்து அம்மிக்குழவியினால் தயிர்ச்சட்டியை உடைத்து,அதிலிருந்த வெண்ணையை எடுத்துக்கொண்டு கிரகத்துக்குள் ஒளிந்து கொண்டார். (௬)

யசோதை பாலை அடுப்பிலிருந்து கீழே இறக்கிவைத்துத் திரும்பவும்தயிர் கடைகிற இடம் வந்து, தயிர்ச்சட்டி உடைந்திருப்பதைப்பார்த்து,இதுநமதுபுத்திரனுடைய காரியமென்று தெரிந்துகொண்டு சிரித்தாள். புத்திரனையும் அவிடத்தில் பார்க்கவில்லை. (௭)

[illegible] ||௮||

[illegible] ||௯||

[illegible] ||௧௦||

[illegible]

கிருஷ்ணன் கிரகத்துக்குள் சென்று அங்கே உரியில் வைத்திருந்தவெண்ணையை கிரகிக்கவேண்டி ஒருஉரலைக்கவிழ்த்து அதன்மேல் ஏறிஉரியிலிருக்கிற வெண்ணையையெடுத்துத் தானும் சாப்பிட்டு மிகுந்ததைக் குரங்குகளுக்கு கொடுத்துக்கொண்டும் தன் திருட்டை யாரேனும் பார்த்து விடுவார்களோ வென்று அடிக்கடி சந்தேகத்தினால் அங்கும் இங்கும் பார்த்துக் கொண்டுமிருந்தான். அப்பொழுது யசோதை நாலாபக்கமும் போய்ப்பார்த்துத் தேடிக்கடைசியில் இவ்விடம் வந்து குழந்தையைக்கண்டாள். (அ)

கையில் தடியை எடுத்துக்கொண்டு வருகிற யசோதையைக் கிருஷ்ணன் பார்த்து உரலிலிருந்து யிறங்கிப் பயந்தவர்போல் ஓடி ஒளிந்தார். யோகிகளுடையபரிசுத்தமான மனதுக்குமெட்டாத அப்படிப்பட்ட பகவானை அடைய யசோதையானவள் பின் தொடர்ந்தாளேயல்லது காணவில்லை. (௯)

சிறுத்த இடையும் பெருத்த நிதம்பமும் மந்தகதியுள்ளவளுமான யசோதை கூந்தல் அவிழ்ந்து புஷ்பங்கள் உதிரத்தொடர்ந்து வேகமாக ஓடி கிருஷ்ணனைப்பிடித்துக்கொண்டாள். (௰)

कृतागसं तं प्ररुदन्तमक्षिणी
　　कषन्तमञ्जन्मषिणी स्वपाणिना ।
उद्वीक्षमाणं भयविह्वलेक्षणं
　　हस्ते गृहीत्वा भिषयन्त्यवागुरत् ॥ ॥११॥

त्यक्त्वा यष्टिं सुतं भीतं विज्ञायार्भकवत्सला ।
इयेष किल तं बद्धुं दाम्नातद्वीर्यकोविदा ॥ ॥१२॥

न चान्तर्न बहिर्यस्य न पूर्वं नापि चापरम् ।
पूर्वापरं बहिश्चान्तर्जगतो यो जगच्च यः ॥ ॥१३॥

तं मत्वात्मजमव्यक्तं मर्त्यलिङ्गमधोक्षजम् ।
गोपिकोलूखले दाम्ना बबन्ध प्राकृतं यथा ॥१४॥

[illegible] ॥१०॥ कृतागसमिति । अञ्जनमषिणी अञ्जनमषी स्रवतः प्रस्रवन्ती अक्षी अश्रूणी ययोस्ते । अक्षिणी स्वपाणिना कषन्तं मर्दयन्तम् । भिषयन्ती भीषयन्ती भ्रुवः संज्ञया भयमुत्पादयन्ती । अवागुरत् अभर्त्सयत् ॥११॥ त्यक्त्वेति । इयेष बद्धुम् । अतद्वीर्यकोविदा तत्प्रभावानभिज्ञा ॥१२॥ अकोविदत्वे हेतुं सपरिहारमाह । न चान्तरिति ॥ बन्धनं हि बहिः परिवेष्टनेन दाम्ना अन्तरावृतस्य भवति । तथा पूर्वापरविभागवतो वस्तुनः पूर्वापरयोराकृष्य परितः परिवेष्टनेन भवति । न चैतदस्तीत्याह न चान्तरिति । किञ्च व्यापकेन व्याप्यस्य बन्धो भवति । तत्तु विपरीतमित्याह पूर्वापरमिति । किञ्च तस्य द्वितीयस्य भावादपि न बन्ध इत्याह — जगच्च य इति ॥१३॥ तदिति । तं मत्वात्मजं लिङ्गम् अधोक्षजम् [illegible] मत्वा बबन्धेति ॥१४॥ तदिति । [illegible]

(உடனே) கிருஷ்ணன் தான் அபராதம் செய்ததை யெண்ணி மையிட்டுக் கொண்டிருந்த கண்களை தன்கையினால் கசக்கி அழுதுகொண்டும் பயமடைந்தவன்போல் கலங்கி விழித்துக்கொண்டுமிருக்க, அதைப்பார்த்து யசோதை அவனை கையால்பிடித்துக்கொண்டுபயங்காட்டி அதட்டினாள். (௧௧)

குழந்தையிடத்தில் ஆசையுள்ள யசோதையானவள் புத்திரன் பயந்துவிட்டானெனத் தெரிந்து தடியையெறிந்துவிட்டு அவனுடைய சாமர்த்தியத்தை அறியாததால் அந்த பகவானை கயிற்றினால் கட்ட இச்சித்தாள். (௧௨)

எவனுக்கு உள் என்பதும் வெளியென்பதும் இல்லையோ, எவனுக்கு பூர்வமென்பதும் அபர மென்பதும் இல்லையோ, எவன் ஜகத்துக்கு பூர்வாபரமாயும் உள்ளும் வெளியாயும் ஜகத்தாயும் அவ்வியக்தனாயும் இந்திரியங்களுக்கு அவிஷயனாயும் இருக்கிறானோ அவன் மானிடக் குழந்தையாயிருக்க அவனை யசோதை தன் புத்திரனாக நினைத்து ஸாதாரணமானசிசுவைப்போல் உரலில்சேர்த்து கயிற்றினால் கட்டினாள். (௧௩, ௧௪)

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌗𑍁𑌲𑍋𑌨𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌧𑌧𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥௧௫॥
𑌯𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌧𑌧𑍇 ।
𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥௧௬॥
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍇𑌹𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌦𑌧𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௧௭॥
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑌬𑌰𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌽𑌽𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 ॥௧௮॥
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌗 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌶𑍇 ॥௧௯॥
𑌨𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌂𑌚𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑍋 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌪𑍍𑌯𑌂𑌗𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌲𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥௨௦॥

[illegible] ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] ॥௧௭॥௧௮॥ [illegible] 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। [illegible] ॥௧௯॥ [illegible]

குற்றம் பண்ணின குழந்தையை (கிருஷ்ணனை) கயிற்றினுல் கட்டும்போது அந்த கயிறு இரண்டு விரற்கடை குறைவாக இருந்தது. அப்போது யசோதை யானவள்வேறு கயிற்றைச் சேர்த்து அதில் முடிந்தாள். அதுவும் குறைந்து விட்டது. அதற்காக இன்னொரு கயிற்றைச் சேர்த்து முடிந்தாள். அதுவும் இரண்டுவிறற்கடை குறைந்தது. இவரைக்கட்டுவதற்கு எதை முடிகிருளோ அவைகளெல்லாம் குறைவாகவேயிருந்தன. (௧௫ ௧௬)

இப்படிக்கு யசோதையானவள் தன் வீட்டிலிருந்த எல்லாக்கயிறுகளையும் சேர்த்து முடிந்தாள். அப்படியும் எட்டவில்லை. (இதைக்கண்டு) அந்த இடத்திலிருந்த கோபஸ்திரீகளும் யசோதையும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள். (௧௭)

பகவான் தன் மாதாவினுடைய சரீரம் சிரமத்தினுல் வேர்த்தும் தலை அவிழ்ந்திருக்கிறதையும் பார்த்து கிருபையினுல் கட்டுக்குஅகப்பட்டார். (௧௮)

ஏ! பரீக்ஷித் மஹாராஜாவே! பகவான் ஸ்வாதீனராய் அவர் வசத்தில் சகல ஜகமுமிருந்தாலும் இவ்விதம் தான் பக்திக்கு வசியனுக இருப்பதைக் காண்பித்தார் (௧௯)

மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற பகவானிடமிருந்து எந்த பிரஸாதத்தை யசோதையானவள் அடைந்தாளோ, அந்த பிரஸாதத்தை பிர்மாவுமடையவில்லை. சிவனும் அடையவில்லை. சரீரத்தில் வஸிக்கிற லக்ஷ்மிதேவியும் அடையவில்லை. (௨௦)

நாயம் ஸுகா²போ ப⁴க³வாந் தே³ஹிநாம் கோ³பிகாஸுத: |
ஜ்ஞாநிநாம் சாத்மபூ⁴தாநாம் யதா² ப⁴க்திமதாமிஹ || ||௨௧||

க்ருஷ்ணஸ்ய க்³ருஹக்ருத்யேஷு வ்யக்³ராயாம் மாதரி ப்ரபு⁴: |
அத்³ராக்ஷீத³ர்ஜுநௌ பூர்வம் கு³ஹ்யகௌ த⁴நதா³த்மஜௌ ||௨௨||

புரா நாரத³சாபேந வ்ருக்ஷதாம் ப்ராபிதௌ மதா³த் |
நளகூப³ர மணிக்³ரீவாவிதி க்²யாதௌ ச்ரியாந்விதௌ || ||௨௩||

இதி ஸ்ரீமத்³பா⁴க³வதே தசமஸ்கந்தே⁴ பூர்வார்தே⁴

நவமோऽத்⁴யாய:

—.:(*):.—

இத்தம் ப⁴க்திவச்யதாம் ஸூசயந்நாஹ—நேதி | விரிஞ்ச: புத்ரோऽபி ப⁴வ: ஆத்மாபி ஸ்ரீர்ஜாயாபி ||௨0|| ஸுக²மாஹ—நாயமிதி தே³ஹிநாம் தே³ஹாபி⁴மாநிநாம் தாபஸாதீ³நாம் ஜ்ஞாநிநாம் நிவ்ருத்தாபி⁴மாநாநாமபீதி || ௨௧ ||
க்³ருஹக்ருத்யேஷு வ்யக்³ராயாம் மாதரி ப்ரபு⁴: க்ருஷ்ண இதி||௨௨||௨௩||
இதி ஸ்ரீபா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் நவமோऽத்⁴யாய:||.

—.:(*):.—

யசோதை புத்திரனை பகவான் பக்திமான்களுக்கு எப்படி எளிதாய் அறியக்கூடியவரோ, அப்படி தேகாபிமானமுள்ள மற்றவர்களுக்கும் தன்னுடைய சொரூபமாகவே விளங்கும் ஞானிகளுக்கும் எளிதில் அறியக்கூடியவர் அல்ல. (௨௧)

யசோதையானவள் கிருஹகிருத்தியங்களில் கவனமுள்ளவளாக இருக்க (அப்பொழுது) பிரபுவான கிருஷ்ணன் மருதமரங்களாக இருக்கிற குபேரனுடைய புத்திரர்களான குஹ்யகர்களைத் தன் முன்பார்த்தார். (௨௨)

நிரம்பவும் ஸம்பத்துள்ளவர்களும் நளகூபரன், மணிக்ரீவன் என்ற பெயர் கொண்டவர்களுமான அவ்விருவரும் தங்களுடைய மதத்தினால் (ஏற்பட்ட) நாரதருடைய சாபத்தினால் முன் விருக்ஷரூபத்தை யடைந்தார்கள். (௨௩)

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃॥

॥𑌰𑌾𑌜𑌾॥

𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌃॥ ॥௧॥

॥𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌧𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌।
𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑍌॥ ॥௨॥
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌂 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌾𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑍌।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑌾𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌨𑍇॥ ॥௩॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑌿𑌨𑌿।
𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌜𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃॥ ॥௪॥
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌾𑌣𑍌 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤॥ ॥௫॥

"𑌦𑌶𑌮𑍇𑌽𑌪𑌾𑌤𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌜𑌤𑍀𑌯𑌕𑍇॥
𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ராஜா கூறுகிறார்.

ஏ! மஹர்ஷே! இவர்களுக்கு சாபம் வந்ததற்கு காரணமென்ன? எந்த துஷ்கிருத்தியத்தினால் நாரதருக்கு கோபமுண்டாயிற்று. அவைகளைச் சொல்லும். (க)

சுகர் கூறுகிறார்.

குபேரன் குமாரர்களான (நளகூபரன் மணிக்கிரீவன்) இவர்கள் பரமசிவனுக்கு அனுசரர்களாக இருந்துகொண்டு கைலாஸத்தின் உபவனங்களிலும் ஆகாச கங்கையிலும் புஷ்பவனங்களிலும் சென்று வாருணியென்னும் சுரையைப் பானம்பண்ணி மயக்கமடைந்து மருண்டவிழியோடு பின் தொடர்ந்து கானம் பண்ணுகிற ஸ்திரீகளுடன் ஸஞ்சரித்தார்கள். (உ) (௩)

தாமரை புஷ்பங்களால் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற கங்கையில் பிரவேசித்து ஸ்திரீகளோடு நளகூபரன் மணிக்கிரீவன் இருவரும் பிடியானைகளோடு இரண்டு மதயானை விளையாடுவது போல்சேர்ந்து விளையாடினார்கள். (ச)

தேவரிஷ்யான நாரதர் எதேச்சையாய் அவிடம் வந்தார். அவிடத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற நளகூபரன் மணிக்ரீவன் இவர்கள் மதோன்மத்தர்களாக இருக்கிறார்களென்று தெரிந்துகொண்டார். (ரு)

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌾𑌪𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑍁𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 ॥ ॥௬॥
𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑍌 ॥ ॥௭॥

॥𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃॥

𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍁𑌷𑌤𑍋 𑌜𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍋 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑌾𑌸𑌵𑌃॥ ॥௮॥
𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌯𑍈𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥ ॥௯॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧॥ **𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑌿** । 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍॥௨॥ **𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌤𑌿** । 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌾𑌣𑍌 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍌 । 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾॥௫॥ 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 — **𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿**॥௬॥ **𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿** । 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌦𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌮𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿॥௭॥ **𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿** । 𑌜𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 । 𑌜𑍁𑌷𑌤𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌦𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌰𑌜𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌵𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍇 ॥ ௮ ॥ **𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿** । 𑌇𑌮𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌅𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃-

---

அங்கே விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற தேவஸ்திரீகள் நாரதரைப்பார்த்து சாபமிடுவாரென்று பயந்து சீக்கிரமாக வஸ்திரங்களை தரித்துக் கொண்டார்கள். நளகூபரன் மணிக்ரீவன் இருவரும் லஜ்ஜையும் அடையவில்லை. வஸ்திரங்களையும் தரித்துக் கொள்ளவில்லை. (௬)

நாரதமஹாரிஷியானவர் குபேரபுத்திரனை அவ்விருவரும் மதுபானத்தினுலும் செல்வச்செருக்கினுலும் மத்தர்களாயும் அந்தர்களாயு மிருக்கிருர்களென்று தெரிந்து அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ண வேண்டிய நிமித்தம் சாபத்தை கொடுக்குகிறதற்குமுன் பின்வருமாறு சொல்லுகிருர். (எ)

நாரதர்கூறுகிருர்.

பொருளாலுண்டாகும் அகங்காரமானது இஷ்டபோக்கியங்களை அனுபவிக்கிற ஒரு மனிதனுடைய பக்தியை கெடுத்துவிடும்; அதுபோல் ஒருவனுடைய நற்குலப்பிறப்பும் ஸ்திரீஸங்கமமும் சூதாட்டமும் மதுபானமும், புத்தியைக் கெடுக்காது. அ.

பொருளால் அகங்காரங்கொண்டவர்கள் தங்கள் சரீரத்துக்கு மூப்பும் இறப்பும் இல்லையென்றெண்ணி இந்திரியங்கள் தூண்டும் வழியிற் சென்று மாம்சத்துக்காக ஜீவஇம்சை செய்கிருர்கள். கூ.

देवसंज्ञितमप्यन्ते कृमिविड्भस्मसंज्ञितम् ।
भूतध्रुक् तत्कृते स्वार्थं किं वेद निरयो यतः ॥ ॥१०॥
देहः किमन्नदातुः स्वं निषेक्तुर्मातुरेव वा ।
मातुः पितुर्वा बलिनः क्रेतुरग्नेः शुनोऽपि वा ॥११॥
एवं साधारणं देहमव्यक्तप्रभवाप्ययम् ।
को विद्वानात्मसात्कृत्वा हन्ति जन्तूनृतेऽसतः ॥ ॥१२॥
असतः श्रीमदान्धस्य दारिद्र्यं परमञ्जनम् ।
आत्मौपम्येन भूतानि दरिद्रः परमीक्षते ॥ ॥१३॥

धृ अजरस्य अमृतस्य यथा तथा पुष्णाति ॥ ९ ॥ **देवेति** । नरदेव भूदेवसंज्ञितमपि पश्चाद्भिरभक्षितं विट्संज्ञितं दग्धं भस्मसंज्ञितं अन्यथा कृमिसंज्ञितं तत्कृते तदर्थं । यो भूतध्रुक् भूतद्रोही । यतो भूतद्रोहान्निरयो भवति । स किं स्वार्थं वेद । नैव वेदेत्यर्थः ॥ १० ॥ इदानीं देहो अस्माकमेव न भवतीत्याह—**देह इति** । निषेक्तुः पितुः मातुर्वा मातुःपितुः मातामहस्य वा भर्तृ क्रयकर्तृ करणे ॥ ११ ॥ **एवमिति** । अव्यक्तप्रभवाप्ययं अव्यक्तात् प्रभवस्थित्यप्ययो यस्य तं । आत्मसात्कृत्वा आत्मेति कृत्वा । असतो अधमादृते ॥ १२ ॥ एवं श्रीमदविवेकितस्य तत्प्रतीकारं निरूपयति । **असत इति** । परं श्रेष्ठं । दारिद्र्यमेव के

பூதேவதை என்று சொல்லும்படியான இந்த சரீரமானது ஜீவனைஇழந்த பின் நாய்நரிகளுக்கிரையாகி மலமாகிறது. புதைக்கப்படுங்கால் அழுகி புழுவாகமாறுகிறது. அக்கினியிட்டு எரிக்கப்படுமாயின் சாம்பலாய் விடுகிறது இப்பேர்ப்பட்ட சரீரபோஷணைக்காக கொடூரமான நரகவாதனைக்குள்ளாக்கும் ஜீவஇம்சை செய்கிறவன் தன்பயன் இன்னதென்று அறியான். ௰.

இந்த தேகத்தை யாருக்கு சொந்தமாகச் சொல்வது? அன்னங்கொடுத்து போஷிப்பவனுக்கா? பெற்ற தாய்தந்தையருக்கா? தாயைப் பெற்ற பாட்டனுக்கா? தன்னைஜெயித்து அடக்கத்தக்க வல்லமை யுள்ளவனுக்கா? விலை கொடுத்து வாங்குகிறவனுக்கா? அக்கினிக்கா? நாய்க்கா? ஒருவருக்கும் உரியதன்று. எல்லாருக்கும் பொது. அவ்வியக்தம் என்கிற காரணத்தினால் பிறப்பும் அதிலேலயமும் அடைகிறதான தேகத்தை தானென்று நினைக்கும் அவிவேகிகளைத் தவிர தெரிந்தவன் எவனும் ஜீவஇம்சை செய்யான். ௰௧-௰௨.

பொருளால் அகங்காரங் கொண்ட குருடனுக்கு கண்ணைக் கொடுப்பது தரித்திரம் ஒன்றே. தரித்திரன் ஒருவனே மன்னுயிரைத்து தன்னுயிராகநினைத்து ஜீவஇம்சை செய்யக் கருதாதவன். ௧௩.

𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌂𑌟𑌕𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌗𑍋 𑌜𑌂𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑍍।
𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌲𑌿𑌂𑌗𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌂𑌟𑌕𑌃॥ ॥௧௪॥
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍈𑌰𑌿𑌹।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ॥௧௫॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥ ॥௧௬॥
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌤 𑌆𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ॥௧௭॥
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑌂𑌦𑌚𑌰𑌣𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍।
[illegible] ॥௧௮॥
𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌧𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍈𑌰𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌸𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃॥

[illegible] 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍍— [illegible]। [illegible]
[illegible] ॥௧௩॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹— 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। [illegible]
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] ॥௧௪॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇
𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌨॥ 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂
𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥ 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰

அது எப்படியென்றால், காலில் முள்தைத்து வருத்தமடைந்த ஒருவன் பிறருக்கும் அந்த வருத்தம் நேரிடாம லிருக்கவெண்டுமென எண்ணுவான். சுகஜீவியானவன் வருத்த மடைந்தவனைகண்ணால் காண்பானாயினும் அவன் வருத்தத்தை யறியான். ௰௪

தரித்திரனானவன் அகங்காரத்தில் சிறிதும் கட்டுப்படாமல், தற்செயலாய் கிருச்சிரம் என்கிற பாபபரிகாரத்தையடைகிறான். அதுவே அவனுக்கு மேன்மையான தவம். ௰௫

தரித்திரனானவன் ஆகாராதிகளில் ஆவல் கொண்டு தேகம் இளைத்துஇந்திரியங்களின் பல ஹீனத்தையடைகிறான். அதனால் ஜீவ இம்சை செய்வதை ஒழிக்கிறான். ௰௬

யாவற்றையும் சமமாகப் பாவிக்கிற சாதுவின் தரிசனம் தரித்திரனுக்குத் தான் கிடைக்கிறது. அவனுடைய ஆசையானது அந்தசாது சங்கத்தால் நிவர்த்தியாகிறது. அதனால் காமாதிகளான மல மொழிந்து பரிசுத்தனாகிறான். ௰௭

யாவற்றையும் சமமாகபாவித்து ஸ்ரீமன் நாராயண மூர்த்தியினுடைய சரணாரவிந்தத்தையடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட பரமசாதுக்களுடைய தரிசனத்தால் கண்களுக்கேற்பட்டபந்தம் சூரியனொளியா லொழிவது போல் புருஷனிட பந்த மொழிகிறது. அச்சாதுக்களுக்கு அசத்துக்களின் சகவாசமும் அகங்காரமும் மேலிட்ட தனவந்தர்களினால் அடையத்தக்கபயன் யாது. ஒன்றுமில்லையாதலால், சாதுக்கள்அவர்களிடத்தில்நெருங்கார்கள். ௰௮

தத³ஹம் மத்தயோர்மாத்⁴வ்யா வாருண்யா ஶ்ரீமதா³ந்த⁴யோ꞉ ।
தமோமத³ம் ஹரிஷ்யாமி ஸ்த்ரைணயோரஜிதாத்மனோ꞉॥ ॥௧௯॥
யதி³மௌ லோகபாலஸ்ய புத்ரௌ பூ⁴த்வா தம꞉ப்லுதௌ।
ந விவாஸஸமாத்மானம் விஜானீத꞉ ஸுது³ர்மதௌ³॥ ॥௨௰॥
அதோ(அ)ர்ஹத꞉ ஸ்தா²வரதாம் ஸ்யாதாம் நைவம் யதா² புன꞉।
ஸ்ம்ருதி꞉ ஸ்யான்மத்ப்ரஸாதே³ன தத்ராபி மத³னுக்³ரஹாத்॥ ॥௨௧॥
வாஸுதே³வஸ்ய ஸாந்நித்⁴யம் லப்³த்⁴வா தி³வ்யஶரச்ச²தே ।
வ்ருத்தே ஸ்வர்லோகதாம் பூ⁴யோ லப்³த⁴ப⁴க்தீ ப⁴விஷ்யத꞉॥ ॥௨௨॥

॥ஶ்ரீஶுக꞉॥

ஏவமுக்த்வா ஸ தே³வர்ஷிர்க³தோ நாராயணாஶ்ரமம்।
நலகூப³ரமணிக்³ரீவாவாஸதுர்யமலார்ஜுனௌ॥ ॥௨௩॥
ருஷேர்பா⁴க³வதமுக்²யஸ்ய ஸத்யம் கர்தும் வசோ ஹரி꞉।
ஜகா³ம ஶனகைஸ்தத்ர யத்ராஸ்தாம் யமலார்ஜுனௌ॥ ॥௨௪॥

ஶ்ரேய இதி। யாஜ்யந்தே ஸ்வதநவ ஸம்பந்நந்தே। தஸ்மும் த்ருஷ்ணா। ஶூராந்தீவரம்॥ ௧௮ ॥ நநு ஸாயமிநாமபி யநிக்ஷணவ ப்ரியஸ்யாக ந ஜரிப்ருஜதித த்ராஹ। ஸாயமிநாமிதி ॥ யநேந ஸ்தம்ஹோ ப⁴வேநா யேஷாமைஷ꞉ ॥௧௮॥ ததி³தி। தமோமத³ம் அஜ்ஞாநக்ருதம் மத³ம் ॥௧௯॥ யதி³தி। தம꞉ப்லுதௌ தமோவ்யாப்தௌ॥௨௰॥ அதஇதி—அதஜ இதி। அநுக்³ரஹாதி ஸ்யாதாம் நை

சம்பத்தில் (மூழ்கியும்) மதுபானத்தில் (மயங்கியும்) ஸ்திரீசம்போகத்தில் (ஆழ்ந்தும்)தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுந்தன்மை யில்லாதவர்களுமானகுஹ்யகர்களுடைய அக்ஞானத்தினால் உண்டான மதத்தையடைக்கி விடுகிறேன். ௧௯

குபேரனுக்குப் பிள்ளைகளான இவர்கள் அகங்காரத்தினால் தாங்கள் நிர்வாணமாயிருப்பதைக் கவனிக்கவில்லை. (௨௰)

ஆகையால், இவர்கள் மரமாக இருப்பதுவே சரியென்று (மரமாகப்போகும்படி சபித்தார்) (அதற்கு விமோசனம் கூறுகிறார்)மரங்களான பின் இவர்களுக்கு இம்மாதிரியான அகங்காரம் மறுபடி உண்டாகாதிருக்கும்படி என்ஞாபகம் தோன்றும். இப்படி அநேக தேவவருஷங்கள் கழிந்தபின் என் அனுக்கிரகத்தால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசித்துச் சாபவிமோசனம் பெற்று தங்கள் சுயரூபமடைந்து பக்தராவார்கள் ௨௧. ௨௨

சுகர் கூறுகிறார்

தேவரிஷியான நாரதர் இப்படி குபேரபுத்திரர்களைப் பார்த்து சொல்லி நாராயணாசிரமம்போய்விட்டார். அந்த நளகூபர், மணிக்ரீவர் இருவரும் அர்ஜுன விருக்ஷங்களாக ஆனார்கள். (௨௩)

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌦𑌿𑌮𑍌 𑌧𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 |
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 || ||௨௫||

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌 |
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌤𑌮𑍁𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑍍 || ||௨௬||

𑌬𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌯𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑍁𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌰𑌸𑍋𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍌 |
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌤𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌾𑌤𑌿𑌵𑍇𑌪
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌵𑌿𑌟𑌪𑍌 𑌕𑍃𑌤𑌚𑌣𑍍𑌡𑌶𑌬𑍍𑌦𑍌 || ||௨௭||

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍌
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 |
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌂
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍀 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌸𑌾𑌵𑌿𑌦𑌮𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮 || ||௨௮||

𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 | 𑌋𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕 || ௨௧ || 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌹𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 || ௨௨ || ௨௩ || 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌦𑌮𑍁𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌆𑌕𑌷𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌂 || ௨௪ || 𑌕𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌤𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌆𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 || ௨௫ || 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 | 𑌯𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌮𑌳𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌹𑌜𑌾𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 || ௨௬ || 𑌬𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 | 𑌕𑌨𑍍𑌵𑍂𑌚𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 | 𑌕𑌤𑌮𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌯𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍌 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍂𑌲𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 | 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍇𑌪𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌵𑌿𑌟𑌪𑌾𑌯

பாகவத சிரேஷ்டரான நாரதருடைய வாக்கியத்தை ஸத்தியமாகச் செய்யும் பொருட்டு எந்த இடத்தில் அர்ஜுன விருக்ஷங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடத்தில் பகவான் மெதுவாக வந்தார். (௨௪)

கிருஷ்ணன் தன் மனதுக்குள், தேவரிஷியான நாரதரும் எனக்குப் பிரியமுள்ளவர்; இவர்களும் குபேர புத்திரர்கள்; ஆகையால், மஹாத்மாவால் எது சொல்லப்பட்டதோ அப்படியே செய்யப்போகிறேனென்று நினைத்தார் (௨௫)

அர்ஜுன விருக்ஷங்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்தார். கிருஷ்ணன் அந்த அர்ஜுன விருக்ஷங்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்தபோது உரல் குருக்காக மாட்டிக்கொண்டது. (௨௬)

குருக்கே மாட்டிக்கொண்ட உரலை பாலரூபியான பகவான் இழுக்கவே வெகு சீக்கிரத்தில் மரங்களின் வேர் அறுந்து கிளைகளுந் துளிர்களும் அசைய இரச்சலுடன் கீழே விழுந்தன. (௨௭)

𑌨𑌲𑌕𑍂𑌬𑌰𑌮𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌕𑍃𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃.

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃॥ ॥௨௯॥
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥ ॥௩௦॥
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌜𑌃𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑍀।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍॥ ॥௩௧॥
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃
𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃॥ ॥௩௨॥

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯॥ ௨௮ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌜𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌉𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌲𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍌 𑌧𑌨𑌦𑌸𑍁𑌤𑍌॥௨௮॥
𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑌭𑌤𑍇𑌃। 𑌕𑍃-
𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌃 । 𑌕𑌿𑌂
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃। 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍂𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 । 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍇𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃॥௨௯॥ 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌣𑌾𑌃। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥ 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤-

---

அந்த இடத்தில் திக்குகளெங்கும் பிரகாசமுண்டாகும் படியான ஒரு ஜோதிகிளம்பிற்று. உடனே விருக்ஷங்களின் ரூபமானது மாறி (நளகூபர மணிக்கரீவர்) தேவஸ்வரூபம்பெற்று சர்வலோகநாதனான பகவானை அஞ்சலிபந்தத்துடன் நமஸ்கரித்துபாபநிவர்த்தி யடைந்து சொல்லுகிறார்கள் ௨௮

நளகூபாமணிக்ரீவர்செய்யும்துதி

ஏ ! கிருஷ்ணு? மஹாயோகின்? ஆத்யரான பரம புருஷன். நீரே ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ரூபமான இந்த பிரபஞ்சம் உம்மையன்றி யில்லை; எல்லாம் நீரே யென்று பிரமஞானிகள் கூறுகிறார்கள். (௨௯)

நீர் ஒருவரே ஸகல பிராணிகளுடையதேகம். பிராணிகளின் அஹங்காரம் இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு ஈசுவரன். காலமும் நீரே. (நீரே) வியாபகமாயும் நாசமற்றவராயும் ஈசுவரனுயுமிருக்கிறீர். (௩௦)

நீரேமஹத்தத்துவம். ஸத்வராஜஸ்தமோகுண ஸ்வரூபமாகவும் ஸூக்ஷ்மதத்துவமுமாகவும் இருக்கிற பிரகிருதியும் நீரே. ஸர்வ சரீரங்களின் விகாரத்தைச் செய்கிறவரும் நீரே. அவைகளுக்கு யஜமானனும் நீரே. (௩௧)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌧𑌸𑍇।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌗𑍁𑌣𑍈𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃॥ ॥௪௩॥
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌿𑌷𑍍𑌵𑌸𑌂𑌗𑌤𑍈𑌃॥௪௪
𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌚।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍॥ ॥௪௫॥
𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌂𑌗𑌲।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃॥ ॥௪௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂। 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌜𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌹𑌾𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑍇। 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌅𑌤𑌕𑍃𑌹𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍇𑌨𑍁॥௪௦॥**𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌨𑌾𑌶𑌕𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃। 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌂𑌶𑌃 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌯𑌂𑌚 𑌅𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂॥௪௧॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌵𑍇 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌕𑍃𑌹𑌤𑌃—**𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑌂 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍁। 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌕𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿। 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃॥௪௨॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌃—**𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑍇𑌧𑌸𑍇॥௪௩॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌶𑌕𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍁॥

திருச்யங்களாயும் பிரகிருதிகாரியங்களுமான புத்தி, அஹங்கார, இந்திரியங்களால்நீர் கிரகிக்கத் தகாதவர். தேகாதிகளால் மறைக்கப்பட்ட எவன்தான் இவ்வுலகத்தில் ஜீவோத்பத்திக்கு முந்தி ஸித்தமான உம்மை அறியத்தகுந்தவன். (௪௨)

தன்னால் பிரகாசத்தை யடைந்த குணங்களால் மறைந்த மஹிமாவையுடையவராயும் ஜகத்கர்த்தாவாயும் வஸுதேவருக்கு புத்திரனுயும் பூஜ்யராயும் பரபிர்ம ஸ்வரூபியாயுமிருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம். (௪௩)

அசரீரியான உம்முடைய அவதாரங்கள் சரீரங்களில் (தேஹிகளிடத்தில்) பொருந்தாமலும் ஸதிருச மற்றதுகளான அந்தந்த வீர்யங்களினுலே அறியப்படுகின்றன. (௪௪)

அப்படிப்பட்ட நீர் ஸர்வலோகத்துக்கு க்ஷேமத்தை கொடுக்கும் பொருட்டும் மோக்ஷத்தை கொடுக்கும் பொருட்டும் பலதாதாவாக இருந்துகொண்டு இப்பொழுது ஒரு அம்சத்தால் அவதரித்தீர் (௪௫)

அநுஜாநீஹி நௌ பூமம்ஸ்தவாநுசர கிங்கரௌ।
தர்சநம் நௌ பகவத ருஷேராஸீதநுக்ரஹாத்॥ ॥கள॥
வாணீ குணாநுகதநே ச்ரவணௌ கதாயாம்
ஹஸ்தௌ ச கர்மஸு மநஸ்தவ பாதயோர்ந:।
ஸ்ம்ருத்யாம் சிரஸ்தவ நிவாஸ ஜகத்ப்ரணாமே
த்ருஷ்டி: ஸதாம் தர்சநேஸ்து பவத்தநூநாம் ॥கஅ॥
॥ஸ்ரீசுக உவாச॥
இத்தம் ஸங்கீர்திதஸ்தாப்யாம் பகவாந் கோகுலேச்வர:।
தாம்நா சோலூகலே பத்த: ப்ரஹஸந்நாஹ குஹ்யகௌ ॥கசு॥
॥ஸ்ரீபகவாநுவாச॥
ஜ்ஞாதம் மம புரைவைதத்ருஷிணா கருணாத்மநா।
யச்ச்ரீமதாந்தயோர்வாக்பிர்விப்ரம்சோநுக்ரஹ: க்ருத:॥ ॥சo॥

யதேஷ்விதி ॥ கச ॥ ஸஜதி ॥ ஸகாய உதூவாய । விபவாய விமதோபவோ யதஸ்ய தஸ்மை । கைவல்யாயேத்யர்த்த: ॥ கரு ॥ கசு ॥ அநுஜாநீஹீதி॥ நௌ ஆவாம் அநுசர: கிங்கரௌ ஸ்வாமீ தவ கிங்கரபாவத தவ தர்சநம் ॥ கள ॥ தத்ர ஹேதுயோ: ஆவயோ: பவிஷ்யதீவா ஊஹேவு கிம் கேவலம் ப்ராயச்சாயாவஹ இத்யாஹ த்ரு:—வாணீதி ॥ ந: அஸ்மாகம்

ஏ! பரமகல்யாண! உமக்கு நமஸ்காரம் ஏ! பரமமங்களா! உமக்கு நமஸ்கரம் வஸுதேவருக்கு புத்திரரும் யதுக்களுக்கு பதியுமான உமக்கு நமஸ்காரம். (கசு)

ஏ! வியாபக! உம்முடைய அனுசர (பக்த) ரான நாரதருக்கு கிங்கார்கள் (தங்களுடைய அடியாருக்கடியார்கள்) நாரதமஹர்ஷினுடைய அனுக்கிரகத்தினுல் உங்களுடைய தர்சனம் கிடைத்தது (கள)

(அவதாரிகை) அனுமதி கொடுங்கள் இவிடத்திலிருந்து போன எங்களுக்கு பூர்வங்வபாவம் உண்டாக வேண்டாம் என்று குக்யிகர் பகவானைப பார்த்து பிரார்த்திக்கிருர்கள். ஹே பகவானே உங்களுடையகுணத்தைசொல்லுகிறதில் எங்களுடைய வாக்கும், கதாசிரவணத்தில் செவிகளும் புஷ்பாதிகள் கொண்டு வருவதில் கைகளும் உங்களுடைய சரணஸ்மரணங்களில் மனஸும் உங்களுக்கு ஸ்தான பூதமான ஜகத்தை நமஸ்கரிப்பதில் சிரஸும் உங்களுடைய மூர்த்தியாகிற ஸாதுக்களுடைய தர்சனத்தில் திருஷ்டியும் இருக்கட்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். (கஅ)

சுகர்கூறுகிருர்.

கயிற்ருல் உரலில் கட்டப்பட்ட கோகுல நாதனுன பகவானைப்பார்த்து அவர்கள் இப்படிப் பிரார்த்தித்தவுடன் சிரித்துக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து பகவான் சொல்லுகிருர். (கசு)

𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾॥௪௧॥
𑌤𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍌 𑌨𑌲𑌕𑍂𑌬𑌰 𑌸𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌽𑌭𑌵𑌃॥ ॥௪௨॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕 𑌉𑌵𑌾𑌚॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌮𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍॥ ॥௪௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌚𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 । [illegible] ॥௪௧॥ [illegible] ॥௪௨॥ [illegible] ॥௪௩॥ [illegible] ॥௪௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

பகவான் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீமதத்திஞலே அந்தர்களான உங்களுக்கு ஐசுவர்யம் விலகவேண்டும் என்று கிருபாநிதியான மகரிஷியினுல் முன்னமே அனுக்கிரஹஞ் செய்யப் பட்டது. அது எனக்குத்தெரியும் (௪௦)

ஸமசித்தர்களாயும்; ஆத்மார்ப்பனம் செய்தவர்களாயு மிருக்கிற ஸாதுக் களுடைய தெரிசனத்தினுலே, நேத்திரங்களின் பந்தம் சூரியனுல் எப்படி நிவர்த்தியாகிறதோ அப்படியே, ஸம்ஸார பந்தம் நிவர்த்தியாகிறது. (௪௧)

ஹே! நளகூபர! என்னிடத்தில உங்களுக்கு ஸம்ஸார நிவர்த்தக மான பரமப்பிரீதி (பரமபக்தி) உண்டாயிற்று, ஆகையினுல் என்னேயே தியானம் பண்ணிக்கொண்டு உங்களுடையஸ்தானம் போய்ச்சேருங்கள். (௪௨)

சுகர் கூறுகிறார்

இவ்விதம் அனுக்கிரஹிக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் அநேக முறை பிரதக்ஷி ண நமஸ்காரம் செய்து உரலில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கிருஷ்ணனிடம் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு வடக்கு திக்கைநோக்கிச்சென்றுர்கள். (௪௩)

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃॥

𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌵𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌭𑌯𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ॥௧॥
𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍌।
𑌬𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍॥ ॥௨॥
𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍।
𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌤 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃॥ ॥௩॥
𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌰𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌤𑌮𑍁𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍌 𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍌।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌪𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑌿॥ ॥௪॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌸𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌗𑌮𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌤𑍌 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌬𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑍌॥

𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃॥௧॥ 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌤𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌃॥௨॥ 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿॥ 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹- 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ௩॥ 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑍇𑌨

பதினொருவது அத்தியாயம்.

(அ-கை) இந்த அத்தியாயத்தில் கிருஷ்ணன் இராமனேடும் குமாரர்களோடும் பிருந்தாவனஞ் சென்று கன்றுக் குட்டிகளை மேய்த்துக்கொண்டு வத்ஸாஸுர பகாஸுர வதத்தைச் செய்தாரென்று கூறுகிருர்.

ஏ பரிக்ஷித் மகாராஜாவே! நந்தாதிகளான கோபர்கள் மரங்கள் விழுந்தசப்தத்தைக்கேட்டு இடிவிழுந்ததோ என்றுபயந்து அவ்விடம்வந்தார்கள். (௧)

பூமியில் விழுந்திருக்கிற அர்ஜுன விருக்ஷங்களைப் பார்த்தார்கள். விழுகிறதற்குக் காரணம் பிரத்தியக்ஷமாய் அறியக்கூடியதாயிருந்தாலும் அறியாமல் மயக்கத்தை அடைந்தார்கள். (௨)

உரலை இழுத்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற பகவானைப்பார்த்து இதுயாருடைய காரியம் என்ன காரணத்தினல் இந்த விருட்சங்கள் விழுந்தது. மிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. [உத்பாதமோ என்றுபயந்தார்கள். (௩)

அப்போது அவ்விடத்திலிருந்த பாலர்கள் அந்தக் குழந்தை உரலை இழுத்துக்கொண்டு இரண்டு மரங்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்து இழுத்தது. அப்பொழுது மரங்கள் விழுந்தன; உடனே இரண்டு திவ்விய புருஷர்களைப் பார்த்தோம் என்று சொன்னர்கள். (௪)

𑌨 𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌘𑌟𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍।
𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃॥ ॥௫॥

𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌹॥ ॥௬॥

𑌗𑍋𑌪𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍॥ ॥௭॥

𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌕𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌮𑍍।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍॥ ॥௮॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌨𑍇 𑌨 𑌘𑌟𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍। 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌵𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥௪॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿।
𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍇𑌵। 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁
𑌰𑌿𑌤𑌿॥௫॥ 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿॥௬॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍀𑌵 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌗𑍋𑌪𑍀𑌭𑌿
𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃॥௭॥ 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌆𑌨
𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌨𑌯𑌨𑍇𑌽𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌵 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌹𑌤𑌿। 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿। 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌕𑌰𑌤𑌾𑌡𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௮ ॥

நந்தர் முதலிய கோபர்கள் ஒருக்காலும் இது ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்று பாலர்களுடைய வார்த்தையை கிரஹித்துக் கொள்ளவில்லை. அதில்சிலர்கள் குழந்தையே இந்த விருட்சங்களை இழுத்துத்தள்ளி இருக்கலாமென்றுபிரியத்தை அடைந்தார்கள். (௫)

நந்தகோபர் கயிற்றால் உரலில் கட்டப்பட்டும் உரலை இழுத்துக்கொண்டும் வருகிற தன்னுடைய புத்திரனைப் பார்த்து சிரித்து கட்டிலிருந்தும் அவிழ்த்து விட்டார். (௬)

(அ—கை) (பகவான் இவர்கள் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிந்து விடுவார்களோவென்று சங்கித்துபாலசேஷ்டையைக் காட்டுகிறார்—பாலவடிவான பகவான் கோபஸ்திரீகளால் உத்ஸாஹத்தை அடைந்து பாலன்போல் சிலவிடத்தில் நர்த்தனஞ் செய்து கொண்டும் சில இடங்களில் கானம் பண்ணிக் கொண்டும் அவர்களுக்கு வசமாக தாருப்பிரதிமை போல்இருந்தார் (௭)

மாதா முதலானவர்கள் பலகை முதலான பதார்த்தங்களைக் கொண்டுவா என்று ஆஜ்ஞாபனம் செய்ய, அதைக் கொண்டுவர முடியாதவர்போல் அதைத் தூக்கிக் கொண்டு மட்டு மிருந்தார். தன்னைச் சேர்ந்த பந்துக்களுக்கு பிரீதியை உண்டு பண்ணிக்கொண்டும் கையை உதரிக் கொண்டு மிருந்தார் (௮)

दर्शयंस्तद्विदां लोके आत्मनो भृत्यवश्यताम् ।
व्रजस्योवाह वै हर्षं भगवान् बालचेष्टितैः ॥ ॥௯॥

गोपीनाञ्चेष्टिते क्रीडन् भगवान् लोकभावनः ।
क्रीणीध्वं भोः फलानीति वचश्श्रुत्वा तु सत्वरः ॥ ॥௧௦॥

कराभ्यां धान्यमादाय ययौ सर्वफलप्रदः ।
फलवत्यै धान्यानि ददानीतानि हरिस्स्वः ॥ ॥௧௧॥

गृह्णीष्व तव धान्येन धान्यकं फलानि चे ।
फलविक्रयिणी तस्य वचश्श्रुत्वा दधात्रनः ॥ ॥௧௨॥

श्यामसुन्दरबिम्बाक्षं करिपोतविभ्रमम् ।
प्रेक्षमाणा मुहुर्मुहुः फुल्लनयनान्तेन तदा ॥ ॥௧௩॥

फलविक्रयिणी तस्य च्युतधान्यं करद्वयम् ।
फलैरपूरयद्रत्नैः फलभाण्डमपूरितम् ॥ ॥௧௪॥

दर्शयन्निति॥ तद्वश्यत्वं विन्दन्ति ये तेषां तद्विदां सर्वं व्रजस्य

பகவான் உலகத்தில் பகவத் தத்துவத்தை அறிந்தவர்களுக்குத்தான் பக்த பராதீனராக இருக்கிறேன் என்பதைக் காட்டிக்கொண்டு பால லீலைகளினல் கோகுலவாசிகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினர். (௯)

உலகக்ஷேமத்தை விருப்பி இவ்விதம் கோபஸ்திரீகளின் பக்கத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற பகவான் (அப்பொழுது) வீதியில் 'பழம் வாங்குங்கள்' என்று சப்தமிடுவதைக் கேட்டார். (௰)

சகலபாக்கியங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய பகவான் அச்சப்தத்தை கேட்டவுடன் சீக்கிரமாகத் தம் கைநிறைய நெல்முதலிய தானியங்களை எடுத்துக் கொண்டுவந்து ஏ பழக்காரி! (என்றுகூப்பிட்டு) "இந்தா நான் நிரம்பத் தானியங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" இங்கே வாவென்று அழைத்தார் (௧௧)

அப்படி அழைத்து இந்த தான்னியத்தை உன்படியால் அளந்துகொண்டு அதற்குச்சரியாக பழத்தை அளந்துகொடுவென்ற மகாத்துமாவான பகவானுடைய வார்த்தையைப் பழம்விற்கிறவள் கேட்டாள் (௧௨)

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டதும் பழக்காரி பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற கண்களையும் யானைக்குட்டிபோல் நடந்துவரும் (அழகையும்) தன் மலர்ந்த கண்களால் அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டே அவர் கைத்தானியத்தை தன் கூடையில் போடச் சொல்லி அவர் கையைப் பழங்களால் நிரம்பச்செய்தாள் .பின் கூடையைப் பார்த்தாள். கூடையிலிருந்த தானிய முழுமையும் ரத்தினங்களாகி குறைந்திருந்த கூடையும் நிறைந்து ரத்தினக்கூடையாய்விட்டது (௧௩-௧௪)

ஸுராநீதாநி ஸர்வாணி கோபீப்யோऽதாத் ப்ரஹர்ஷத:|
வயஸ்யைஶ்சார்ஜவீத்யாம் ஸ க்ரீடந் ஸர்வஸுஹ்ருத்ப்ரபு:|| ||௧௫||
உத்திஷ்டந்தௌ ப்ரஸ்கலந்தௌ சரந்தௌ ராமகேஶவௌ|
வத்⁴ரீங்கந்தும் ஶக்நுவந்தௌ கதம் வித்யுஜ்ஜாங்கநே|| ||௧௬||
ஸரித்தீரகதம் க்ருஷ்ணம் பக்நார்ஜுநமதாஹ்வயத்|
ராமம் ச ரோஹிணீ தேவீ க்ரீடந்தம் பாலகைர்ப்ருஶம்|| ||௧௭||
நோபேயாதாம் யதாஹூதௌ க்ரீடாஸங்கேந புத்ரகௌ|
யஶோதாம் ப்ரேஷயாமாஸ ரோஹிணீ புத்ரவத்ஸலா|| ||௧௮||
க்ரீடந்தம் ஸா ஸுதம் பாலைரதிவேலம் ஸஹாக்ரஜம்|
யஶோதா சாஹ்வயத் க்ருஷ்ணம் புத்ரஸ்நேஹஸ்நுதஸ்தநீ|| ||௧௯||
க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணாரவிந்தாக்ஷ தாத ஏஹி ஸ்தநம் பிப|
அலம் விஹாரை: க்ஷுத்க்ஷாந்தஸ்தத்பவாந் போக்துமர்ஹதி|| ||௨௦||
ஹே ராமாகச்ச தாதாஶு ஸாநுஜ: குலநந்தந|
ப்ராதரேவ க்ருதாஹார: க்ரீடாஶ்ராந்தோऽஸி புத்ரக|| ||௨௧||

அந்த பகவான் வாங்கின பழங்களெல்லாவற்றையும் கோபஸ்திரீகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு வீதியில் விளையாடுகிற தன் ஸ்னேகிதர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடினார். (௧௫)

இப்படி விளையாடுகிற ராமகிருஷ்ணாகள் இதுவரையில் இடைத்தெருவுக்குள் மெதுவாக எழுந்து தத்தித்தத்தி நடக்கிறவர்களாயிருந்தார்கள். பின் நாளடவில் நன்றாய் எழுந்து நடக்கச் சக்தியுள்ளவர்களாக ஆனார்கள். (௧௬)

(ஒருஸமயத்தில்) அனேகம் ஸ்னேகிதர்களுடன் யமுனாதீரஞ்சென்று விளையாடிக்கொண்டிருந்த ராமகிருஷ்ணர்களை ரோகிணீ தேவியானவள் அழைத்தாள் (௧௭)

அப்பொழுது அவ்விருவரும் கூப்பிட்டும் வாராமல் விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து பிள்ளைகளிடத்தில் அன்புள்ளரோகிணி யானவள் குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி யசோதையை அனுப்பினாள் (௧௮)

புத்திரனிடத்திலுள்ள பிரீதியால் பால் சுரந்த ஸ்தநத்தையுடைய அந்த யசோதையானவள் பாலர்களோடும் தமயனோடும் மிகவும் பரபரப்புடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கூப்பிட்டாள். (௧௯)

ஏ. கிருஷ்ண! ஏ. கிருஷ்ண! அரவிந்தாக்ஷ! குழந்தாய் வா! ஸ்தந்யபானம்செய். விளையாடினதுபோதும், நீ பசியால் களைத்திருக்கிறாய். (ஆகையால்) சாப்பிடவேணும் வா. (௨௦)

குலத்துக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற குழந்தாய், ராமா! (உன்) தம்பியோடுகூட சீக்கிரம் வா. காலமே போஜனம் செய்ததல்லவா. விளையாடுவதால் மிகவும் களைத்திருக்கிறாய். (௨௧)

ப்ரதீக்ஷதே த்வாம் தாஶார்ஹ போக்ஷ்யமாணோ வ்ரஜாதிப:।
ஏஹ்யாவயோ: ப்ரியம் தேஹி ஸ்வக்ருஹாந் யாத பாலகா: ॥௨௨॥

யத்யபி ஸலிலம் ஸ்வச்சம் தாத மஜ்ஜநமாவஹ ।
கிம் த்ரிணீ ஸம்யக் ஸ்நாநீய ஸம்யத: ॥ ॥௨௩॥

க்ஷுதித்வா ப்ரதீக்ஷமாணேந வேஷ்டித:।
ஜந்மர்க்ஷம் தேऽத்ய பவதி விப்ரேப்யோ தேஹி காஶ்ஶுசி:॥ ॥௨௪॥

பஶ்ய பஶ்ய வயஸ்யாம்ஸ்தே மாத்ருமிருஷ்டாந் ஸ்வலங்க்ருதாந்।
த்வம் ச ஸ்நாத: க்ருதாஹாரோ விஹரஸ்வ ஸ்வலங்க்ருத:॥ ॥௨௫॥

இத்தம் யஶோதா தமஶேஷஶேகரம்
மத்வா ஸுதம் ஸ்நேஹநிபத்ததீர்ந்ருப।
ஹஸ்தே க்ருஹீத்வா ஸஹராமமச்யுதம்
நீத்வா ஸ்வவாடம் க்ருதவத்யதோதயம்॥ ॥௨௬॥

ஹஷ்டும்ஶோவாஹேதி॥௨௬॥ நந்தம் ப்ரபாவநம் மாத்ருஜ: க்ருஷ்ணேந யந்த்ரிதா:।
ஸ்வதந்த்ராஜவநந்தாஜ்யா ஶந்த்ரத்த ஶந்த்ரயநு॥ ஶ்ரீயஶோதயம் ஶ்லோக:॥ மொ

ஏ! தாசார்ஹ! போஜனஞ் செய்யப்போகிற நந்தகோபர் உன்னை எதிர் பார்க்கிருர். நீ சிக்கிரம் வந்து எங்களுக்கு இன்பத்தைக்கொடு. என்று சொல்லிவிட்டு (மற்ற குழந்தைகளைப்பார்த்து) ஏ குழந்தைகளே! நீங்கள் உங்கள் உங்கள் வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள். (௨௨)

ஏ, கிருஷ்ண! உன் சரீரம் புழுதி யடைந்திருக்கிறது. இதோ எண்ணெய் அரப்பு ஜலம் இவைகள் இருக்கின்றன. ஸ்நாநஞ்செய். (௨௩)

இவைகளைத் தயார்செய்து கொண்டு உன்னை வெகுநேரமாய் நான் எதிர் பார்த்து வருகிறேன். நீ அதிகநேரம் விளையாடிக் கொண்டிருந்து விட்டாய். இன்றயதினம் உனக்கு ஜன்ம நக்ஷத்திரம். நீ சுசியாக யிருந்துகொண்டு வேதியர்களுக்கு பசுக்களை தானஞ்செய். (௨௪)

அவரவர்களுடைய தாயார்களால் போஜனம் அலங்காரஞ் செய்விக்கப்பட்டிருக்கிற உன்னுடைய ஸ்நேகிதர்களைப் பார். நீயும் ஸ்னனம் செய்துவிட்டு போஜனஞ்செய்து நன்ருக அலங்கரித்துக்கொண்டு விளையாடு. (௨௫)

ஏ பரீக்ஷித்தே! குழந்தையினிடத்தில் விசுவாஸமுள்ளவளான யசோதையானவள் லோகநாதனை தன்பிள்ளை என்றெண்ணி இவ்வித (முபசரித்து) இராமகிருஷ்ணர்களை கையைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு வீடு சென்றுமங்களஸ்னனம் செய்து வைத்தாள். (௨௬)

||𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃||

𑌗𑍋𑌪𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍॥ ||௨௭||

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌗𑍋𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃।
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃॥ ||௨௮||

||𑌉𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃||

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃॥ ||௨௯||

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌘𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌।
𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑍂𑌨𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌤𑌤𑍍॥ ||௩௦||

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃॥ ||௩௧||

𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿। 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍॥௨௭॥ 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌭𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌾। [illegible]॥௩௧॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿। [illegible]

சுகர் கூறுகிறார்.

(ஒருசமயத்தில்) நந்தகோபர் முதலிய கோபர்கள் பிருஹத் வனத்தில் அனேகம் ஆபத்துக்களை அனுபவித்துவிட்டுப்பின் ஒரு கூட்டஞ்சேர்ந்து கோகுலத்தின் நன்மையைப்பற்றி யோசித்தார்கள். (௨௭)

அந்தக்கூட்டத்தில் அறிவு வயது இவைகளில் பெரியவராயும் தேசகாலங்களின் உண்மையை அறிந்தவராயும், இராமகிருஷ்ணர்களுக்கு பிரியத்தைச் செய்பவருமான உபநந்தரென்னுங் கோபர் சொல்லுகிறார். (௨௮)

உபநந்தர் கூறுகிறார்.

கோகுலத்திற்கு நிரம்பவும் கெடுதல்கள் வரப்போகின்றன. (ஆகையால்) கோகுலததிற்கு நன்மையை விரும்புகிறநாம் இவ்விடமிருந்து வெளியேறவேண்டியது. (௨௯)

பாலகாதினியான ராக்ஷஸியினிடமிருந்து இக்குழந்தையானவன் ஹரியினுடைய அனுக்கிரஹத்தினால் மிகவும் பிரயாஸத்தின்பேரில் விடுபட்டான். சகடமு [வண்டியு]ம் குழந்தையின்பேரில் விழவில்லை. [௩௦]

[பின்னும்] சுழல்காற்றாக வந்த அசுரன் பரவைகள் ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாயத்தில் கொண்டுபோய் பாறையில் தள்ளின குழந்தையை தேவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். [௩௧]

யஞ்ஶியெத ஊர்ஜயோரஞரம் வ்ராவ்ய வாருகः।
அஸாவந்ருதஶோ வாவிதஞ்யாவ்யவ்யாதரக்ஷணः॥ ||கஉ||

யாவதஞதாதிகொரஷிஷெரவ்ரஜம் நாஹிஹவெதிதः।
தாவஞாஷாநவாஞாய யாஸ்யாஶொரநுத்ரு ஸாநுமாः॥ ||கங||

வநம் வ்ருந்தாவநம் நாம வஶவ்யம் நவகாநநம்।
மொவமொவீமவாம் ஷெவ்யம் வுண்யாத்ரித்ருணவீருயம்॥ ||கச||

தத்ததாத்ரைவ யாஸ்யாமோ ஶகடாந்யுஜ்ஜாதிரம்।
மொயநாந்ருஞதொ யாந்து ஹவதாம் யதி ரோவதெ॥ ||கரு||

||ஸ்ரீஶுகः||

தச்சுத்வைகயியோ மொவாஸ்ஸாயுஸாஞ்விதிவாதிநः।
வ்ரஜாநு ஸ்வாநு ஸ்வாநு ஸமாயொஜ்ய யயுரூடவரிச்சுதாः॥ ||கசு||

ரெநவரக்ஷணமாவீதி॥கஉ॥ யாவதிதி। அரிஷ்டःஅநய॥ஐதःஷ்வாநாக॥கங॥ வநமிதி॥ வஶவ்யம்வஶுஹெய்யாஹிதம் நவாநிகாநநாநி ஷ்யுராம்தராணி விதர்ஜ்ஜெயஸிநுதத॥கச॥கரு॥ தஜிதி॥ ஸகயியः விஶ்ருதிவத்திரஹிதாः வ்ரஜாநு ஶகடவ்யூஹாநு ரூடாः ஶகடாதிஷ்டாநோவிதாः வரிச்சுதாः யெதஷெ॥கசு॥

இரண்டு மருதமரங்களின் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்ட கிருஷ்ணனையும் அவனருகிலிருந்த இராமனையும் [அவர்கள்பேரில் மரம்விழாமல் காப்பாற்றினவரும் அந்த ஹரிதான். [கஉ]

[ஆகையால்] கோகுலத்திற்கு இனிமேலும் ஆபத்துக்கள் வரப்போகிறபடியால், அதற்கு முன்னமே குழந்தைகளையும் நம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு வேறு இடத்திற்குப் போவோம். [கங]

பசுக்கள் மேயக்கூடியதாகவும் அநேகம் சிறுகாடுகளை உடையதாகவும் கோபர்கள் கோபிகள் இவர்கள் வஸிக்கத்தகுந்ததாயும், புல்கொடிகள் மலைகள் இவைகள் நிறைந்ததுமான பிருந்தாவனமென்ற ஓர் வனமிருக்கிறது. கச

(ஆகையால்) இது உங்கள் எல்லோருக்கும் பிரியமானல் இன்றையதினமே அந்த பிருந்தாவனத்திற்குப் போவோம்; சீக்கிரம் வண்டிகளைப் பூட்டுங்கள்; பசுக்கள் நமக்கு முந்தி செல்லட்டும் என்று உபநந்தர் சொன்னர் [கரு]

சுகர் கூறுகிறார்.

அதைக்கேட்ட கோபர்கள் எல்லோரும் ஒரேவிதமாக நல்லது நல்லது என்று சொல்லி (சம்மதித்து) அவரவர்கள் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் வண்டிகளில் சாமான் முதலியவைகளை ஏற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்- [கசு]

வ்ருத்தான் பாலான் ஸ்த்ரியோ ராஜன் ஸர்வோபகரணானி ச।
அனஸ்ஸ்வாரோப்ய கோபாலா யத்தா ஆத்தஶராஸனா:॥ ॥௩௭॥

கோதனானி புரஸ்க்ருத்ய ஶ்ருங்காண்யாபூர்ய ஸர்வத:।
தூர்யகோஷேண மஹதா யயு: ஸஹபுரோஹிதா:॥ ॥௩௮॥

கோப்யோ ரூடரதா நூத்னகுசகுங்குமகாந்தய:।
க்ருஷ்ணலீலா ஜகு: ப்ரீத்யா நிஷ்ககண்ட்ய: ஸுவாஸஸ:॥ ॥௩௯॥

ததா யஶோதா ரோஹிண்யாவேகம் ஶகடமாஸ்திதே।
ரேஜது: க்ருஷ்ணராமாப்யாம் தத்கதாஶ்ரவணோத்ஸுகே॥ ॥௪௰॥

வ்ருந்தாவனம் ஸம்ப்ரவிஶ்ய ஸர்வகாலஸுகாவஹம்।
தத்ர சக்ருர்வ்ரஜாவாஸம் ஶகடைரர்தசந்த்ரவத்॥ ॥௪௧॥

வ்ருத்தானிதி॥ யத்தா: க்ருதப்ரயத்னா:॥௩௭॥௩௮॥ கோப்ய இதி। நூதனை: குசகதை: குங்குமை: காந்திர்யாஸாம் நூதனேஷு குசேஷு யத்குங்குமம் தேன காந்திர்யாஸாமிதி வா॥௩௯॥௪௰॥ வ்ருந்தாவனமிதி॥ வ்ரஜாவாஸம் கோகுலவஸதிஸ்தானம்॥௪௧॥௪௨॥ ஏவமிதி॥ ஸ்வகாலேன தஜ்ஜ்யோதிஷ்காலேன॥௪௩॥

ஏ பரீக்ஷித்தே! கோபாலர்கள் கிழவர்களையும் குழந்தைகளையும் பொக்ஷங்களையும் மற்றுமுள்ள எல்லாக்கருவிகளையும் வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டும் வில் அம்புகளை எடுத்துக்கொண்டும் பசுக்களை முன் செலுத்திக்கொண்டும் கொம்பு வாத்தியங்களை ஊதிக்கொண்டும் புரோஹிதர்களுடன் தூர்யவாத்தியத்தை சப்தித்துக்கொண்டுஞ் சென்றூர்கள். (௩௭) [௩௮]

கழுத்தில் காசுமாலையை அணிந்துகொண்டும் நல்ல வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டும் மார்பில் தரித்த புதியகுங்குமத்தால் அதிக காந்தியுள்ளவர்களுமான கோபஸ்திரீகள் ரதங்களிலேறிக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடைய விளையாட்டுச் சரித்திரங்களை அன்புடன் பாடினூர்கள். [௩௯

அப்பொழுது, ஒரே வண்டியிலேறிக்கொண்டு இராம கிருஷ்ணர்களை மடியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் யசோதையும் ரோஹிணியும் அவர்கள் விளையாடின பாட்டைகேட்பதில் இச்சையுள்ளவர்களாய் விளங்கினூர்கள்[௪௰]

இப்படியாக கோபர்களும் கோபிகைகளும் வண்டிகளுடன் எக்காலத்திலும்ஸுகத்தைத்தருகிற பிருந்தாவனத்தினுட்புகுந்து, அவ்விடத்தில் அர்த்த சந்திரன் போன்ற அடையாளமுள்ள வஸிக்குமிடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். [௪௧]

𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍀𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌧𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௪௨॥
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌬𑌾𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌕𑌲𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑍌 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௪௩॥
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑌹𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌦𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌚𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍌 ॥ ॥௪௪॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌂𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௪௫॥
𑌵𑍃𑌷𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌨𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑍈𑌃 ।
𑌗𑍋𑌵𑍇𑌷𑍋𑌪𑌚𑌰𑌿𑌤𑍌 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௪௬॥

𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ ௪௪ ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑍈𑌃 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌾𑌮𑌲𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍋 𑌽𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌲𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌯𑌤𑌃 ॥ ௪௫ ॥ **𑌵𑍃𑌷𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌵𑌸𑌰𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌂𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌨𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌨𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑌿𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௬ ॥ 𑌚𑌕𑍋𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 । 𑌜𑌂𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌹𑌂𑌸𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 ॥ ௪௭ ॥

ஏ பரீக்ஷித்தே! அந்த பிருந்தாவனத்தையும் கோவர்த்தனமென்ற மலையையும் யமுனா நதியின் மணலையும் பார்த்த இராம கிருஷ்ணர்களுக்கு அதிக ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று. [௪௨]

இவ்விதம் பாலலீலைகளாலும் மழலைச் சொற்களாலும் கோபர்களுக்கும் கோபிகைகளுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற இராம கிருஷ்ணர்கள் காலக் கிரமமாக (நாளடைவில்) கன்றுகளை மேய்க்கத் திறமையுடையவர்களானார்கள். [௪௩]

இராம கிருஷ்ணர்கள் அனேகம் கோபால பாலர்களுடன் பலவிதமான விளையாட்டுக் கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டு கோகுலத்திற்கு ஸமீபப் பிரதேசத்திற்குப் போய் அங்கே கன்றுகளை மேய்த்தார்கள். [௪௪]

அவர்கள் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டும் சில சமயங்களில் புல்லாங்குழலை ஊதிக்கொண்டும், வில்வக்காய் நெல்லிக்காய் முதலியவைகளை எறிந்துகொண்டும் சலங்கைகட்டினகால்களால் கூத்தாடிக்கொண்டும் கன்றுகள் போல வேஷந்தரித்துக் கத்திக்கொண்டும் வருகிற கோபக் குழந்தைகளுடன் தாங்களும் கன்றுவேஷந்தரித்து சப்தித்துக்கொண்டு? மேன்மையான செய்கையுள்ளவர்களாகி ஒருவரோடொருவர் விளையாட்டுச் சண்டை செய்தார்கள். [௪௫ - ௪௬]

𑌚𑌕𑍋𑌰𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌰𑍌𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍀𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌯𑌥𑌾 ॥௪௭॥

॥𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌃॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍈𑌃।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌬𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌗𑌮𑌤𑍍। ॥௪௮॥
𑌤𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌯𑍂𑌥𑌗𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧 𑌇𑌵𑌾𑌸𑌦𑌤𑍍। ॥௪௯॥
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌦𑍍𑌗𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍। ॥௫௦॥
𑌸 𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌹।
𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। ॥௫௧॥

௪௮॥ **𑌤𑌦𑍀𑌤𑌿**। 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌵𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥௪௯॥ **𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿**। 𑌅𑌪𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾॥௫௦॥௫௧॥ **𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿**। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹 𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃

புலி சிங்கம் இவைகளைப்பார்த்து பயந்து சப்தமிடும் சகோரம், கிரௌஞ்சம், (அன்றில்) சக்கிரவாகம், பாரத்துவாஜம் (வலியன்) மயில் முதலிய பட்சிகளைப்போல் இராம கிருஷ்ணர்களும் சப்தித்துக் கொண்டு சாதாரணஜனங்களைப்போல சஞ்சரித்தார்கள். (௪௭)

வத்ஸாஸுரவதம்.

இராம கிருஷ்ணர்கள் இருவரும் தங்கள் சிநேகிதர்களுடன் யமுனையாற்றங்கரையில் பசுவின் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு சஞ்சரிக்கையில், அவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் ஒரு அசுரன் வந்தான். ௪௮

அவ்வசுரன் கன்றுவேஷம் பூண்டு கன்றுகளோடு சன்ருய் ஒன்றுசேர்ந்து போகிறுன் என்பதை கிருஷ்ணன் அறிந்து, அதைபலராமருக்குக் காண்பித்துக்கொண்டு, தான் ஒன்றும் அறியாதவன் போல் மெதுவாய் அந்த அசுரன் அருகில் சென்ருர். [௪௯]

இவ்விதம் சென்ற கிருஷ்ணன் கன்றுருபங்கொண்ட அசுரனுடைய காலையும் வாலையும் சேர்த்துப்பிடித்து சாட்டைபோல் சுற்றி உயிர் துறக்கும்படி விளாங்தோப்பிலெறிந்துவிட்டார். [௫0]

இவ்விதம் கிருஷ்ணனல் எறியப்பட்ட பெருத்த சரீரத்தை யுடைய அவ்வசுரன் விளாமரங்களின்மேல் விழுந்து அம்மரங்களோடு சாய்ந்து கீழேவிழுந்தான். இதைப்பார்த்த மற்றசிறுவர்கள் இது நல்ல காரியம், நல்லகாரியமென்று கிருஷ்ணனைக் கொண்டாடினர்கள். [௫௧]

தேவாஶ்ச பரிஸந்துஷ்டா பபூவு꞉ புஷ்பவர்ஷிண꞉।
தௌ வத்ஸபாலகௌ பூத்வா ஸர்வலோகைகபாலகௌ॥
ஸப்ராதராஶௌ கோவத்ஸாம்ஶ்சாரயந்தௌ விசேரது꞉॥ ॥௫௨॥

ஸ்வம் ஸ்வம் வத்ஸகுலம் ஸர்வே பாயயிஷ்யந்த ஏகதா।
கத்வா ஜலாஶயாப்யாஶம் பாயயித்வா பபுர்ஜலம்॥ ॥௫௩॥

॥பகாஸுரவத꞉॥

தே தத்ர தத்ருஶுர்பாலா மஹாஸத்வமவஸ்திதம்।
தத்ரஸுர்வஜ்ரநிர்பிந்நம் கிரே꞉ ஶ்ருங்கமிவ ச்யுதம்॥ ॥௫௪॥

ஸ வை பகோ நாம மஹாநஸுரோ பகரூபத்ருக்।
ஆகத்ய ஸஹஸா க்ருஷ்ணம் தீக்ஷ்ணதுண்டோ(அ)க்ரஸத்பலீ॥ ॥௫௫॥

க்ருஷ்ணம் மஹாபகக்ரஸ்தம் த்ருஷ்ட்வா ராமாதயோ(அ)ர்பகா꞉।
பபூவுரிந்த்ரியாணீவ விநா ப்ராணம் விசேதஸ꞉॥ ॥௫௬॥

ப்ராதர்போஜ்யம் கலம் தத்ஸஹிதௌ॥௫௨॥ ஸ்வமிதி। ஜலாஶயம் ஸரோவரம்॥௫௩॥௫௪॥
க்ருஷ்ணமிதி। ராமாதிபதேநாத்ர தத்குணஸம்விஜ்ஞாநபஹுவ்ரீஹி꞉ தஸ்யா
க ந து ராமஸ்யாபி மூர்சாபாவாத்॥௫௬॥௫௭॥ தமிதி। தாலுமூலயோ꞉ ஸம்பந்தோ꞉வீர

அப்பொழுது இந்த வத்ஸாஸுரவதத்தை ஆகாயத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த தேவர்கள் சந்தோஷமடைந்து, கிருஷ்ணன்மேல் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள். சர்வபிராணிகளையும் காப்பாற்றுகிற நிமித்தம் ராம கிருஷ்ணரிருவரும் கன்றுமேய்க்கும் ஆயர்களாக ஏற்பட்டு கட்டுசாதம் கட்டிக்கொண்டு பசுவின் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு சஞ்சரித்தார்கள். [௫௨]

இவ்விதம் கன்றுமேய்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு நாள் எல்லாச் சிறுவர்களும் தங்கள் தங்கள் கன்றுக்கூட்டங்களுக்கு தண்ணீர்காட்ட ஒரு குளத்துக்குக் கொண்டுபோய் அவைகளுக்குத் தண்ணீர்காட்டித் தாங்களும் தாகவிடாய் தீர்த்துக் கொண்டார்கள். [௫௩]

பகாசுரவதம்.

அங்கே அந்த குளக்கரையில் வச்சிரத்தால் அடிபட்டுச் சிதைவுண்ட மலைச்சிகரம்போல் உட்கார்ந்திருக்கும் ஒரு பெரும் பூதத்தை அச்சிறுவர்கள் கண்டுப் பயந்தார்கள். [௫௪]

பெரும் பூதம்போல் தோன்றிய மகாபலசாலியான பகாசுரன் மிகக்கூர்மையான மூக்குடன் கூடிய கொக்கு வேஷம்பூண்டு, அதிசீக்கிரமாய் வந்து கிருஷ்ணனை விழுங்கினான். [௫௫]

இப்படி ஒரு கொக்கானது கிருஷ்ணனை விழிங்கியதைப் பார்த்ததும் இராமனைத்தவிர மற்ற சிறுவர்களெல்லாம் பிராணனை விட்டுப் பிரிந்தபஞ்சேந்திரியங்களைப்போல் மூர்ச்சையடைந்தார்கள். [௫௬]

तं तालुमूलं प्रदहन्तमग्निव-
द्गोपालसूनुं पितरं जगद्गुरोः।
चच्छर्द सद्योऽतिरुषाक्षतं बकः
तुण्डेन हन्तुं पुनरभ्यपद्यत॥ ॥५७॥

तमापतन्तं स निगृह्य तुण्डयो-
र्दोर्भ्यां बकं कंससखं सतां पतिः।
पश्यत्सु बालेषु ददार लीलया
मुदावहो वीरणवद्दिवौकसाम्॥ ॥५८॥

तदा बकारिं सुरलोकवासिनः
समाकिरन्नन्दनमल्लिकादिभिः।
समीडिरे चानकशङ्खसंस्तवै-
स्तद्वीक्ष्य गोपालसुता विसिस्मिरे॥ ॥५९॥

ण वक्ष्यमाणविशेषणस्य॥५८॥ तदेति॥ समीडिरे तुष्टुवुः आन-
कैः पटहैः। शङ्खैः स्तोत्रैश्च संस्तवैस्सह ॥५९॥ उक्तेति॥
सम्पादितं प्राणमिव कृष्णमुपनीय वक्षीकृत्य॥६०॥ श्रुत्वेति॥
अतिविस्मयेन विस्मृत्या शुश्रूताः सादराः प्रेत्यागतमिवेत्याकारेणादरा

பிர்மமதேவனுக்குத் தந்தையாயும் (இப்பொழுது) நந்தகோபருக்குப்பி ள்ளையாயுமிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் அந்த பகாசுரனுடைய தடைவாய்களை நெருப்புப்போல் தகிக்க ஆரம்பித்தார். உடனே பகாசுரன் கிருஷ்ணனை வெளி யில் கக்கி, தன்னால் விழுங்கியுமிழப்பட்டும் யாதொருகெடுதியுமடையாமலிரு க்கிறதைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு, பழையபடி கிருஷ்ணனை மூக்கினல் கொத்திக்கொல்ல அவரைச் சமீபித்தான். (ருஎ)

அப்படி எதிர்த்து வருகிற பகாசுரனுடைய மூக்கின் இரண்டு பக்கங்களை யும் தம்முடைய இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டு, தமது சிநேகிதர் கள் எல்லாரும், பார்க்கும்படிக்கும் தேவர்கள் சந்தோஷங்கொண்டாடவும் சாதுரக்ஷகரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனனவர் வீரணமென்னும் புல்லைப்போல் விளையா ட்டாய்க் கிழித்து விட்டார். (ருஅ)

அப்பொழுது சொர்க்கவாசிகளான தேவர்கள் நந்தவனத்திலுள்ள மல் லிகை முதலிய புஷ்பங்களைப்பரித்து பகாசுரனை சங்காரஞ் செய்த கிருஷ்ணப கவான் மேல் இறைத்து ஆனகம் சங்கம் முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன் அவரைத்துதித்தார்கள். இதைப்பார்த்த இடச்சிறுவர்கள் மிக்க ஆச்சரிய மடைந்தார்கள். (ருகூ)

முக்தம் ப³காஸ்யாது³பலப்⁴ய பா³லகம்
ராமாத³ய: ப்ராணமிவேந்த்³ரியோ க³ண: ।
ஸ்தா²நாக³தம் தம் பரிரப்⁴ய நிர்வ்ருதா:
ப்ரணீய வத்ஸாந் வ்ரஜமேத்ய தஜ்ஜகு³: ॥ ॥௫௦॥

ஶ்ருத்வா தத்³விஸ்மிதா கோ³பா கோ³ப்யஶ்சாதிப்ரியாத்³ருதா: ।
ப்ரேத்யாக³தமிவோத்ஸுக்யாதை³க்ஷந்த த்ருஷிதேக்ஷணா: ॥ ॥௫௧॥

அஹோ ப³தாஸ்ய பா³லஸ்ய ப³ஹவோ ம்ருத்யவோ(அ)ப⁴வந் ।
அப்யாஸீத்³விப்ரியம் தேஷாம் க்ருதம் பூர்வம் யதோ ப⁴யம் ॥ ॥௫௨॥

அதா²ப்யபி⁴ப⁴வந்த்யேநம் நைவ தே கோ⁴ரத³ர்ஶநா: ।
ஜிகா⁴ம்ஸயைநமாஸாத்³ய நஶ்யந்த்யக்³நௌ பதங்க³வத் ॥ ॥௫௩॥

அஹோ ப்³ரஹ்மவிதா³ம் வாசோ நாஸத்யா: ஸந்தி கர்ஹிசித் ।
க³ர்கோ³ யதா³ஹ ப⁴க³வாநந்வபா⁴வி ததை²வ தத் ॥ ॥௫௪॥

க³தமிவ த்ருஷிதாநி த்ருஷ்ணாநி அம்ருதம் பிப³ந்தீவ ஈக்ஷணாநி யேஷாம் தே ॥௫௧॥ அஹோ இதி ॥ அஹோ ப³தேத்யாதி³ஶ்லோகத்ரயஸ்ய இதி ஸம்வாத³யந்த்யேநாந்வய: । அபி ஆஸீத் । தேஷாமேவாநிஷ்டமாஸீத் । யதஸ்தேப்⁴ய: பூர்வமந்யேஷாம் ப⁴யம் க்ருதம் ॥ ௫௨ ॥ அதே²தி ॥ அத² கோ⁴ரத³ர்ஶநா அபி நாபி⁴ப⁴வந்தி நஶ்யந்தி ॥௫௩॥ அஹோ இதி ॥ க³ர்கோ³ யதா³ஹ । தஸ்மாந்நந்தா³த்மஜோ ஜாயதே நாநா

பகாசுரன்வாயிலிருந்து கிருஷ்ணன் விடுபட்டதை அறிந்த இராமர் முதலியசிறுவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்கள் பிராணனை யடைவதுபோல் கிருஷ்ணனிடம் சென்று, அவனைக் கட்டிக்கொண்டு சந்தோஷத்தையடைந்து, பின் கன்றுகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு கோகுலம்சென்று நடந்த சங்கதிகளைத் தெரிவித்தார்கள். (௫0)

அதைக்கேட்ட கோபர்களும் கோபிகைகளும் ஆச்சரியத்தையடைந்து கிருஷ்ணனைப்பார்க்க ஆசைகொண்டு மரித்துப்பிழைத்தவனைப் பார்ப்பதுபோல் அன்புடன்பார்த்தார்கள். (௫௧)

இந்த குழந்தையாகிய கிருஷ்ணனுக்குப் பலவிதமான ஆபத்துக்கள் நேரிட்டன. பிறருக்கு முதலில் பயத்தையும் துன்பத்தையு முண்டாக்கினதால் அவ்வாபத்துக்களை அவர்களே அடைந்து மரித்தார்கள். (௫௨)

பார்வைக்குக்குரூரமான அந்த அஸுரர்களால் கிருஷ்ணனுக்கு யாதொருகெடுதலும் நேரிடவில்லை. ஆனால் கிருஷ்ணனைக் கொல்லுவதாக வந்து அவர்கள் நெருப்பில் விழுந்த விளக்குவெட்டுப்பூச்சிபோலமாண்டார்கள். (௫௩)

கர்கமகரிஷி எவ்விதம் சொன்னரோ அவ்விதமான ஆபத்துகளையெல்லாம் அனுபவித்தோம். பிரம்மஜ்ஞானிகளுடைய வார்த்தைகள் ஒருபொழுதும் பொய்யாகிறதில்லை. (௫௪)

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ॥௬௫॥
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌹𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇।
𑌨𑌿𑌲𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ॥௬௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌯𑌣𑌷𑌟𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌃 𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௬௫ ॥ ௬௬ ॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌮𑌤𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑌂 𑌹𑌾𑌸𑌂𑌸𑌂𑌹𑌰𑌿𑌃। 𑌦𑌿𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌮𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂𑌬𑌕𑌂 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌬𑌕𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃॥

இவ்விதமாக நந்தர் முதலிய கோபர்கள் ஸந்தோஷத்துடன் இராம கிருஷ்ணர்களுடைய சரித்திரங்களைப் பேசிக் கொண்டு ஸம்ஸாரத்தில் யாதொரு துன்பத்தையும் அடையாமலிருந்தார்கள். (௬௫)

இராமகிருஷ்ணர்கள் குழந்தைகளுக்குரிய பக்ஷிகளுடன் விளையாடுவதும் கரைகட்டி விளையாடுவதும், குரங்குகளுடன் கிளம்புவதும் இவை முதலான விளையாட்டுகளால் கௌமாரமென்கிற தெசையைக் கழித்தார்கள். (௬௬)

பதினொருவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

॥ अथ द्वादशोऽध्यायः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

क्वचिद्वनाशाय मनो दधद्व्रजा-
त्प्रातः समुत्थाय वयस्यवत्सपान्।
प्रबोधयञ्छृङ्गरवेण चारुणा
विनिर्गतो वत्सपुरस्सरो हरिः॥ ॥१॥

तेनैव साकं पृथुकाः सहस्रशः
स्निग्धाः सुवेत्रविषाणवेणवः।
स्वान्स्वान्सहस्रोपरि संख्ययान्वितान्
वत्सान्पुरस्कृत्य विनिर्ययुर्मुदा॥ ॥२॥

द्वादशे तु अघासुरवधो वत्सवत्सपसंयुतः।
वत्सपाभिरतः कृष्णो भोजनं स्निग्धवत्सले॥
अघासुरमुखाद्बालान् मोचयित्वा तथा स्वयम्॥
इतीवापाससंरम्भवैभवः प्राविशद्धरिः॥

क्वचिदिति। वनाशाय वन एव भोजनं कर्तुम्॥१॥ तेनैवेति। तेनैव शृङ्गरवेण कृष्णेन वा पृथुकाः बालाः स्निग्धाः स्नेहयुक्ताः शिक् शिक्यं वेत्राः सुवेत्रादयो येषां ते

பனிரெண்டாவது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

(அ-கை) இந்த அத்தியாயத்தில் பெரிய பாம்புவேஷந்தரித்த அகாசுரன் கன்று மேய்க்கிற பையன்களை விழுங்கியதால் கிருஷ்ணன் கோபங்கொண்டு அவன் கழுத்தை முறித்து கொன்றானென்று கூறப்படுகிறது. கிருஷ்ணனவர் பகாஸுரன் வாயினுட் புகுந்து வெளியேறின விளையாட்டினால் திருப்தியடையாதவர்போல் பாம்பு வேஷங்கொண்ட அகாஸுரனுடைய வாய்க்குள்ளும் சிநேகிதர்களுடன் புகுந்தார்.

ஒருநாள் அதிகாலையில் கிருஷ்ணன் எழுந்து, இன்று காட்டிற்குப்போய்ச் சாப்பிடவேண்டுமென் றெண்ணி, கன்றுமேய்க்கும் தன் சிநேகிதர்களைக் கொம்பூதி எழுப்பிப்பின் கன்றுகளை முன்னால் போகவிட்டு கோகுலத்தி லிருந்து வெளிப் புறப்பட்டார். (க)

அது தெரிந்து ஆயிரக்கணக்கான கிருஷ்ணனுடைய சிநேகராகிய சிறுவர்கள் புளியோதரை கட்டின உரி, பிரம்பு: கொம்பு வாத்தியம், புல்லாங்குழல் இவைகளுடன் ஆயிரக்கணக்குக்கு மேலான தங்கள் தங்கள் கன்றுக் கூட்டங்களை முன்செலுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடன் ஸந்தோஷமாகப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். (உ)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍂𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑍍।
𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌲𑍀𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹॥ ॥௩॥

𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃𑌪𑌿𑌚𑍍𑌛𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃।
𑌕𑌾𑌚𑌗𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍॥ ॥௪॥

𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍁𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌦𑍁𑌃॥ ॥௫॥

𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌨𑌶𑍋𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌮𑌿𑌰𑍇॥ ॥௬॥

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌣𑍂𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌨।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍇॥௭॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌯𑍂𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍॥௩॥𑌫𑌲𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌾𑌚𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௪॥ 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃॥௫॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿॥௬॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌧𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹॥௭॥ 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌧𑌾𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible]॥

அச்சிறுவர்கள் தங்கள் கன்றுக் கூட்டங்களை கிருஷ்ணனுடைய கன்றுக்கூட்டத்துடன் சேர்த்து ஒரே கூட்டமாகச் செய்து அந்தந்த இடங்களில் கன்றுகளை மேய்த்து விளையாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். (௩)

அச்சிறுவர்களுக்கு அவரவர்கள் தாயார் காக்காப்பொன், குந்துமணி, தங்கம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களால் அலங்காரஞ்செய்து அனுப்பியிருந்தும், காய்கள், துளிர்கள், பூங்கொத்துகள், புஷ்பங்கள், மயிலின் இறக்கைகள் இவைகளாலும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டார்கள். (௪)

அச்சிறுவர்கள் ஒருவருடைய உரிமுதலிய சாமான்களை மற்றொருவர் திருடிப்போவதும், கண்டுபிடித்தால், அவைகளை அந்தந்த யிடத்தில் வைத்து விடுவதும், கண்டுபிடிக்காவிட்டால் கொஞ்சதூரஞ்சென்றபிறகு கண்டால் அவர்களைப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு அதைவாங்கிக் கொள்வதுமாக விருந்தார்கள். (௫)

ஒரு ஸமயம் காட்டில் அழகான இடங்களைப் பார்ப்பதற்காக கிருஷ்ணன் வெகுதூரம் செல்லும்பொழுது (அவரைப்பார்த்து) மற்றச்சிறுவர்கள் நான் முன்னே நான்முன்னே என்று ஒருவர்க்கொருவர் விளையாடிக்கொண்டு பின் தொடர்ந்து கிருஷ்ணனிடஞ் சென்றார்கள். (௬)

அச்சிறுவர்களில் சிலர் புல்லாங்குழல் ஊதிக்கொண்டும், சிலர் கொம்பு வாத்தியத்தை ஊதிக்கொண்டும் சிலர் வண்டுகளுடன் பாடிக்கொண்டும் சிலர் குயில்களுடன்கூவிக்கொண்டும் சிலர் பறவைகளின் நிழலுடன் ஓடிக்கொ

விச்சாயாபி: ப்ரதாவந்தோ கச்சந்த: ஸாது ஹம்ஸகை:।
பகைருபவிஶந்தஶ்ச ந்ருத்யந்தஶ்ச கலாபிபி:॥ ॥அ॥
விகர்ஷந்த: கீஶபாலாநாரோஹந்தஶ்ச தைர்த்ருமாந்।
விகுர்வந்தஶ்ச தைஸ்ஸாகம் ப்லவந்தஶ்ச பலாஶிஷு॥ ॥கூ॥
ஸாகம் பேகைர்விலங்கந்த ஸ்ஸரித: ஸ்ரவஸம்ப்லுதா:।
விஹஸந்த: ப்ரதிச்சாயாஶ்ஶபந்தஶ்ச ப்ரதிஸ்வநாந்॥ ॥க0॥

இத்தம் ஸதாம் ப்ரஹ்மஸுகாநுபூத்யா
தாஸ்யம் கதாநாம் பரதைவதேந।
மாயாஶ்ரிதாநாம் நரதாரகேண
ஸாகம் விஜஹ்ரு: க்ருதபுண்யபுஞ்ஜா:॥ ॥கக॥

அ॥ விகர்ஷந்த இதி। கீஶபாலாந் வ்ருக்ஷஶாகாவலம்பிநோ வாநரஶிஶூந் பச்சாத்விகர்ஷந்த: தாந் பச்சாந்நீத்வா ஆரோஹந்த: தைஸ்ஸஹ த்ருமாநாரோஹந்த: வி குர்வந்த: தைஸ்ஸஹ ப்ருகுடீமுகவிஜ்ரும்பணாதிபி: தைஸ்ஸஹ விகாராந்குர்வந்த: பலா ஶிஷு வ்ருக்ஷஷு ப்லவந்த: ஶாகாயா: ஶாகாந்தரமுத்ப்லவந்த:॥கூ॥ஸாகமிதி॥ ப்ரதிச்சாயா: ப்ரதிபிம்பாநி ஹஸந்த:॥க0॥ தாநதிவிஶிநஷ்டி ஶ்லோகத்வயேநாபி நந்ததி॥இத்தமிதி॥ ஸதாம் விஷயாந் ப்ரஹ்மஸுகாநுபூத்யா தத்ஸ்வரூபாநுபூதிஸ்வரூபத்வாத் தயா ஸ ப்ரகாஶமாநேந பரதேவதேந பக்தாநாம் பரதேவதாத்வேந ப்ரகாஶமாநேந க்ருஷ்ணேந நாயேந। மாயாஶ்ரிதாநாம் நரதாரகதயா ப்ரதீயமாநேந ஸஹ விஜஹ்ரு:। க்ருதாநாம் புண்யாநாம் புஞ்ஜா: ராஶயோயேஷாம் தே ப்ரஹ்மவிதாம் ததநு ஸவ ஸவ। ஹக்ஷநாஶதிமளரவேணைவஹஜநம் ஸதேதந்தேந ஸஹஸ

ண்டும் சிலர் அன்ன பக்ஷிகளுடன் நன்ருய் நடந்துகொண்டும் சிலர் கொக்கு களுடன் உட்கார்ந்துகொண்டும் சிலர் மயில்களுடன் கூத்தாடிக்கொண்டும் சிலர் மரத்தின் கிளையில் உட்கார்ந்திருக்கும் குரங்கின் வால்களை இழுத்துக் கொண்டும் சிலர் அக்குரங்குகள் வாலை உயர இழுக்கும்போழுது அத்துடன் மரத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டும் சிலர் அவைகளுடன் பல்லைக்காட்டுவது புரு வத்தை நெரிப்பது முதலான விகாரங்களைச் செய்துகொண்டும் சிலர் அவை களுடன் ஒரு மரத்திலிருந்து மற்ருெரு மரத்தின்மேல் தாவிக்கொண்டும் சிலர் தவளைகளுடன் குதித்தோடிக்கொண்டும் சிலர் ஆறுகளில் நீந்திக்கொண்டும் சிலர் தண்ணீரில் தோன்றும் பிரதிபிம்பத்தைப் பார்த்து சிரித்துக்கொண்டும் சிலர் பிரதித்தொனி (எதிரோசை)களுடன் திட்டிக்கொண்டும் இவ்விதமாக பிரம்மஞானிகளுக்கு பிரும்ம ஸுகானுபவமாகவும் தன்னை பஜனை செய்கிற வர்களுக்கு பரதேவதையாகவும் மாயையால் மயங்கினவர்களுக்கு மானிடக் குழந்தையாகவுமிருக்கிற கிருஷ்ணனுடன் அனேக ஜன்மங்களில் செய்த புண்ணியபலனுகும் விளையாட்டுகளைச் செய்தார்கள். (எ - அ - கூ - ௰ - கக

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍋
𑌧𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌲𑌭𑍍𑌯𑌃।
𑌸 𑌏𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍॥௧௨॥

॥𑌅𑌘𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌃॥

𑌅𑌥𑌾𑌘𑌨𑌾𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰—
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑍍𑌯𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇। ॥௧௩॥

𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌹𑍋𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣𑌯𑌤𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥௧௨॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌖𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌽𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂। 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌦𑌾 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌂। 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌅𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌂𑌬𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௧௩॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌜𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌵𑌕𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌸𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌶𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃। 𑌬𑌕𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌬𑌕𑍋𑌬𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌜𑌃। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌯𑍁𑌕𑌨𑌮𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌮

பலஜன்மங்களில் கிருச்சிரம் முதலான தவங்களினுல் மனதைஅடக்கின யோகிகளாலும் அடையமுடியாத பாததூளியையுடைய கிருஷ்ணனுடன் சேர்ந்து வஸிப்பது முதலிய பாக்கியங்களை அடைந்த கோபர்களுடைய அதிர்ஷ்டத்தை யாரால் சொல்லமுடியும்? (௰௨)

அகாஸுரவதம்.

அமிருதபானஞ் செய்திருந்தாலும் (இவ்வசுரன் தங்களை நாசஞ் செய்து விடுவனென்று எண்ணி) ஜீவித்திருக்க வேணுமென்கிற ஆவல் கொண்ட தேவர்கள் தாங்கள் எந்த அசுரனுடைய மரணத்தை ஒவ்வொருநாளும் எதிர்ப் பார்த்திருந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட அதிவீரனுன அகனென்னும் அசுரன் அந்த இடச்சிறுவர்களுடைய சுகமான விளையாட்டுகளைப்பார்த்துச் சகிக்காமல் அவர்கள் சமீபஞ்சென்ருன். (௰௩)

दृष्ट्वार्भकान् कृष्णमुखानघासुरः
कंसानुशिष्टः स बकीबकानुजः ।
अयं तु मे सोदरनाशकृत्तयो-
र्द्वयोर्ममैनं सबलं हनिष्ये ॥ ॥கச॥

एते यदा मत्सुहृदोस्तिलापः
कृतास्तदा नष्टसमा व्रजौकसः ।
प्राणे गते वर्ष्मसु का नु चिन्ता
प्रजासवः प्राणभृतो हि ये ते ॥ ॥கரு॥

इति व्यवस्याजगरं बृहद्वपुः
स योजनायाममहाद्रिपीवरम् ।
धृत्वाद्भुतं व्यात्तगुहाननं तदा
पथि व्यशेत ग्रसनाशया खलः ॥ ॥கசு॥

सहितं । यद्वा सबलं ससैन्यं वत्सवत्सपालसहितं हनिष्यामीत्यर्थः । सकृदिति वा आहूय सहृदिति वा ॥கச॥ ननु तयाविव्रजस्थाः सर्वे किं हनिष्येथ इत्याह—एत इति ॥ तिलापः कृताः तिलोदककृता यावत्ताः । वर्ष्मसु देहेषु । प्रजासवः प्रसवो येषां ते तथा ॥கரு॥ इतीति ॥ सयोजनायामं योजनपरिमाणेन दैर्घ्येण युक्तं महाद्रिवत्पीवरं च । व्यात्तं विवृतं । गुहावदाननं यस्य तत् ॥கசு॥ खलस्तीति यद्भक्तं तद्वशायितं विशिनष्टि ॥ यदेति ॥

பூதனை பகன், இவர்களுக்குத்தம்பியும்கம்ஸனுல் அனுப்பப்பட்டவனுமான அகன் கிருஷ்ணன் முதலிய சிறுவர்களேப் பார்த்து இந்தகிருஷ்ணனுலல்லவோ நம்முடைய இரண்டு சகோதரர்களும் மரித்தார்கள். அவ்விருவர்களேயும், வதம் செய்ததற்குப் பதிலாக இந்த ராமகிருஷ்ணர்கள் இருவரையும் கொன்று விடுகிறேன். (கச)

இவர்கள் நம்முடைய சகோதரர்களுக்கு எள்ளுந்தண்ணீரும் விடும்படி செய்தபடியால் கோகுலத்தில் வசிக்கிற யாவரும் நசித்துப்போனவர்களுக் கொப்பானவரே. உலகத்தில் தலைவன் உயிரும் பிரஜைகள் உடலுமாக இருப்பதால் தலைவனுன கிருஷ்ணனே வதம் செய்வதால் மற்றவர்களும் இறந்தவர்களாக ஆகிறுர்கள். (கரு)

என்று மனதில் உறுதிகொண்ட துஷ்டனுகிய அகாசுரன்பத்துமைல்தூரம் பரவிய ஒரு மலைபோற் பெருத்தும் குகைபோல் அகன்ற வாயுள்ளதும் ஆச்சரியமாயுமிருக்கிற ஒரு மலைப்பாம்பின் உருவந்தரித்து இச்சிறுவர்களை விழுங்க வேணுமென்கிற ஆசையுடன் வழியில் படுத்திருந்தான். (கசு)

𑌧𑌰𑌾𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑌲𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋
𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃।
𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌃
𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌷𑍍𑌣𑌃॥ ॥௧௭॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌜𑌗𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾॥ ॥௧௮॥
𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌦𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌾॥ ॥௧௯॥
𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌕𑌰𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌹𑌨𑍁𑌵𑌦𑍍𑌘𑌨𑌮𑍍।
𑌅𑌧𑌰𑌾𑌹𑌨𑍁𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍॥ ॥௨௰॥

𑌧𑌰𑌾𑌯𑌾𑌽𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌜𑌲𑌦𑍈𑌷 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌆𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌵𑌚𑍍 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑌚𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌚𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌦𑌵𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌰𑍁𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌦𑌾𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌦𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾॥௧௭॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌜𑌗𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍇𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌜𑌗𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃॥௧௮॥ 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌜𑌗𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌾 ॥ ௧௯॥ 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃। 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌕𑌰𑍈𑌰𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤

அந்த மலைப்பாம்பின் கீழுதடு பூமியிலும் மேலுதடுமேகத்திலும் வாயின் உட்புரம் குகைபோலவும் பற்கள்மலையின் சிகரம்போலவும் வா யிருளடைந்தும் நாக்கு வழிபோல் நீண்டும் சுவாசம் வெகு உக்கிரமாகவும் கண்கள் காட்டுத்தீபோலவும் இருந்தது. அந்தப்பாம்பின் உருவத்தைப்பார்த்த இடைச்சிறுவர்கள் இந்தபிருந்தாவனத்திற்கு இதொரு அழகோவென்று நினைத்து இது மலைப்பாம்பின் முகமென்று உத்தேசித்தார்கள். (௧௭) (௧௮)

ஏ. நண்பர்களே! ஆச்சரியம்! நம் எதிரிலிருக்கிற பிறதிமையானது நம்மெல்லோரையும்விழுங்குவதற்காகதிறந்துகொண்டிருக்கும் பாம்பின் வாயுடையதல்லவா? என்பதைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்? (௧௯)

சூரிய கிரணத்தால் சிவந்த மேலுதடு மேகத்தை அளாவியிருப்பது நிஜம். அதன் ஒளியால் சிவந்த கீழுதடும் யமுனையாற்றின் கரையைப்பாவி இருப்பதும் நிஜம். (௨௰)

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌗𑍋𑌦𑌰𑍇।
𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑌯𑍋𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤॥ ॥௨௧॥

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍋𑌯𑌂 𑌰𑌸𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿।
𑌏𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍॥ ॥௨௨॥

𑌦𑌾𑌵𑍋𑌷𑍍𑌣𑌖𑌰𑌵𑌾𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍॥ ॥௨௩॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌾—
𑌨𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑌕𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍁𑌶𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌤𑌾𑌡𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃॥ ॥௨௪॥

𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌟𑌂 𑌅𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤। 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥௨௦॥ **𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿**। 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌗𑍋𑌦𑌰𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 ॥ ௨௧ ॥ **𑌆𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇। 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌆𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿॥௨௨॥ **𑌦𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌦𑌾𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌖𑌰𑍋𑌵𑌾𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ **𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂[illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨

இதன் இரண்டு கடைவாய்களும் குகையின் இருபக்கங்கள் போலவும் இதன் பற்கள் மலையின் கொடிமுடிகள் போலவும் இருக்கின்றனவல்லவா பாருங்கள். (௨௧)

இதன் நாவு விஸ்தாரமான மார்க்கம்போலவும் இதன்வாய் பெரிய மலைகளின் சந்தில் அடங்கிய இருள்போலவும் இதனுடைய சுவாசம் காட்டுத்தீ கலந்த காத்துப் போலவும் அந்த சுவாசத்தின் துர்நாற்றமும் காட்டுத்தீயில் தகிக்கப்பட்ட பிராணிகளின் துர்நாற்றம் போலவும்தெரிகிற தல்லவா பாருங்கள். (௨௩)

ஆகையால் இந்த மலைப்பாம்பு போன்றபிறதிமையானது நம்மெல்லோரையும் விழுங்குமோஅப்படி விழுங்கினல் நம்முடைய கிருஷ்ணன் பகனைப் போல் இதையும் ஒருகணத்தில்நாசம் செய்து விடுவான்என்று அச்சிறுவர்கள் ஒருவருக் கொருவர்பயமற்று கேலிபேசிக்கொண்டு அழகான கிருஷ்ணனுடைய முகத்தைப் பார்த்து ஆரவஞ்செய்து கைத்தாளம் போட்டுக் கொண்டு அவரிடஞ்சென்றூர்கள். (௨௪)

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌤𑌥𑍍𑌯𑌮𑌤𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌂𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌯𑌤𑍇।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌭𑍂𑌤𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇॥ ॥௨௫॥

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑍋𑌦𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂
𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌵𑌸𑍍𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌬𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂
𑌹𑌤𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾॥ ॥௨௬॥

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋—
𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑌾𑌦𑌵𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌠𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌘𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍
𑌘𑍃𑌣𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃॥ ॥௨௭॥

𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾। 𑌬𑌕𑌾𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮॥௨௪॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌤𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌖𑍀𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑍋𑌦𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌂𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇। 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௨௫॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂। 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌗𑌿𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨। 𑌹𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌬𑌕𑌾𑌰𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨॥௨௬॥

அந்த மலைப்பாம்பின் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிற சிநேகிதர்களின் வார்த்தையைக்கேட்ட கிருஷ்ணன், ஆலோசித்து சகலபிராணிகளின் ஹ்ருதயங்களிலும் தாம் இருப்பதினால் இது மலைப்பாம் பென்பது பொய்; இந்த உருவங்கொண்டவன் ஒரு அசுரனென்று அறிந்து, தமது சிநேகிதர்களை அதன்வாயில் புகவிடாமல் தடுக்கவேணுமென்று நினைத்தார். (௨௫)

இவ்விதம் கிருஷ்ணன் நினைக்கும் காலத்தில் அந்த இடைச்சிறுவர்கள் கன்றுகளுடன் மலைப்பாம்பு ரூபங்கொண்ட அகாசுரன் வயிற்றிற்குள் புகுந்துவிட்டார்கள். ஆனால் தன் சகோதரர்கள் நாசத்தை நினைத்து வருத்தப்படுகிற அகாசுரன் தன் வயிற்றுக்குள் கிருஷ்ணனும் பிரவேசிப்பதை எதிர் பார்த்த வண்ணமாயிருந்ததினால் முன்னுள்ளேபுகுந்தவர்களை விழுங்கவில்லை. (௨௬)

தன்னைத்தவிர வேறொருவரையும் நாதனென்றெண்ணாமலும் தன்னையே நம்பி வந்தவர்களாயும் (இப்பாம்பின் வாயில் அகப்பட்டதால்) எமனுக்கு இரையாகவும்போகிற சிறுவர்களைப் பார்த்து மிகுந்த இரக்கங்கொண்டவரும் யாவருக்கும் அபயங் கொடுப்பவருமான கிருஷ்ணன் இது தெய்வச்செயலெ

कृत्यं किमत्रास्य खलस्य जीवनं
न वा अमीषां च सतां विहिंसनम्।
द्वयं कथं स्यादिति संविचिन्त्य
ज्ञात्वाविशत्तुण्डमशेषदृग्घरिः॥ ॥உஅ॥

तदा घनच्छदा देवा भयाद्धाहेति चुक्रुशुः।
जहृषुर्ये च कंसाद्याः कौणपास्त्वघबान्धवाः॥ ॥உகூ॥

तच्छ्रुत्वा भगवान्कृष्णस्त्वव्ययः सार्भवत्सकम्।
चूर्णीचिकीर्षोरात्मानं तरसा ववृधे गले॥ ॥௩0॥

ततोऽतिकायस्य निरुद्धमार्गिणो
ह्युद्गीर्णदृष्टेर्भ्रमतस्त्वितस्ततः।
पूर्णोऽन्तरङ्गे पवनो निरुद्धो
मूर्धन्विनिर्भिद्य विनिर्गतो बहिः॥ ॥௩௧॥

तामिति॥ स्वकण्ठावष्टम्भात् विनिस्सरतां विहितस्य। कृत्यं किमत्रेत्यादि विचिन्त्य तदत्रावाय ज्ञात्वा स्वयमेव विशतीत्यन्वयः॥२७॥ कृत्यमिति॥ कथं विचिन्त्य। खलस्य जीवनं अमीषां च विहिंसनमिति द्वयं वै निश्चितं कथं स्यादिति॥२८॥ तदेति॥ घनच्छदाः देवान्तरिताः कौणपाः कौणपा

ன்று ஆச்சரியப்பட்டு, இவ்வசுரன் செய்கை இவ்விதமென்றும், இவன் பிழைப்பானது அநேகமாய் இந்த நல்லோர் களுடைய நாசத்திற்கும் காரணமாகவுமிருக்கிறதல்லவா? இதை ஏன் மாற்றக்கூடாதென்று (தனக்குள் ஆலோசித்துத் தெரிந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் அறிந்தவரான பகவான் அப்பாம்பின் வாய்க்குள் புகுந்தார். (உஎ-உஅ)

அப்பொழுது தேவர்கள் (இதைப்பார்த்து) மேகத்துள் மறைந்துகொண்டு ஹா-ஹாகாரஞ்செய்து துக்கசாகரத்தி லாழ்ந்தார்கள். அகாஸுரனைச் சேர்ந்த கம்ஸன் முதலான அசுரர்கள் மிகவும் சந்தோஷித்தார்கள். (உகூ)

கன்றுகளுடனும் இடச்சிறுவர்களுடனும் சேர்த்து கிருஷ்ணனை புசிக்க வேணுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட அகாசுரனுடைய தொண்டையில் நாசமற்றவரும் தேவதைகளின் கூச்சலையும் அசுரர்களின் ஸந்தோஷத்தையும் கேட்பவருமான பகவானாகிய கிருஷ்ணன் சீக்கிரத்தில் தன் உருவத்தை விர்த்திசெய்தார். (௩0)

பிறகு பருத்த உடலுடையதாய் வாய் மூக்கு அடைபட்டும் கண்கள் பிதுங்கியுமிருக்கிற அந்த மலைப்பாம்பு உருவங்கொண்ட அகாஸுரனுடைய பிராணவாயுவானது அவனுடலினுள் அங்குமிங்கும் சுற்றி எங்கேயும் வழியில்லாமல் தடைபட்டுக்கடைசியாக தலையைப்பிளந்துகொண்டு வெளிக்கிளம்பிற்று. (௩௧)

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌॥ ॥௩௨॥

𑌪𑍀𑌨𑌾𑌹𑌿𑌭𑍋𑌗𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍—
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌖𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍॥ ௩௩॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌗𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌨𑍈𑌃।
𑌗𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌯𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃॥ ॥௩௪॥

𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾॥௨௯॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌾𑌹𑌸
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌕𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤 ॥ ௩௦ ॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌸𑍍𑌯। 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾। 𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣
𑌣𑍁𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌵
𑌸𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌦𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌦𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ! 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿
𑌰𑍍𑌗𑌤𑌇𑌤𑌿॥௩௧॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌦𑌤𑌵𑌷𑌿𑌷
𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵॥௩௨॥ 𑌪𑍀𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌹𑌿𑌭𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌤𑍍𑌯 𑌖𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶॥௩௩॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿॥𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌃

அந்தவழியாகவே அவனுடைய ஸமஸ்தமானப் பிராணனும் வெளியே றினபின் பகவான் முகுந்தர், இறந்த தம் சிநேகிதர்களேயும் கன்றுகளேயும் (அமிருதமயமான) தமது பார்வையினல் எழுப்பி அவர்களுடன் அவ்வசுரன் வாயிலிருந்து வெளியே கிளம்பினர். (௩௨)

அந்தபகவான் வெளிப்படுவதற்குமுன் பருத்த மலேப்பாம்பின் உடலிலி ருந்து ஆச்சரியகரமானதும் மிகப்பெரிதுமான ஒ ஒளிபானது மேல் கிளம்பி ஆகாயத்தில் நின்று பத்துத்திக்குகளிலும் பிரகாசஞ் செய்துகொண்டு கிருஷ்ணன் வெளிப்படுவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்து (அச்சமயத்தில்) கும்பலான தேவர்களின் நடுவில் அந்த பகவானிடத்தில் பிரவேசித்தது. (௩௩)

(இதைப்பார்த்த) தேவர்கள் புஷ்பங்களாலும், அப்ஸரஸ்திரீகள் நர்த்தன ங்களிஞலும், கந்தர்வர்கள் கானங்களாலும், வித்தியாதரர்கள் வாத்தியங்களிஞ லும், பிராமணக் கூட்டங்கள் ஜயகோஷம் முதலிய துதிகளாலும், தத்தமக்கு ரிய தொழில்களால் மிக்கசந்தோஷத்துடன் கிருஷ்ணனே பூஜித்தார்கள். (௩௪)

𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤𑌿𑌕𑌾
𑌜𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍈𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌆𑌗𑌤𑍋𑌽𑌚𑌿𑌰𑌾—
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍॥ ॥௩௫॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌜𑌗𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥ ॥௩௬॥
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌹𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍌𑌗𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇॥௩௭॥

[illegible]

அப்படி ஆச்சரியகரமாயும் உற்சவம் மங்களம் இவைகளைத் தருவதாயுமிருக்கிற ஸ்தோத்திரம் வாத்தியம் கீதம் ஜயவசனம் ஆகிய இச்சப்தங்களை தன்னிருப்பிடத்திற்கு அருகாமையிற் கேட்ட, பிரம்மதேவரானவர் சீக்கிரத்தில் வந்து கிருஷ்ணனுடைய மகிமையைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார். (௩௫)

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ. அரசனே! விநோதமான அம்மலைப்பாம்பின் தோலானது காய்ந்து பிருந்தாவனத்தில் கோபகோபிகளுக்கு வெகுநாள் விளையாடும் குகையாயிருந்தது. (௩௬)

கோகுலத்திலுள்ள சிறுவர்கள் ஐந்துவயதுக்குட்பட்ட கிருஷ்ணன் செய்த ஆச்சரியகரமான காரியங்களையும் ஆறுவது வயதில் மலைப்பாம்பினுட் புகுந்து இறக்கவிருந்த தங்களைக் காப்பாற்றின செய்கைகளையும் பார்த்து வியப்படைந்து (தங்களைச் சேர்ந்தவர்களிடத்தில்) புகழ்ந்தார்கள் (௩௭)

नैतद्विचित्रं मनुजार्भमायिनः
परावराणां परमस्य वेधसः।
अघोऽपि यत्स्पर्शनधौतपातकः
प्रापात्मसाम्यं त्वसतां सुदुर्लभम्॥ ॥३८॥

सकृद्यदङ्गप्रतिमान्तराहिता
मनोमयी भागवतीं ददौ गतिम्।
स एव नित्यात्मसुखानुभूत्यभि-
व्युदस्तमायोऽन्तर्गतो हि किं पुनः॥ ॥३९॥

॥श्रीसूत उवाच॥

इत्थं द्विजा यादवदेवदत्तः
श्रुत्वा स्वरातुश्चरितं विचित्रम्।
पप्रच्छ भूयोऽपि तदेव पुण्यं
वैयासकिं यन्निगृहीतचेताः॥ ॥४०॥

विचित्रं किं तदित्यपेक्षायामाह, अघोऽपीति। प्रापात्मसाम्यं स्वसमानरूपवताम्॥३८॥ सकृदिति॥ यस्याङ्गं मूर्तिः तस्य प्रतिमा प्रतिकृतिः तत्रापि केवलं मनोमयी सापि बलादन्तराहितासती भागवतीं गतिं ददौ प्रह्लादादिभ्यः स भगवान् साक्षाद्धृदयङ्गतः। किं पुनः नित्यात्मा स्वात्मसुखानुभूतिस्तया अभिव्युदस्तमायायेनेति सः॥३९॥ इत्थमिति॥ देवदत्तः परीक्षित् द्रौण्यस्त्रेणापि भगवता श्रीकृष्णेन दत्तः रक्षा येन श्रीकृष्णेन नितरां गृहीतं परीक्षितं चेतो यस्य सः॥

பராபரங்களுக்கு மேலானவராயும் மாயையினுல் குழந்தை வேடந்தரித்தவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தமது உடல் சம்பந்தத்தால் அகாசுரனுடைய பாபங்களைநீக்கி பரிசுத்தப்படுத்தி துஷ்டர்கள் அடைய முடியாத தமது ஸாரூப்பியத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தது பெரிய ஆச்சரியமல்லவா. (௩௮)

ஏ! அங்க யாதொரு பகவானுடைய உருவமானது மனதில் ஒருதரம் தியானிக்கப்பட்டால், அது அவனுக்கு பரமகதியைத் தருகிறதோ, அவரே நித்தியமான பிரம்ம சுகத்தின் அனுபவத்தால் மாயையை நீக்கின பரம புருஷரல்லவா. (௩௯)

ஸூதர் கூறுகிருர்.

(கர்ப்பத்தில் அசுவத்தாமனுடைய அஸ்திராக்னியினுல் எரிக்கப்பட்டுப் பின்பகவானுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனுல் உயிர்பிக்கப்பட்ட வருமான) பரிக்ஷித்து மகாராஜன் தன்னை ரக்ஷித்த கிருஷ்ணனுடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டுப் பின்னுமதைக்கேட்பதிலேயே ஆவலுடையவராய் மறுபடியும் அதை சொல்லும்படி சுகரைக்கேட்டார். (௪௰)

॥ விஷ்ணுராத: ॥

ப்ரஹ்மந் காலாந்தரக்ருதம் தத்காலீநம் கதம் பவேத்।
யத்கௌமாரே ஹரிக்ருதம் ஜகு: பௌகண்டகேऽர்பகா:॥ ॥ சக ॥
தத்ப்ரூஹி மே மஹாயோகிந் பரம் கௌதூஹலம் குரோ।
நூநமேதத்தரேரேவ மாயா பவதி நாந்யதா॥ ॥ சஉ ॥
வயம் தந்யதமா லோகே குரோऽபி க்ஷத்ரபந்தவ:।
யத்பிபாமோ முஹுஸ்த்வத்த: புண்யம் க்ருஷ்ணகதாம்ருதம்॥ ॥ சங ॥

॥ ஸ்ரீஸூத: ॥

இத்தம் ஸ்ம ப்ருஷ்டஸ்ஸ து பாதராயணி
ஸ்தத்ஸ்மாரிதாநந்தஹ்ருதாகிலேந்த்ரிய:।
க்ருச்ச்ராத்புநர்லப்தபஹிர்த்ருசிஶ்ஶநை:
ப்ரத்யாஹ தம் பாகவதோத்தமோத்தம॥ ॥ சச ॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தசமஸ்கந்தே
அகாஸுரவதோ நாம த்வாதசோऽத்யாய:.

யச்ச பவதி நிஷ்க்ருஷ்டம் நியதம் தத்க்ஷேத்ரேऽபி வா ॥ ச0 ॥ ப்ரஹ்மந்நிதி ॥ காலாந்தரே கௌமாரே க்ருதம் பௌகண்டகே கதம் ஜ்ஞாத்வா அர்பகா ஊசு:। தத்ப்ரூஹீதி ॥ சக ॥ சஉ ॥ வயமிதி ॥ ஹே குரோ க்ஷத்ரபந்தவோऽபி வயம் தந்யதமா இதி ॥ சங ॥ இத்தமிதி ॥ தேந ய: ஸ்மாரிதோऽநந்த: தேந ஹ்ருதாந்யகிலேந்த்ரியாணி யஸ்ய ஸ: ததாऽபி க்ருச்ச்ராத்புநர்லப்தா பஹிர்த்ருஷ்டிர்யேந ஸ: ஹே பாகவதோத்தமோத்தம சௌநக ॥ சச ॥
இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தீகாயாம் த்வாதசோऽத்யாய:

பரிக்ஷித்து கூறுகிறார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது பாலியத்தில் செய்த விளையாட்டை அவருடைய சிநேகிதர்களாகிய சிறுவர்கள் அதற்கு பிற்காலத்தில் (யெப்படி நினைத்திருந்து) சொல்லுகிறார்கள். (சக)

ஏ! மகாயோகியாகிய குருவே! அதன் விவரத்தை எனக்கு விளங்கச் சொல்லும். அதைக்கேட்க எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். இது ஹரியின் மாயைதான், நிச்சயம்; வேறில்லை. (சஉ)

அரசர்களில் மிகப்பாவிகளான நாங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய புண்ணிய கதையாகிற அமிருதத்தை உம்மிடமிருந்து அடிக்கடி சாப்பிடுகிறோம். ஆகையால் நாங்கள் வெகு புண்ணியசாலிகள். (சங)

ஸூதர் கூறுகிறார்.

பாகவதோத்தமராகிய ஏ, சௌனக முனியே! இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவராயும் அதனால் ஸ்மரிப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீபகவானிடத்தில் பரவசமடைந்த ஐங்கருவிகளை யுடைத்தான சுகமகருஷியானவர் மறுபடி வருத்தப்பட்டு, வெளிப பார்வையை யுடைத்தானவராய் பரிக்ஷித்தைப் பார்த்து மெதுவாகச் சொல்லுகிறார். (சச)

12-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

॥ த்ரயோதஶாத்யாயப்ராரம்ப꞉ ॥

॥ ஶ்ரீஶுக꞉ ॥

ஸாது ப்ருஷ்டம் மஹாபாக த்வயா பாகவதோத்தம।
யந்நூதநயஸீஶஸ்ய ஶ்ருண்வந்நபி கதாம் முஹு꞉॥ ॥க॥

ஸதாமயம் ஸாரப்ருதாம் நிஸர்கோ
யதர்தவாணீஶ்ருதிசேதஸாமபி।
ப்ரதிக்ஷணம் நவ்யவதச்யுதஸ்ய யத்
ஸ்த்ரியா விடாநாமிவ ஸாது வார்தா॥ ॥உ॥

ஶ்ருணுஷ்வாவஹிதோ ராஜந்நபி குஹ்யம் வதாமி தே।
ப்ரூயு꞉ ஸ்நிக்தஸ்ய ஶிஷ்யஸ்ய குரவோ குஹ்யமப்யுத॥ ॥ங॥

த்ரயோதஶே ஹரேர்வத்ஸபாலாநாம் ப்ரஹ்மணா ஹ்ருதௌ।
தத்தத்ரூபதர꞉ க்ருஷ்ண꞉ பூர்வவத்பூர்ணவத்ஸரம்॥

ஸாத்விதி॥ நூதநயஸி நவ்யவத்கரோஷி ॥ க ॥ ஸதாமிதி ॥ ததா ஹி ஸாரப்ருதாம் ஸாரக்ராஹிணாமயம் நிஸர்க꞉ ஸ்வபாவ꞉। கோऽஸௌ। அச்யுதஸ்ய வார்தா ப்ரதிக்ஷணம் ஸாது நவ்யவதீதியந்வய꞉। விடாநாம் ஸ்த்ரைணாநாம் ஸ்த்ரியா꞉ கதா இவ யதா அதர்தாநாமபி ஸதாம் யா அச்யுதஸ்ய வார்தைவ அர்தோ யேஷாம் தாநி வாணீஶ்ருதி சேதாம்ஸி யேஷாம் ததாபூதாநாமபி ॥உ॥ குஹ்யமபி வதாமி யதஸ்தத்॥ அஹோ உதேதி॥ ஸ்நிக்தாநாம் ஶிஷ்யாணாம் ஸம்வகோவித்யம் யதஸ்து தத। ஶ்ருணுஷ்வா꞉ ஸூத்ரா꞉

பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிருர்.

மகாபாக்கியமுள்ளவரும் பாகவதோத்தமருமான ஏ பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! நீர் நல்லகேள்வியைக் கேட்டீர். ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய புண்ணிய சரித்திரங்களை பலதடவை கேட்டபோதிலும் அவைகளைப் புதிதுபுதிதாகச் (சொல்லும்படி) செய்கிறீர். (க)

ஸாரங்களைக்கிரகிக்கின்ற சாதுக்களுடைய இயற்கை இதுவே! காமுகர்களுக்கு அழகான ஸ்திரீகளின் வாய்மொழி எப்படி ரஸிக்குமோ, அப்படியே பகவானுடைய சரித்திரமே வாக்கு, செவி, மனம் இவைகளுக்கு ரஞ்சிப்பைத்தந்து (அச்சரித்திரம்) நிமிஷந்தோறும் நூதனமாகவே காணப்படுகிறது. (உ)

ஏ அரசனே! ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரம் மிக்க இரகசியம் அதை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். கவனத்துடன் கேளும். (உலகத்தில்) குருவானவர் தங்களுக்கு அன்பான சிஷ்யர்களுக்கு எந்த இரகசியத்தையும் சொல்லிவிடுவார். (ங)

तथाघवदनान्मृत्यो रक्षित्वा वत्सपालकान्।
सरित्पुलिनमानीय भगवानिदमब्रवीत्॥ ॥४॥

॥श्रीभगवानुवाच॥

अहोऽतिरम्यं पुलिनं वयस्याः
स्वकेलिसम्पन्मृदुलाच्छबालुकम्।
स्फुटत्सरोगन्धहृतालिपत्रिक-
ध्वनिप्रतिध्वानलसद्द्रुमाकुलम्॥ ॥५॥

अत्र भोक्तव्यमस्माभिर्दिवारूढं क्षुधार्दिताः।
वत्साः समीपेऽपः पीत्वा चरन्तु शनकैस्तृणम्॥ ॥६॥

तथेति पाययित्वार्भा वत्सानारुध्य शाद्वले।
मुक्त्वा शिक्यानि बुभुजुः समं भगवता मुदा॥ ॥७॥

बालुका यस्मिंस्तत्। किंच स्फुटच्च विकसच्च सरः सरोजसाहचर्येण उपचारतः सर एव विकसितपद्मं तस्य गन्धेन हृताः आकृष्टाः अलयः पत्रिणश्च ये तेषां कोलाहलः तेषां प्रतिध्वानैः लसद्भिः द्रुमैराकुलं व्याप्तम्॥५॥ अत्रेति॥ दिवारूढं प्रौढं भोजनवेला अतीतेत्यर्थः॥६॥ तथेति॥ आरुध्य संरुध्य शाद्वले हरिततृणदेशे॥७॥ कृष्णस्येति॥ तथा ते विरेजुः

அப்பொழுது அகாசுரனுடையவாயினுட் புகவிருந்த ஆபத்தினின்று கன்றுகளையும் அவைகளை மேய்க்கிற சிறுவர்களையும் ரக்ஷித்து அவர்களை யமுனையாற்றின் மணலுக்கு அழைத்துவந்து பின்வருமாறு பகவான் கூறுகிறார். (௪)

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஏ! சினேகிதர்களே! மிகவும் அழகான இந்த மணற்குன்றுகளில் நம்முடைய பலவிதமான லீலைகளுக்கு அதிமெதுவும் சுத்தமுமான சிறுமணல் நிறைந்திருக்கிறது. மலர்ந்த தாமரை புஷ்பங்களின் வாசனையால் மயங்கும் வண்டுகள், பறவைகள் இவைகளின் சப்தங்களின் எதிரொலி பரவும் மரங்களையுடையதாகவுமிருக்கின்றன. ஆச்சரியம்! (௫)

ஆகையால் இவ்விடமே நாமெல்லோரும் போஜனஞ் செய்யத்தக்கது. பொழுதுசிதரிவிட்டது எல்லோரும் பசியால் களைத்திருக்கிறோம். கன்றுகள் நதியில் தண்ணீர் குடித்துவிட்டு நமக்கருகே மெதுவாய்த்திரிந்துகொண்டு புற்களைமேயட்டும் என்றுகிருஷ்ணன் சொன்னார். (௬)

அதைக்கேட்டு அச்சிறுவர்கள் அப்படியே செய்வோமென்று சொல்லி கன்றுகளைத் தண்ணீர் காட்டி புல் தரையில் நிற்கவிட்டுத் தங்கள் உறிகளையவிழ்த்து (அதிலிருந்து புளியோதரையையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு) கிருஷ்ணனோடு சந்தோஷமாய்ப் போஜனம் செய்தார்கள். (௭)

कृष्णस्य विष्वक्पुरुराजिमण्डलै-
　रभ्याननाः फुल्लदृशो व्रजार्भकाः।
सहोपविष्टा विपिने विरेजु-
　श्छदा यथाम्भोरुहकर्णिकायाः॥ ॥८॥

केचित्पुष्पैर्दलैः केचित्पल्लवैरङ्कुरैः फलैः।
शिग्भिस्त्वग्भिर्दृषद्भिश्च बुभुजुः कृतभाजनाः॥ ॥९॥

सर्वे मिथो दर्शयन्तः स्वं स्वं भोज्यरुचिं पृथक्।
हसन्तो हासयन्तश्चाभ्यवजह्रुः सहेश्वराः॥ ॥१०॥

कृष्णस्य विष्वक् परितः पुरुराजिमण्डलैः बहुभिः पङ्क्तिमण्डलैः सह नैरन्तर्येणोपविष्टाः श्रीकृष्णाभिमुखान्याननानि येषां ते फुल्लदृशो विकसितनयनाः। कमलकर्णिकायाः परितः पत्राणि यथेति॥८॥ केचिदिति॥ [illegible] कृतानि भाजनानि येषां ते॥९॥ सर्वे इति॥ [illegible] अभ्यवजह्रुः बुभुजिरे सहेश्वराः श्रीकृष्णसहिताः॥१०॥ [illegible]

அப்பொழுது மணல்குன்றில் கிருஷ்ணனுக்கு சுத்திலும் பந்திவட்டமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த மலர்ந்த கண்களையுடைய அச்சிறுவர்கள், தாமரைபுஷ்பத்தின் நடுவிலிருக்கிற கர்ணிகையினுடைய சுத்திலுமுள்ள இதழ்கள்போல் விளங்கினர்கள். (அ)

அவர்களுள் சிலர் புஷ்பங்களிலும்சிலர் இதழ்களிலும் சிலர் துளிர்களிலும் சிலர்(விரை) முளைகளிலும் சிலர் பழங்களிலும் சிலர் உரிகளிலும் சிலர் பட்டைகளிலும் சிலர் பாறைகளிலும் போஜனஞ் செய்தார்கள். (கூ)

அப்படி போஜனம் செய்யும்போது தங்கள் தங்களுடைய பதார்த்தத்தின் ருசியை ஒருவர்க்கொருவர் தனித்தனியே தெரிவித்துக்கொண்டும் பகவானுடன் சிரித்துக்கொண்டும் மற்றவர்களைச் சிரிக்கச்செய்துகொண்டும் போஜனம் செய்தார்கள். (௧௦)

பிப்ரத் வேணும் ஜடரபடயோ: ச்ருங்கவேத்ரே ச கக்ஷே
வாமே பாணௌ மஸ்ருணகவலம் தத்பலாந்யங்குலீஷு ।
திஷ்டந் மத்யே ஸ்வபரிஸுஹ்ருதோ ஹாஸயந் நர்மபி: ஸ்வை:
ஸ்வர்கே லோகே மிஷதி புபுஜே யஜ்ஞபுக் பாலகேலி: ॥ ॥௧௧॥

பாரதைவம் வத்ஸபேஷு புஞ்ஜாநேஷ்வச்யுதாத்மஸு ।
வத்ஸாஸ்த்வந்தர்வநே தூரம் விவிசுஸ்த்ருணலோபிதா: ॥ ॥௧௨॥

தாந் த்ருஷ்ட்வா பயஸந்த்ரஸ்தாநூசே க்ருஷ்ணோ(அ)ஸ்ய பீபயம் ।
மித்ராண்யாசாந்மா விரமதேஹாநேஷ்யே வத்ஸகாநஹம் ॥ ॥௧௩॥

இத்யுக்த்வாத்ரிதரீகுஞ்ஜகஹ்வரேஷ்வாத்மவத்ஸகாந் ।
விசிந்வந் பகவாந் க்ருஷ்ண: ஸபாணிகவலோ யயௌ ॥ ॥௧௪॥

ஜநாநாம் மத்யே புபுஜே ॥௧௧॥௧௨॥ தாநிதி ॥ பீர்பயம் பயஹேதுர்யஸ்ய
கஸ்யசிதபி நிர்பயத்வாத் ॥ யத்வா கஸ்ய விச்வஸ்ய ஹி யோ விபயம் ய: ஸ்ரீக்ரு
ஷ்ண: ஸ்ம ஆஸ போஜநாத் உத்தாய க்ஷணாய க்ருஷ்ணாய ॥௧௩॥ இதீதி ॥ ஸ்வக்ருஷ்
ணதர்சீ ஷகுஞ்ஜேஷு குஹாதிவிஹிதோத்தரவிவரேஷு கஹ்வரேஷு ஸம்கடஸ்
தாநேஷு வா ॥௧௪॥ ஸம்போஜநேதி ॥ ஸம்போஜநந: வதாஸ ஜநிர்வாததிய
வ்யஸ: ப்ரஹ்மாதயஸ்தத்ர தத்ஸ்வஸ்வதாத: ஸ்ரமத: தத்ப்ரம் ப்ராவோவா ।

சிறுவர்களைப்போல் விளையாடுகிறவரும் யாகங்களில் அவிசு உண்கிறவரு மான கிருஷ்ணபகவான் ஆச்சரியத்துடன் தேவர்கள் பார்க்க இடுப்பில்புல்லாங்குழலும் கொம்பு வாத்தியம் பிரம்பு இவைகளை இடது பாரிசத்திலும் கையில் தயிர்சாதத்தையும் அதற்குத் தக்கதான வில்வக்காய் நெல்லிக்காய் முதலிய ஊறுகாய்களையும் விரல்சந்துகளிலும் வைத்துகொண்டும் தன்னைச்சுற்றிலுமிருக்கிற சிநேகிதர்களின் மத்தியில் உட்கார்ந்துகொண்டும் பரிகாசவார்த்தைகளால் அவர்களைச் சிரிக்கச்செய்து கொண்டும் போஜனம் செய்தார். (௧௧)

ஏ பாரதரே ! இப்படி இச்சிறுவர்கள் பகவானிடம் மனதைச் செலுத்திக்கொண்டு போஜனம் செய்கையில் கன்றுகளானது புற்களை மேய்வதில் ஆசைகொண்டு அந்தக் காட்டில் வெகுதூரம் சென்றுவிட்டன. (௧௨)

கன்றுகள் இப்படி வெகுதூரம் சென்றுவிட்டதைக் கண்டு பயந்த தமது சிநேகிதர்களை உலகத்தின் பயத்திற்கே பயமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்துக் கன்றுகளை இங்கு நான் வரவழைக்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் சாப்பாட்டு வேலையை நிறுத்தவேண்டாம் என்று சொன்னார். (௧௩)

பகவானாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவ்விதஞ் சொல்லிவிட்டுக் கையில் அன்னத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மலையின் குகை, புதர், சந்து இவைகள் தோறும் சென்று கன்றுகளைத் தேடிப்போனார். (௧௪)

பாகவதபிரகடனம்.

தர்மார்த்த காமமோக்ஷமென்னும் நான்கு விதமான புருஷார்த்தங்களுக்குள் மோக்ஷம் பரம புருஷார்த்தம். அந்த பரம புருஷார்த்தமாகிய மோக்ஷம் பகவத்ஸ்வரூப ஞானத்தினால் உண்டாகிறது. அந்த பக்தி ஸ்வரூப ஞானம் பகவத்பக்தியினால் உண்டாகிறது. ஸ்வரூபஞானம் இவைகளுக்கு ஸாதனமான வைராக்கிய முதலியவைகளை எடுத்து பிரகாசமாக்குகிற இப்பாகவத புராணத்தை ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் ஸ்ரீதரீயவியாக்கியானத்துடனும் மூலத்தைஅநுஸரித்து தமிழில் அர்த்தத்துடனும் அச்சிட உத்தேசித்து, முதலில் தசமஸ்கந்தத்தை அம்மாதிரி ஆரம்பித்தோம். ராயல் பத்து பாரம், எண்பது பக்கம் அடங்கிய ஸஞ்சிகை மாதந்தோறும் வெளியாகிவருகிறது.

சந்தாவிவரம்.

மாதம் 1-க்கு வி-பி• கமிஷன் தபாற்கூலி உள்பட ...	ரூ.	0	7	0
மூன்று மாதத்திற்கு	ரூ.	1	3	0

வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாஸத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

S. ராஜாசாஸ்திரி,
"ஸ்ரீவாணீபூஷணம்" பிரஸ்,
திருவல்லிக்கேணி.